

Ontkoppeling van je matrix identiteit

mrt 2018

Lieve mensen van harte welkom op deze dag hier in Galder. Ontzettend fijn dat we hier met elkaar vandaag mogen en kunnen zijn. En doordat jij hier bent wordt deze dag ook mogelijk hier in Galder.

Het is vandaag een dag waarin we het met elkaar gaan hebben over een aantal zaken waarvan ik niet weet hoe dat gaat gebeuren. Ik weet geen volgorde of iets dergelijks. Ik weet ook niet welke onderwerpen heel diep worden neergezet, dus alles kan hier vandaag gebeuren en laten we met elkaar beseffen dat we dat ook echt samen laten ontstaan.

Voor de mensen die vragen hebben bij de opmerking over de smartphone, om die niet hier binnen te laten zijn; dat is puur vanwege het feit dat er in de computertechnologie tegenwoordig chips zitten, vooral in smartphones, waar software aan gekoppeld is die enorme invloeden hebben op ons brein, dus in ons neurologische systeem.

Het is dus niet zozeer dat dat niet mag uit verbod maar vanaf nu is het echt verboden (gelach).

En niet van mij maar omdat we de aankomende tijd in de grotere werkelijkheid om ons heen gaan zien wat er allemaal gaande is. Je moet goed je oren spitsen en goed lezen in artikelen die over technologie gaan, want dan zul je tussen alle regels door zien wat er eigenlijk wordt geschreven over chips en kunstmatige intelligentie en ook wat voor invloed dat heeft op ons denken en voelen.

Dus het verzoek is niet zozeer een verbod, ik maak daar een beetje een soort reis omheen om in de kern te kunnen voelen van 'ja misschien is het gewoon goed om het niet meer te doen'.

Maar wat ik wil aangeven is dat je wel alles kunt opnemen. Alles is open. Alleen vraag ik je om dat niet meer met smartphones te doen.

Ja nou, goh jemig. Ik ben dus in dit leven Martijn en ik ben hier vandaag met jullie samen om ons te verdiepen in het onderwerp "matrix identiteit". Het is een soort themadag. Ik weet niet of je dat woord "thema" er ook aan moet geven want aan dat woord hangen toch bepaalde ladingen en een soort 'ja dan moet het perse de hele dag daar over gaan', terwijl de matrix identiteit, het loskomen van een persoonlijk syndroom, natuurlijk ontzettend groot is.

Dus we komen niet alleen op het aardse stuk uit, maar ook op het grotere kosmische aspect, de dwarsverbanden tussen het een en ander, maar vooral ook om in dat thema van de ontkoppeling van je matrix identiteit, je persoonlijkheid, om daar verder in te kunnen zoeken en graven.

Bij mij gaat op dit moment, net als bij jullie waarschijnlijk, alles anders dan een paar jaar geleden. Misschien herkennen jullie dat wel, dat alles anders is dan een paar jaar terug. Maar vooral hoe je dingen laat ontstaan, hoe je ergens op reageert, hoe je iets initieert, hoe je iets tegen een ander zegt, hoe je zaken met het denken in het veld laat ontstaan. Dus alles wordt steeds kritischer. Hoe je denkt, hoe je je gedraagt en hoe je handelt wordt steeds kritischer. Kritischer in die zin dat je goed alert en waakzaam bent vanuit een heel diep bewustzijn van evenwicht en kracht. Dus geen ongeleide gedachten meer, alles verandert daardoor he?

Dus je ziet ook wat er om je heen gebeurt. Je ziet hoe mensen met je omgaan en het wordt ook heel bewust zichtbaar hoe er eigenlijk gewoon een gebrek aan omgang is. Aan echte omgang met elkaar, als mensen met elkaar. Dat is een hele diepe en grote

verandering die we met elkaar zouden kunnen benoemen vandaag. Want het is iets wezenlijks met elkaar.

Het is niet zo dat jullie hier vandaag naar mij komen luisteren, we komen met elkaar samen iets inbrengen. Dus misschien dat er vanmiddag ook nog wel een bepaalde ruimte is om daar met elkaar nog wat in te delen, zonder dat het heel langdradig is maar dat er wel in het veld geopend wordt waar het echt over gaat.

Als we gaan delen vanuit onze persoonlijkheid wordt het wel langdradig. Dus als we die nou eerst ontmantelen dan kunnen we heel kernachtig en to the point met focus en hart naar datgene waar het echt over gaat. En dan hebben we een leuke uitwisseling waarbij we ons niet vanuit allerlei persoonlijke motieven uitspreken.

Woorden en beelden

Wat ik je graag wil meegeven; ik spreek -waarschijnlijk ook net als jij, maar ik geef het even aan om elkaar beter te kunnen horen en voelen- ik spreek in woorden die bij mij een vertaling zijn vanuit beelden. Dus bij mij is het zo dat je, als je het niet helemaal goed begrijpt, ik je uitnodig om los te komen van de woorden. Om niet de woordenstroom te volgen die ik zeg of uitspreek, maar dat je in het moment van de woorden ook de beelden er bij kunt zien. En op het moment dat je de beelden er bij kunt zien dan ontstaat er een ander veld, ook in ons fysieke lichaam, waardoor er ook een gemakkelijkere transmissie tussen ons kan zijn.

Zo stem ik mij ook af op jullie. Dus dat doe ik eigenlijk voortdurend, dat ik luister in woorden niet in beelden. Dat betekent heel vaak dat ik mensen niet begrijp omdat veel mensen leeg praten met woorden en daardoor is het gewoon niet begrijpelijk. Dan snap ik dus niet wat er gezegd wordt.

Ik had het er laatst in een kleine samenkomst over met elkaar. Er werd mij gevraagd van "wat vind jij dan moeilijk of lastig?" Nou eigenlijk vind ik plat communiceren heel lastig. Ik denk dat jullie dat ook allemaal zo ervaren. Als je alleen naar de woorden luistert hè, ik heb het niet over de intentie ofzo, het gaat om de ontbrekende kracht vanuit een diepere emotie, een verbondenheid, een betrokkenheid, dat dat er niet is, dat je alleen maar plat vanuit de mind in woorden naar elkaar spreekt.

Ja toen zei ik "ik vind het eigenlijk heel lastig dat ik heel veel dingen daardoor niet begrijp".

En dat is ook bij mij thuis in het gezin dat ik dus met regelmaat dingen niet snap. En dat is niet omdat er dan thuis alleen maar plat gesproken wordt, maar omdat, en dat kennen jullie denk ik ook wel weer, je allerlei werkelijkheden door elkaar heen hebt waarbij je natuurlijk ook af en toe, met een kind thuis, ineens heel erg in het denkveld terecht komt ook van een ander. Dus niet perse van het kind maar ook van de mensen die met het kind omgaan.

Dus er worden alleen maar vanuit de mind velden gelanceerd en daar wordt dan op gereageerd. En dan wordt er alleen in woorden iets tegen mij gezegd en dan snap ik dus niet waar het over gaat. En dat is waarom ik aangeef om in die beelden mee te kijken omdat ik ook vanuit die taal spreek.

Het kan dus ook zijn dat als jij dat niet zou doen dat je je er niet bewust van bent dat je mij niet snapt. En wij zitten hier eigenlijk om voorbij alles te reizen en dan ook elkaar de hand en het hart te reiken. En dieper te kijken in wie we zijn en dan is het ook gewoon heel goed en heel kloppend, vind ik althans, om dat onderwerp ook in te laden zodat je op een andere manier naar elkaar kunt luisteren en dat je op een andere manier met elkaar kunt communiceren.

Ik heb een paar dingetjes opgeschreven over de stilte. Waarom de stilte? Nou daarom.

Ik heb hier een paar dingen opgeschreven maar ik wil graag nog iets zeggen over gisteren. (Jullie komen hier niet voor mij, maar nu jullie er toch zijn vertel ik er wel iets over.)

Gisteren was ik lekker bezig met een stukje land, samen met mijn fysieke zoon. Inrichten, allemaal boompjes neerzetten en het was heel fijn. Er was een hele harde wind dus we moesten ook echt een paar keer de wind eventjes gewoon voorrang geven. Dan was het ook echt een gevoel van “gaan we door? ja we gaan door de wind” en de wind werd harder en krachtiger.

En dan het breekpunt waarin je voelt “ik trek mij terug maar ik ben niet afwezig”. Dus dat. En toen was de wind op een gegeven moment weer een beetje gaan liggen en gingen we verder met de struikjes en de boompjes neerzetten. Ook aan de rand van het veld waar de greppel is en toen viel ik. En ik viel wel op zo’n bijzondere manier, uiteindelijk rolde ik helemaal languit in de bramenstruiken. Dat was op zich al een heel gemakkelijk iets, zei Raymond met een grote lach. Waarbij ik ook echt mee moest lachen en tegelijkertijd het uitjoelde van die grote prikkels in mijn lichaam. Maar daarbij draaide ik zo raar met mijn rug dat ik eigenlijk die greppel niet meer uitkwam. Dus Raymond hielp mij, ik ging die greppel uit en vanaf dat moment was het afgelopen. Want die hele spier trok samen, die verhardde, ik kon niet meer lopen. Dus dat was interessant.

Maar toen ben ik gisteravond nog hier naartoe gereden. Ik denk, dan ga ik gewoon eerder.

Dus ik ben als een soort poppetje in de auto gaan zitten en zo naar Raymond gezwaaid. Het was heel leuk, want ik blijf in mijn hart voelen. Dat lichaam kan dat dan wel doen, in mijn hart voelen van “ja maar we gaan met elkaar een hele mooie dag beleven en dat gaat voorbij deze rug”. Dus ik in die auto. Ik zat helemaal krampachtig in die auto. Nou ja, ik zat zelf ontspannen maar dat lichaam deed zo'n pijn en toen kwam ik aan bij het hotel en heb ik heerlijk eventjes mijn oefeningen gedaan op bewustzijn. Reizen naar de plek en aan het lichaam ruimte geven, spieroefeningen dat het weer in en uitrekt. Dat was behoorlijk pijnlijk allemaal. Maar goed, vanochtend lekker gedoucht en hier naar toe gereden.

Rug en deur

Terug naar de kern. Hoe komt het dat wij elkaar vandaag ontmoeten? Dat kun je niet met een antwoord neerzetten, maar ik voelde het en ik wist het hier (hart) binnenin. En hier weet ik het ook.

Zo diep in de verbinding, zo ontzettend mooi uitlijnend met elkaar naar de kern van wie wij nou eigenlijk zijn, waar alles om draait en ook wat voor vermogen we in ons dragen, wat we zowel op wezenlijk niveau, maar ook via de persoonlijkheid in het veld kunnen laten stromen en waar misschien ook zelfs op “gewacht” wordt om dat een keer te gaan doen.

Ik zat zo diep in die stroming.... ik stap in de auto en toets het adres in op de navigatie en die adviseert mij om hier naar toe te rijden via twee grote snelwegen. Ik kijk zo naar dat scherm, in alle rust, en ik voel van binnen hoe het komt dat we vandaag samen zijn. Het besef, niet dat je iets te leren hebt of iets dergelijks, maar het besef, het gevoel diep van binnen, voorbij alles wat er hier gebeurt op aarde, dat mensen de moeite nemen om bij elkaar te komen en dat er iets heel krachtigs in het veld vibreert en bij elkaar komt waarbij iedereen bij zichzelf en de eigen kracht blijft. En zo stroomde dat naar binnen, en toen ging mijn navigatie een nieuwe route uitzoeken die helemaal binnendoor ging. Dus via Rijsbergen ben ik hier naar toe gereden. Het werd een steeds mooiere route, tussen de scholieren door, tussen de bomen door. Ik dacht; nou nu wordt het pad wel heel smal, want op een gegeven moment stond ik bij een boerderij en kwam ik bij een zandweg uit. En toen voelde ik: ja, daar gaat het inderdaad om, dat is het! Terug naar dat zand, helemaal weg van die snelweg, weg uit het massadenken, helemaal terug naar jezelf, dus

die brede asfaltbaan met al die grote bebordingen van wat je wel en niet zou moeten doen gewoon verlaten en gewoon terug naar het organische deel en die simpele weggetjes en dan helemaal bij het zand terechtkomen en dan het idee hebben 'kan ik daar wel doorheen'? En dan gewoon doorrijden!

Nou dat was een leuk stukje route.

Toen ben ik hier aangekomen en heb ik mijn spulletjes, ik was als eerste hier, uit de auto gehaald.

-En dit hoort gewoon eventjes bij de dag omdat alles metaforisch is, alles is energie, het veld toont ons zoveel, er zijn zoveel dingen die getoond kunnen worden. -

Dus ik mijn spullen uit de auto gehaald, hier naar toe gelopen, maar die rug van mij...

Vanochtend was het al een stuk beter en nu gaat het toch echt wel heel goed met mijn fysieke lichaam, maar vanochtend was het echt nog wel eventjes van 'nou, ik draag dat karretje niet' (Ik heb zo'n wagentje met wieltjes), ik kan eigenlijk die boxen en laptop enzo niet alleen meenemen en dan óók nog die deur open doen.

Terwijl ik daar naar toe loop komen uit het niets twee dames aan, het hoekje om hier bij de ingang en ik 'rustig aan, geen haast', dus alleen maar voelen. Interessant hè. Dus alleen maar waarnemen in het veld. Grote deur, dubbele deuren achter elkaar, rug, wagentje, en in dat moment klapt ook één wieltje van dat wagentje om. Precies in dat moment lopen de twee dames voorbij.

Eén stopt, ze draait zich om en ze zegt: "zal ik je even helpen met de deur open doen?"

Ik zeg "ja wat fijn, dank je wel"

"Doe ik voor je".

Dus die deur open, in alle rust, diezelfde rust als dat ik hier aan kom lopen. Deur gaat open en ze ziet dus dat er een tweede deur is en ze zegt "zal ik dan ook even meelopen naar die tweede deur?"

"Ik zeg "dat vind ik wel heel fijn, mag ik dan iets tegen jou zeggen?" Het gaat om open zijn, hè. Gewoon met elkaar communiceren.

Ze zegt "Jawel"

Ik zeg "ik vind het heel fijn dat je dit op de één of andere manier even oppikt, want er is hier helemaal niemand, maar precies op dit moment komt het exact uit, want zo en zo en zo", ik leg haar dat uit en zeg "en jij doet voor mij die deur open dus dat is een heel mooi kloppend stukje, ook voor mij in dit stuk hier"

"Oh" ze zegt "oh dan heb ik dat gewoon opgepikt, dan moest het zo zijn".

Ik zeg "maar stel je nou eens voor dat dat niet zo moest zijn, maar dat jij dat gewoon besloten hebt zojuist want je had ook kunnen beslissen om dat niet te doen"

Ik zeg "er is iets waarom jij besloot om dat te doen, dus als je dat beseft dan is het leven totaal anders"

Ze glimlachte en ik wist; daar gaan wij het vandaag over hebben.

Wat de essentie is van ons, wat dat kosmische bewustzijnsveld hier binnen in ons is. Dat was een hele leuke manier van binnenkomen. Nou oké genoeg daarover. Tenminste ik vind het nou wel welletjes om te praten over mijzelf.

Introductie

Beseffen we allemaal dat wij eigenlijk introducees zijn in deze wereld van een gigantisch nog niet nader gevoeld, uitgewerkt en gemanifesteerd vermogen? H Het is niet nieuw, maar de manier hoe zich dat kan ontvouwen, waarbij afwachten en de effecten ervan aan iets groters wordt toegewezen, groter dan het bewustzijn van de mens, wel verbanden daartussen, tussen het bewustzijn van de mens en iets anders, maar niet perse groter. Dat stuk, dat is een groot vraagteken, dat stuk is eigenlijk wat wij aan het introduceren zijn.

Ik heb in mijn leven gemerkt dat dat tot een bepaalde niveau bespreekbaar is, wat dat vermogen van de mens is. Ergens zit er een soort slot of een soort zone in het menselijk

bewustzijn waar de mens op een gegeven moment in terecht komt en dan voelt van “nu heb ik weer houvast nodig”.

Het moet benaderbaar zijn, het moet ergens te bevatten zijn en dat kan ik niet, dat lukt niet, ik begrijp het eigenlijk niet, dus het moet iets groters zijn dan ikzelf. Dus het moet ergens anders vandaan komen.

Wat we aan het introduceren zijn hier op deze wereld is het bewustzijn van het humanoïde ras, wat is verbonden met menselijke wezens. Dat is een soort informatie-bewustzijn die niet volledig functioneert op deze aarde omdat het bewustzijn van de mens er niet is. Dus het zijn twee lagen. Er is dus een soort radiobandbreedte, net als een zender, waarop niet of minimaal wordt uitgezonden. Dus waar ik het over heb is dat wij met elkaar een vermogen van binnenuit aan het introduceren zijn waarbij de persoonlijkheid onder de loep genomen moet worden. Een vermogen van binnenuit, door en vanuit de mens, hier in een bepaalde radiobandbreedte, dus een frequentieveld, wat er eigenlijk is voor jou! Alleen de mensen hebben dat niet zo goed door. En de mensen die het wel doorhebben kunnen dat op verschillende manieren doorhebben waardoor ze het idee hebben dat ze het doorhebben maar het eigenlijk niet doorhebben! (gelach)
Ik zeg het maar even zo. Het zou kunnen hè, hoeft niet. Dus ja.

Vertragsmechanisme

Het gaat erom dat we gaan beseffen dat het geen spirituele goodfeeling show is op deze aarde maar dat je tot je zelfbewustzijn komt en dat je dat zó diep durft en kunt inzetten dat dat direct uit-rimpelt in verandering of een andere reactie uit dit veld.

Wat ik daarmee wil aangeven is dat we nu op het punt zijn dat we naar de kern gaan, waarbij wij als wezens een prikkeling of eigenlijk een instructie geven aan het veld, vanuit kracht en zuiver bewustzijn. Dus geen motieven erachter, maar dat wij een prikkel geven aan het veld waarbij dat veld eigenlijk direct reageert.

Dus dat je niet hoeft te wachten tot een later moment. Want in feite is dat vertragsmechanisme -want het is nou eenmaal een vertragsmechanisme hier- één van de grootste redenen waarom de mens niet doet wie ze werkelijk is. Want de vertraging leidt tot een soort ontgoocheling en daardoor wordt er voorrang gegeven en gecreëert aan de persoonlijkheid.

Dus er is een soort moment in onszelf waarbij we voelen dat het genoeg is om in een vertraging te zitten. Zonder daarbij het gevoel te hebben dat je er tegen wilt strijden, maar meer een diep innerlijk weten dat je voelt; nu is het gewoon genoeg!

Er moet iets dieper, van binnenuit tevoorschijn komen. Dat zit er, maar het moet tevoorschijn komen en dat wat het tegenhoudt moet ik onder de loep nemen en daar moet iets mee gaan gebeuren.

Dus de introductie is vooral dat we gaan beseffen dat wij als mensen uit de spiritualiteit moeten stappen, op elke manier. Dus ook de gedachte dat dat nog een bepaalde aanvliegroute of opstartfase nodig heeft.

Ik heb zelf in heel veel vertragsprocessen gesproken, dat doe ik ook nu eigenlijk, maar ik bedoel meer van het ontmantelen van jezelf. Het herkennen van iets dieps in jezelf, voorbij de persoonlijkheid, nog dieper. En als je dan in dat punt komt, dat je beseft dat je toch een bepaald spiritueel veld in jezelf vasthoudt, een format, een concept. Dat is eigenlijk precies die vertragende factor en dat heeft een gigantische uitwerking op ons. En daar moeten we het maar gewoon lekker over hebben.

De gijzeling door het aannamesysteem

Een paar dingen die bij de introductie horen van mijn persoon, wie ik ben als niet-Martijn. Dat heeft vooral te maken met de dwarsverbanden tussen het grotere kosmische gebeuren, het ufo-verschijnsel - wat gigantisch groot is, en één van de grootste

wetenschappelijke onderwerpen wat primair in beeld gaat komen de aankomende tijd. In ieder geval ook waar ik doorheen ga. Waarom? Niet om het over buitenaardsen te hebben of over allerlei andere aanverwante zaken, maar om verbanden te kunnen zien tussen het onderwerp buitenaardse ontvoeringen, buitenaardse contacten, multidimensionale werkelijkheden, controle, vrijheid, liefde en angst.

Al die onderwerpen horen erbij omdat veel mensen door de bril kijken van aannames, een aannamesysteem, en niet vanuit hun ware zelf, wat als het ware het hele kosmische aspect is wat in onszelf zit en ons hier op aarde gegijzeld houdt.

Dus er is heel veel nodig om daar dieper in te kijken.

Het gaat over de aannames over dit fenomeen, dit onderwerp, dus de cultvorming die er is en de gedachteformatie op het veld van desinformatie. We moeten alles open gaan leggen, alles, helemaal terug naar de basis. Helemaal open gaan leggen dat alles wat er is, dat dat er wel is maar dat de betekenis daarvan het niet kan zijn omdat het wordt bekeken met de persoonlijke perceptie. Dus in feite moet je alles wat je waarneemt per kosmische definitie op losse schroeven gaan zetten.

Nou ja, ik denk dat het daar gewoon de tijd voor is.

Vasthouden aan de gijzeling van de persoonlijkheid. Wat jou het leukst lijkt.

De verbondenheid met percepties, daar gaan we het over hebben. Persoonlijke visies die het beste uitkomen kom ik ook heel veel tegen, dus het gegijzeld worden door persoonlijke rollen en voorkeuren. En ik heb in de afgelopen 10 jaar met heel veel mensen mogen spreken die net als jullie ook allemaal heel veel kennis in zich dragen, over het leven, waar het over gaat, waar je je mee verbonden voelt en bent, maar met mensen die vooral gegijzeld worden door de persoonlijke rollen en voorkeuren in welk onderwerp dan ook. En vooral in het onderwerp, het verschijnsel, multidimensionale werkelijkheden en bezoekers uit andere werkelijkheden. Zij staan op de één of andere manier dicht voor het grotere geheel in zichzelf.

Ik wist dat eigenlijk wel, het was niet echt onthutsend, maar het is wel onthutsend om te zien hoe dat uitwerkt. Hoe diepere lagen, die echt ontmanteld en dieper bekeken moeten worden, eigenlijk gegijzeld worden door hun manier van denken.

Nou ja en wat is dan denken? Wat zijn die gedachten? Hoe kun je nou een onderwerp dichthouden met een bepaalde gedachte, hoe kan dat?

Dat zijn dus formaties van gedachten, energievelden of eigenlijk software trillingen. Het zijn instructies om in het veld een reactie te houden die aansluit op die gedachte.

Dus de mensen zitten in gegijzelde gedachten waarbij ze dat niet willen ervaren als gijzeling omdat ze zeggen: 'ja maar het zijn liefdevolle gedachten. Maar de grotere context waar het echt over gaat wordt eigenlijk ingepakt met die gedachte, als een droom die je jezelf eigenlijk aanpraat met je eigen geloof.

Dus je zou kunnen zeggen dat ik heb ontdekt en heb gezien dat in de bewustzijnswereld vooral heel veel mensen bezig zijn met van alles en nog wat, vooral vanuit wat ze zelf willen, dus persoonlijke visie en wat hen het beste uitkomt. En waar wij het over gaan hebben is dat er maar één ding is wat ons het beste uitkomt en dat is dat ons niets het beste uitkomt! Maar dat we gewoon teruggaan naar binnen toe en als een heel fundamenteel mens van deze aarde, met de voeten in de klei, lekker kabbelend aan het water, op een hele eenvoudige manier onze innerlijke kracht terughalen, wat weggevloeid lijkt te zijn, terughalen naar binnen, integreren en de persoonlijkheid afstemmen op dat menszijn, waarbij het zou kunnen zijn dat we op dat moment doorzien dat we inderdaad allemaal gegijzeld zijn door persoonlijke voorkeuren. Maar ook dat wij al die tijd op zoek zijn geweest naar wat ons het beste uitkomt.

En ik wil jou, hier op dit moment, vragen of je visies in je hebt die je draagt als een soort leidraad en die je aan het volgen bent, omdat je ooit eens hebt vastgesteld dat het zó zou moeten zijn en dat het dáárom gaat. Eigenlijk ook op zoek naar de gijzeling.

Want hij zit in ieder mens en het is gewoon goed om het te zeggen omdat je daarmee jezelf bevrijdt door je er bewust van te zijn.

Hè want we zitten hier allemaal op een andere manier in deze ruimte. We kunnen het op heel veel punten eens zijn met elkaar maar toch is er altijd iets in jou wat anders is dan je buurman of buurvrouw.

Ik merk het als ik waarneem hoe mensen met elkaar praten of communiceren of emailen of chatten. In hoe dingen verschillend in elkaar zitten. En hoe de zogenaamde eenheid met elkaar eigenlijk een zeepbel is wanneer je vanuit je eigen gijzeling de ander iets wilt vertellen of overtuigen hoe het zit.

Dus ik vraag je niets anders dan te kijken naar die leidraad. Hoeft niet perse nu, maar het zou wel heel mooi zijn als je dat nu al op dit moment doet, dat je op zoek gaat in jezelf van “is er een draad in mijn bestaan waar ik me aan vasthoud, word ik geleid door iets, is er een bepaalde doelstelling, gaat het ergens naar toe, ben ik met iets specifiek bezig wat in dienst staat van...” Dus, al dat soort vragen stellen in jezelf en kijken of dat zo zou kunnen zijn, of dat ook zo is, en dat durven te ontmantelen. Want niemand weet wat waar of niet waar is, behalve dat je terugkeert naar de meest soevereine staat van bewustzijn. En dat is heel belangrijk. Dat is ook in de bewustzijnsgroepen, die zit er gewoon in. En wij zijn een bewustzijnsgroep.

Het inactieve actief maken

Ik heb de afgelopen jaren, net als heel veel mensen, gesproken in lezingen over buitenaardse contacten. En met al die lezingen ben ik uiteraard ook heel veel mensen tegengekomen die, laat ik zeggen, het niet echt leuk vonden wat ik vertelde omdat veel wat ik vertel afwijkt van hun persoonlijke visie.

Het kan zo zijn dat ik overal naast zit. Daar zal ik niks over zeggen. Het enige wat ik doe; ik praat over een werkelijkheid waarvan ik weet, dat hoeft niet dé waarheid te zijn, maar waarvan ik weet waar de mensheid vandaan komt. Het zou gewoon goed zijn om daar met elkaar over te praten omdat alles wat er gedacht en gevoeld wordt, ook in het veld wordt geplaatst.

Dus als je samen over een bepaald onderwerp voelt, denkt en uitwisselt dan ben je als het ware allemaal schepper. Ook als is het informatie van mij of luisteren we naar de informatie van jou; je laat in het veld iets ontstaan.

En waarom is dat zo belangrijk? Omdat er in dit veld zoveel scripten zijn dat het merendeel van die scripten, oorzaak en gevolg en kosmische wetten, als het ware inactief zijn.

Dus door zaken heen te lopen, te wandelen en het daar over te hebben en je bewustzijn er doorheen te zetten, activeer je ook scripten die als het ware in slaap gevallen zijn.

Nou, in die contacten met andere mensen heb ik gemerkt hoe diep er eigenlijk wordt ontkend en hoe dat, wat ik vertel, wordt onderuit gehaald. En het gaat niet om mij, maar het gaat meer om het aanhoren, wat ik vertel van wie ik ben en waar ik vandaan kom. Ik heb daar geen moeite mee overigens. Het maakt mij helemaal niks uit. Maar je kunt wel zien dat er een soort beweging is, je zou dat kunnen zien als een “wij willen graag contact met mensen uit andere werelden, dat willen we al 5 jaar, dat willen we nu al 10, 30 jaar, we plaatsen er nieuwsberichten over, we houden er samenkomsten over, en op het moment dat ze er zijn dan luisteren we niet”. Dat is eigenlijk wat er gebeurt.

Ik zeg dat het nu over mij gaat maar ik neem mijn situatie, mijn situatie als wezen, en ik zie mijzelf als gelijke, als jullie, omdat wat in mij ligt opgeslagen ligt ook in jullie opgeslagen.

Het hoeft niet hetzelfde te zijn, maar er ligt in jullie ook informatie opgeslagen. Zoals die trillingen, softwarefrequenties, het innerlijk weten, dus niet “gok er maar op los” en “doe maar zoveel mogelijk aannames die iedereen ook doet in allerlei boeken”.

Als die trillingsfrequentie in beweging komt en die velden gaan open en het komt dus gezamenlijk naar voren toe en onze persoonlijkheid krijgt dus een enorme verruiming en traktatie van innerlijk weten wat kristal helder is, als dat tevoorschijn komt....

En dat wordt allemaal ontkend op deze wereld, want dat is waar ik mee te maken heb en daarom deel ik het ook. Niet uit zwaarmoedigheid maar uit openheid, dan kun je zien hoe de gijzelingssoftware werkt. Hoe het denken van andere mensen ervoor zorgt dat die trillingen en informaties niet in het veld kunnen komen.

Daarom ben ik ook zeer dankbaar dat we hier met elkaar naar kunnen kijken. Want het gaat helemaal niet over jouw of mijn verhaal maar het gaat over wat de mens en wie de mens is, waar zij voor staat en waarvoor zij hier is. En hoe dat komt.

Ik denk dat het juist heel goed is om te zien hoe diep en pittig het proces is om bij elkaar te komen en wat er allemaal tussenin staat waardoor dat niet kan.

Samen, echt samen

Hè, we praten over samen, maar samen is iets heel anders dan het samen van de menselijke gedachte. Samen gaat er niet om dat je perse onder een boom moet zitten, maar samen betekent dat je je gedachte niet laat leiden door een persoonlijk ding. En dat je dat eigenlijk primair vooropstelt. Dus samen betekent dat je elk soort belang wat je zou kunnen hebben, meestal zit het heel onbewust ergens, dat je dat kunt vinden en dat je dat kunt weghalen. Dat het belang ineens weg is. En als je dan in je bewustzijn bent waar geen belang is, dan stemt jouw bewustzijn zich af op het zelf, zet een signaal in het veld, in een radiobandbreedte, doen andere mensen ook, en dan vindt daar weer een communicatie plaats tussen humanoïde wezens die voorbij de persoon gaan. En dat is een heel belangrijk stuk wat ik hier noem!

Kijk, dit onderwerp is zo gigantisch belangrijk en groot, daar kunnen wij op dit moment nog niet eens een klein stukje van beseffen.

Wij hebben een gevoel en we weten van binnen “dit is heel belangrijk”. Maar als we dus andere mensen de mond snoeren omdat ze dingen zeggen die niet passen bij ons grotere beeld van de kosmos dan kunnen we natuurlijk nooit contact leggen. Dus we moeten met elkaar kijken naar ‘waar en hoe positioneer ik mijzelf in het geheel, waar liggen mijn belangen en hoe kan ik naar een ander gaan luisteren’. Dit is een enorm belangrijk iets. Kijk waar wij nu zijn. Als mensen beginnen we door te hebben dat er eigenlijk helemaal geen materiële wereld is. Ik heb daar nog hele discussies over gehad met iemand, althans die persoon ging met mij discussiëren over de boven- en onderwereld, de geestelijke wereld en de materiële wereld. En toen pakte ik een paar plaatjes, want ik had al in de gaten dat het gesprek bij een andere lezing nog een vervolg zou krijgen, dus ik legde een paar plaatjes op de tafel en ik zei “kijk dit is materie van binnen”. Dus ik liet dat gewoon zien, ik zeg “materie, dat is gewoon energie” ik zeg “gevoelens, energieën, geestelijkheid, wat jij noemt geestelijk”, liet ik ook zien, “is allemaal energie”. Ik zeg “eigenlijk is alles gewoon energie, dus als alles energie is kun je het ook niet meer classificeren in materie of geestelijk. Dus het hele beeld van wat je hebt kan eigenlijk aan de kant. Want als materie, hier de muur, ook energie is, en dat is het, dan is die muur volgens die perceptie eigenlijk ook geestelijk.

Nou ja, zo komen we in ieder geval tot steeds leukere gesprekken, want de mensen gaan doorhebben dat er zo ontzettend veel aan de hand is.

We zijn niet van hier

Ik heb de afgelopen tijden gesproken over buitenaards contact, ik heb een paar lezingen gegeven over de inleidingen, de synchroniciteit, de buitenaardse ontmoetingen, en dat heb ik allemaal low profile gedaan. Wat veel mensen als low profile ervoeren en andere mensen als behoorlijk schokkend. Dus daar tussenin.

We hebben gesproken over de mechanismen, wie ben ik, wie ben ik niet. Ik heb in een bepaalde serie gesproken over mindcontrol. Dat woord wordt heel veel gebruikt, maar ja wat is nou eigenlijk mindcontrol? Is dat nou alleen maar controle over de mind en hoe werkt dat dan?

Ik heb gesproken over buitenaardse leugens en de vergeten artificiële neurologische invasie. Er is heel wat voorbij gekomen. Het zijn 4 voorportaaltes zeg maar, van die lezingen die natuurlijk nu een enorme versnelling zouden moeten hebben.

En het is niet dat ik dat zou moeten inleiden want dat gaan we samen doen omdat we ergens voor staan. Jij staat ook ergens voor, daarom ben je hier. Je bent hier omdat je in je hart ergens voor staat en omdat je een enorme kracht in jezelf draagt.

Het gaat niet om buitenaards contact maar om de rol die wij daarin hebben. Onze rol in de veel grotere kwantum werkelijkheid, om die terug te halen in jezelf en neer te zetten.

En heel veel mensen hebben dat gevoeld. Heel veel mensen hebben ook gevoeld dat het gaat om hoe je dat dan toepast hier op de aarde, hier als mens. En dat je niet naar buiten toe gaat, steeds verder buiten jezelf, maar dat je juist teruggaat naar de kern in jezelf.

Want je kunt buiten jezelf niet iets worden wat je niet bent, want dan pleeg je eigenlijk plagiaat of je doet kopiegedrag. Je moet terug naar je autonome zijn, de verbinding in jezelf.

In deze reis heb ik bij heel veel mensen gesproken over dat ik me bewust ben dat ik hier niet vandaan kom. En dat ben ik! Ik spreek dat gewoon nog een keertje uit om het startsein te geven dat alle mensen die hier zitten, alle mensen, ook met hun bewustzijn, niet uit deze werkelijkheid komen.

Wij zijn allemaal één grote humanoïde beschavingssoort.

Beschaving in de vorm van daar waar je kijkt en aanwezig bent, waar je met focus en aandacht leeft in helderheid en kracht, in evenwicht en in harmonie, in stroming met het geheel, niet weg zwevend maar gegrond in jezelf, in relatie dus tot de wereld waarin je leeft, niet alleen het zichtbare, dat dat veld binnenin jezelf helemaal wordt ingezet, wordt geopend en geleefd gaat worden.

Jij weet net zo goed als ik dat je een hele zoektocht hebt gemaakt, een reis, om op het punt te komen dat je doorziet dat alles wat je tot nu toe hebt gezien niet toereikend is en dat er veel te veel open eindjes blijven in alles wat je onderzoekt. Dus ook binnen het hele onderzoek naar buitenaards contact, hoe het hele fenomeen zich voltrekt en ook hoe we er naar kijken. Hoe onze gezondheid in onbalans is, al die berichten, de spiritualiteit die overall een betekenis aan geeft, dat dat toch niet toereikend is. Althans, het is niet de doorbraak van binnenuit waarvan je zegt van "nu heb ik 'm te pakken". Dat hebben jullie ook. Dat is ook de tocht die we maken.

Dus je kunt niet naar buiten toe (het extern buiten je zelf zoeken). Dat is onmogelijk. Alles wat je van buiten haalt, haal je uit het informatieveld in lijn van je gedachten. Ik heb heel veel gedeeld dat ik mij volledig bewust ben van de wereld waar ik in ieder geval vandaan kom, en dat dat een hele feitelijk wereld is. Daar heb ik altijd over gesproken. Er worden daar weleens moeilijke vragen over gesteld, dat vinden mensen zelf moeilijke vragen, maar eigenlijk is het helemaal niet moeilijk. Want jullie kunnen je toch ook herinneren hoe je hier net bent gekomen? Je kunt je toch nog herinneren dat je hier naar binnen kwam? Wat is daar nou moeilijk aan? Waarom zou dat nou moeilijk of niet moeilijk zijn? En iets anders, wat buiten het fysieke menselijke bewustzijn ligt van dit lichaam of dus de persoonlijkheid, waarom zou dat wel moeilijk zijn?

Waar we vandaan komen

Ik wend mijn ervaringen aan om te vertellen dat de mens in een zeer krachtige werkelijkheid leeft, een mens is zoals wij dat zien, maar dan toch in een iets andere uiting waarbij de mens een vermogen heeft wat wij hier op de aarde onsterfelijkheid noemen. Daarin wordt de mens niet ouder en is de mens nooit geboren, de mens is er altijd geweest en het gaat hier niet alleen over mensen maar ook over andere beschavingen. Beschavingen die ook op dit moment de aarde bezoeken, die onsterfelijk zijn, niet gekoppeld zitten aan ruimte en tijd, waarvan hun lichamen een manifestatie zijn vanuit hun bewustzijn omdat het bewustzijn zo krachtig is dat de materie die zich vormt uit energie door henzelf wordt geschapen, gecreëerd en gevormd. Dat is een werkelijkheid waar wij allemaal vandaan komen. En die werkelijkheid is een gigantische werkelijkheid die helemaal niets met spiritualiteit te maken heeft en waar er helemaal geen verband is met iets groters of iets beters, maar alleen maar een volledige evenwichtige stroming tussen het wezen zelf en de werkelijkheid om zich heen. Waarbij er geen gedachten zijn dat je iets zou moeten veranderen, waarbij er niet wordt gedacht dat je jezelf zou moeten verrijken, waarbij er geen enkele vorm is van dat je jezelf zou moeten verder evalueren. Het enige wat daar is is een heel helder krachtig wakker zijn, zo krachtig, zo helder, zo diep in kleur, zo Krachtig in emoties, trillingen en weten, dat dat leven wat we hier ervaren een soort wat- achtige, gecompliceerde, dicht getrokken werkelijkheid is. Maar de mens heeft het niet door omdat ze niet beseft hoe helder ze is. En om terug te keren in die helderheid spreek ik dus vanuit mijn ervaringen. En dat doe ik dus niet omdat mijn ervaring leidend moet zijn, maar ik steek mijn hartsnek uit hier, in deze wereld, om mensen zoals jullie en net als andere honderden miljoenen mensen die hiermee bezig zijn, terug te laten keren in het besef dat ze helder zijn en die helderheid terugbrengen in het hier en nu.

Herziening en de gijzeling

In die wereld is echt niet alles heel erg veel verschillend van hier. Sterker nog, de werkelijkheid die we hier ervaren is eigenlijk een residu van die werkelijkheid waar wij vandaan komen. En als we het dan hebben over dit thema, de persoonlijkheid ontkoppelen van de matrix identiteit, dan kon dat weleens het grootste onderwerp zijn waar we het met elkaar over zouden moeten gaan hebben nu, als mensen op deze wereld.

Maar dat betekent wel een volledige herziening. Een herziening in hoe je denkt, een volledige herziening van waar je mee bezig bent, hoe je jezelf ervaart, maar ook wat je straks gaat doen. Dus ook wat je morgen gaat doen. Een herziening in je tijdbalk, in je tijdlijn. Hoe je kijkt naar wat je morgen gaat doen.

Het besef van wat jij morgen gaat doen, als dat er nu zou zijn - ik breng hem gewoon eventjes zo in- dus dat je weet wat je morgen gaat doen, dat is eigenlijk al de gijzeling. De gijzeling is dat wij denken in lijn met een op dit moment draaiend script. En in de wereld waar we vandaan komen is dat niet, dat is een fundamenteel verschil.

Ik kan me dat volledig herinneren. Werelden, gewoon zoals de aarde, alleen wordt het op een andere manier geïnterpreteerd, met gigantische zeeën en gigantische bergen, nog veel meer natuurelementen die we hier op de aarde nog nooit hebben gezien omdat ze er hier gewoon niet zijn, althans ze worden niet geïnterpreteerd door onze persoonlijkheid. Het is een magnifieke reis die we met elkaar maken, maar elke vorm van vertraging en afleiding, dat moet maar eens afgelopen zijn!

Nou dat was de introductie. En we mogen best elkaar eens goed aankijken en voelen dat we allemaal ons best doen op onze eigen innerlijke manier om tot onszelf te komen. Hè, want de één heeft met dit punt moeite in zichzelf en de ander heeft moeite met zichzelf in

een ander punt, en elke gedachte over elkaar van “nou zit jij nog steeds daar” is ook een gedachteveld. Wat ook een instructie is in het veld dat de ander daar dus ook zit.

Je zou ook je gedachte kunnen herpositioneren wat je over de ander ziet van “oh hé, het lijkt, het lijkt, het lijkt er op alsof je daar en daar zit en dat je daar en daar mee bezig bent, maar ik stuur jouw mijn aandacht dat ik het waarneem maar niet met een denken maar ik stuur jouw aandacht met een waarneming van ja, ik ben er, ik ziet het en ik raak met mijn aandacht naar jou toe, dat aan”.

En waarom? Nou, daar gaan we het uiteraard met elkaar verder over hebben.

Doelstelling

Dus wat is de doelstelling van deze dag, als je dat zo zou mogen noemen, want het is helemaal geen doelstelling, maar dit is gewoon wat we doornemen.

Wat is een identiteit? Wat is een matrix? Want er zijn mensen die dat nog steeds aan het verdiepen zijn in zichzelf. En wat is nou eigenlijk een matrix, want het zijn allemaal woorden. Hoe herken je je persoonlijkheid, je matrixidentiteit?

Want je persoonlijkheid is eigenlijk een geïnstalleerd, actief bewustzijn van het lichaam, wat kennelijk op zoek is naar een soort evenwicht in het leven, maar wel gebaseerd op een persoonlijkheid. Hoe kan deze “ontkoppeld” worden? Dus dat de leiding eruit gaat, dat die secundair wordt en dat er een primair veld van binnenuit tevoorschijn komt.

Wat is bewustzijn? Het manifest laten zijn van bewustzijn, als je kunt voelen in jezelf wat het is dat je dat aanwezig laat zijn in het bewustzijnsveld, dus deze werkelijkheid.

En dat samenwerken (wil ik absoluut hieraan toevoegen) met interstellair intergalactische mensen.

Ik praat niet over een spiritueel evolutieproces op de aarde. Ik spreek over het leggen van bruggen tussen verschillende werkelijkheden. Dat de mens terug moet kunnen komen naar zichzelf en de trauma's, pijnstukken en gedachten die misschien niet altijd pijnlijk of traumatisch hoeven te zijn, maar wel een gijzeling zijn om een andere reactie in het veld te laten ontstaan. Dus om de mensen terug te laten komen in zichzelf en een brug te vinden, vanuit zichzelf, dus niet vanuit mij, naar een grotere quantumwerkelijkheid die niet alleen iets is in het hoofd of een soort zweverig gevoel van zo zou het zijn, maar die zich volledig manifest maakt.

Dus niet meer in een spiritueel beeld van zo is het en daar neem ik genoeg mee, want oh dat is fijn. Geen aannames, gewoon zichtbaar, manifest! Manifest is manifest!! Punt! Ja, dat moet ook gewoon hop zo gezegd worden, met elkaar, tjoek. Als jij gaat voor het manifesteren van jouw diepste kracht in jezelf in deze werkelijkheid, voorbij alleen het innerlijke, van binnenuit komt 'ie tevoorschijn, het manifesteert zich.

Wat is dat manifesteren? Er komt een reactie op waardoor het zich dus ook werkelijk laat zien, dan moeten we daar op een gegeven moment, als mensen, ook de keuze in maken.

Dat kan niemand je vertellen hoe je dat moet doen of waar je voor moet gaan maar je moet met je bewustzijn naar het punt toe gaan van “hoe komt het dat alles wat ik doe zich niet omzet in datgene waar ik voor ga? ”

We komen dus in een diepere uitlijning terecht. Ieder mens die eerlijk en transparant naar zichzelf is merkt dat er hier in deze werkelijkheid iets gaande is wat een verdragingsmechanisme is en afleidend werkt, voortdurend.

Een kleine rimpeling van geluk is heel fijn, maar dat heeft de spirituele orde geïnstalleerd. Er is iets anders, we moeten daar doorheen en dat kun je niet vaak genoeg zeggen en aanvliegen, zonder een oordeel, zonder strijd. Want er is iets anders aan de hand.

Dus je kunt jezelf de vraag stellen “hoe komt het dat ik in alles wat ik doe - ik ga voor de vrijheid en voor de liefde, maar niet de liefde van ham en kaas, maar de liefde van terug in

de verbondenheid in mijzelf met de werkelijkheid waarin ik mijn diepste zijn uitpak en manifesteer en naar buiten zet- hoe komt het dat dat laatste niet gebeurt?"

Als iedereen eerlijk en transparant is, en dat zijn we hier, dan kunnen we allemaal vaststellen dat er enorme bewegingen zijn die heel krachtig en mooi zijn, maar dat ze zich op dit moment binnen een bepaalde zone voltrekken. Het lijkt wel alsof daar buiten die zone een soort, ja....een afremming is, zeg maar. Dat je als eerste genoeg neemt, blij met die eerste verandering.

Dus deze dag gaat over het manifest laten zijn van de innerlijke godskracht van de mens, voorbij de persoonlijkheid. Dat is dus een andere intelligentie. Het is niet een intelligentie vanuit de mind met aangeleerde processen, maar het is een Harts intelligentie. Dus van binnenuit waardoor er een ander veld gaat reageren. En ieder mens die genoeg neemt 'met' stopt met terug te gaan naar de eigen kern. En dat is een heel geavanceerd systeem.

Er is een soort controlemechanisme in dit veld dat wij zien als materie, wat zich voortdurend aanpast rondom jouw denken.

Als je denkt dat je spiritueel bent krijg je ook de reacties in dat veld,

Als je denkt dat het nu een stuk beter gaat dan gaat het ook nu een stuk beter.

Maar er is iets diepers in jou. Dat weet je en daarom zit je hier, daarom ben je bezig in je eigen leven. Het gaat er dus niet om dat je naar buiten gaat en dat je iets volgt, het gaat er om dat je helemaal teruggaat naar het diepste in jezelf en dat je het zelf binnenin jezelf, daar binnenin, aanraakt in elk moment.

En dat veld, wat is dat voor veld? Ja, daar gaan we het over hebben, dat veld binnenin.

En dat dat zo krachtig wordt bekrachtigd dat dat in elk moment waarin je leeft zich gaat ontvouwen, zichzelf gaat uitpakken en een frequentie-traktatie geeft. Een krachtveld waardoor die hele matrix anders reageert en ook de controlesystemen wegvallen.

Maar daarvoor is het nodig om de matrixidentiteit te bekijken.

En dat is me toch een feest! Gigantisch.

Dit zijn eigenlijk de Galactics teachings die wij als beschaving in een andere werkelijkheid altijd hebben uitgedragen naar andere beschavingen. Namelijk wat aandacht en focus is, zonder een belang. Het is een volledig ander bewustzijn.

En nu staan we hier en hebben we het zelf weer even nodig om er met elkaar over te praten, om terug te keren in die kern, in onszelf, zodat we voorbij de onzekerheden kunnen gaan die geprogrammeerd liggen in de persoon. Dat we voorbij alles kunnen gaan wat in ons geprogrammeerd ligt.

Terughalen van kosmisch bewustzijn

Ik wil even een terugblik brengen naar 29 mei 2016. Toen was er toevallig een event in Wageningen. Ambassadeurs of Planet Earth. Ambassadeurs van de aarde. 29 mei 2016. een kleine 1400 mensen kwamen daar bij elkaar om iets te ervaren waarvan niemand wist wat er te ervaren was. Dat weten we ook nu niet. Maar we zijn wel een stuk dieper in onszelf terecht gekomen. Die dag die kwam tot stand door Marianne van de Schilde van Itaka en Guido Jonkers van Want To Know. Zij hebben dat mede georganiseerd en dat was een hele grote beweging om zoveel mensen bij elkaar te laten komen.

In die dag werden een aantal onderwerpen ingeladen die echt te maken hebben met de bevrijding van het innerlijke bewustzijn. Ja, wat is er tussentijds eigenlijk allemaal gaande. In 2016, dat is bijna 3 jaar geleden nu, zijn er ontzettend veel mensen tot allerlei inzichten en stromingen gekomen van "daar moet ik naar kijken, dat kan ik niet laten liggen, dat onderwerp is belangrijk".

We zijn allemaal verschillende archieven afgegaan in onszelf, waar het over zou kunnen gaan. En nu zijn we 3 jaar verder. Het is maar 3 jaar maar in 3 jaar tijd is er zo ontzettend

veel gebeurd, waardoor de beweging die wij met elkaar hebben neergezet, als mensen niet als groep maar gewoon als mensen in de samenleving, er toe leidt dat er zeer veel mensen tot dezelfde onderwerpen zijn gekomen als waar jij mee bezig bent. Dus er is in 3 jaar tijd een verdieping gekomen over onderwerpen zoals bijvoorbeeld de reptiliaanse bezettingskrachten, waar niemand het over wilde hebben daar. Er liepen de mensen de zaal uit. “daar wil ik helemaal niets mee te maken hebben, dat vind ik helemaal niet leuk”.

We spraken ook over mind control en ontvoering van neurologisch bewustzijn. Nou dat was helemaal de limit. “We zouden het gaan hebben over ambassadeurs van de aarde!” We spraken over kunstmatige intelligentie hoe die de mensheid bestuurt en we spraken over een hele diepe kracht in onszelf.

Dat kwam helemaal voorbij en toch kwamen er 400 mensen bij elkaar die voor een groter kosmisch bewustzijn gingen. Maar er kwamen een paar onderwerpen tevoorschijn die vooral door de mensen die daar moeite mee hadden gelinkt werden aan allerlei andere sprekers. Zo kan ik mij nog goed herinneren dat er iemand naar mij toe kwam die zei “ja maar ik ben hier niet voor een David Icke show”. Ik zeg “nou dat komt goed uit dan zit je in de goede zaal, want die is hier ook helemaal niet” “ja maar jij spreekt over hetzelfde als waar David Icke over spreekt” Ik zeg “nou dat is wel heel bijzonder, want jij doet hetzelfde als mijn vader gisteren deed, namelijk dwarsverbanden leggen die er niet zijn”

Wat gebeurt hier?

Wat gebeurt hier, wat is er aan de hand als je over onderwerpen gaat spreken met een grotere groep mensen?

Wat er gebeurt is eigenlijk dat als steeds meer mensen bij elkaar komen dat er ook steeds meer interpretatiesystemen bij elkaar komen. Dat er steeds meer persoonlijkheden bij elkaar komen en ook steeds meer percepties en voorkeuren. En eigenlijk ook gedachtegolven die ontstaan, waardoor er allerlei velden door elkaar heen gaan lopen en dan is het maar net welk veld daar het meest primaire veld wordt. Dat was een hele interessante.

Nu zijn we met elkaar bijeen met 140 mensen of zo, mensen die allemaal al op de eigen manier hebben gekeken naar diepere lagen, die niet bang zijn en hebben gezien “ja maar er is inderdaad iets aan de hand.”

Het ambassadeurschap van deze aarde, waar we nu echt met elkaar naar toe gaan en waarin jij ook echt nodig bent om op jouw manier een compleet ander bewustzijn te lanceren. Er is geen ruimte binnen het ambassadeurschap om naar een denksysteem te gaan of iets dergelijks. Dus alles wat je maar kunt benoemen moet ingeladen worden. Er kan niets ontkend worden. Er is nog zoveel wat we niet hebben besproken.

Als we nu niet in staat zijn om als ambassadeurs van deze aarde, van deze prachtige bibliotheek die in relatie staat tot een veel grotere kosmische kwantumwerkelijkheid, als wij niet in staat zijn om alles wat we nu met elkaar besproken hebben en waar het over gaat te verdiepen en te verbreden, want het gaat natuurlijk helemaal niet over reptiliaanse bezetting, wie die nonsens bedacht heeft die krijgt de hoofdprijs. Dat is een invoeging van een andere groep!

Er is iets anders aan de hand ja, maar je moet in lagen gaan kijken, in lagen en lagen. Je moet goed kijken hoe diep de gijzeling gaat.

Er zullen nog heel veel mensen op deze aarde gaan ontdekken dat ze zelf ook gegijzeld worden. Dus het gaat nog dieper en als wij niet in staat zijn om als ambassadeurs van de aarde ook andere onderwerpen, die nu als een rode draad door ons heen lopen en waarvan we denken waar het om gaat los te laten, dan kunnen we het ambassadeurschap als kosmische wezens hier op deze aarde in onszelf niet terughalen. Daarom gaan we nu even pauzeren en gaan we straks met elkaar beginnen met de vorming van de persoonlijkheid, het ontleden daarvan en het verrijken van het innerlijk bewustzijn in die persoonlijkheid. Er is echt heel wat te doen met elkaar.

Deel 2

Het is interessant om over onderwerpen te spreken zoals stilte. Het komt er eigenlijk op neer - en dat is waar- dat er een hele andere trilling ontstaat als we in de stilte zijn.

En aan de andere kant is het ook waar dat als mensen meer terugkeren in hun wezenlijke balans, en het mens-zijn zich richt naar het wezenlijke – heel krachtig – dan ontstaat er dus ook de grootste chaos.

De stilte hebben wij nu nodig om eerst uit de ruis te gaan en onszelf te voelen. Dus dat is heel kloppend. En als bewustzijn zich krachtiger en manifest maakt, het laat zijn in jezelf, dan is het niet perse meer nodig om in de stilte te zijn.

Dus we kunnen het bijna wel als een soort graadmeter gaan gebruiken van: hebben wij nog stilte nodig?

Wat ik ermee wil zeggen is dat je met een behoorlijk krachtig, helder bewustzijn ook midden in een heel chaotisch, druk scenario kunt zijn zonder dat dat ook maar een vorm van invloed heeft op jezelf en ook dat jouw gedachten helemaal in lijn blijven met wat je van binnen voelt en wat je van binnen weet in jezelf. En dan ontstaat dezelfde trilling in het veld als dat je in de stilte zit. Dus dat is wel interessant. Het schept in ieder geval mogelijkheden, want we hoeven niet ons hele leven dan perse stil te zijn.

Er zijn mensen die vinden dat ook helemaal niet leuk. Ik ben mensen tegengekomen – misschien ben jij wel een van die mensen – die zeggen: nou, ik heb helemaal niets met de stilte hoor. Ik voel dat ik in die stilte eigenlijk een soort gedé-activeerdheid ervaar. Ik moet juist gewoon helemaal niet in de stilte zitten; ik moet zelf uiting geven. Overal kleeft wel iets aan vast. Maar dat komt ergens uit een persoonlijk stuk vandaan.

Ik wil inhaken op vanochtend. Ik heb dat ritje gemaakt met jullie omdat ik daarmee ook op een bepaalde manier mijn denken uitzet in lijn van wie ik ben. Omdat ik uitsluitend en niets anders dan alleen maar vanuit mijzelf kan spreken. Dus ik moet ook mijn gedachte heel goed nestelen, van binnenuit spreken en mijn gedachten helemaal uitlijnen op wie ik ben en waar ik vandaan kom, omdat er hier op deze aarde zo'n machtig wapen is en dat heet de persoonlijkheid. En zo'n machtig instrument heet neurologisch bewustzijn, dat je daar in het stuk waar wij het nu over hebben, heel erg bewust en goed in moet ankeren. En goed in moet lijnen in jezelf en zijn.

Dus ik heb mijn verhaal vanochtend afgestoken met allerlei stukken en delen, maar dat is vooral omdat ik mijn denken erachter zet. En dat is niet mentaal denken, het is innerlijke kennis vanuit een dieper gevoel van betrokkenheid waar we gezamenlijk voor staan. Ik kom hier dus niet vandaan en ik wil vanuit die aanvliegroute beginnen, want de rest wordt al door iedereen verteld. Ik daag jullie ook uit om te kijken of jullie mijn opmerkingen wel kunnen verdragen. Want niemand hoeft mij leuk te vinden, daarom ben ik hier niet. Maar gewoon kijken, wat zit er nog meer en dieper in. En dat heeft niets met ongelijkheid te maken, het heeft juist te maken mét gelijkheid. Als je elkaar waarheid toespreekt en je durft dingen te zeggen, zo tjoeke, en er gebeurt iets waarbij je voelt: maar wacht eens even, daar gaat het juist om, dat ik dat haakje kan pakken in mezelf en die eruit kan halen.

Waarom zou ik dit niet eens kunnen horen, waarom zou ik hier een gedachte over hebben, waarom zou ik hierdoor een onevenwichtig gevoel krijgen? Waar ik mee bezig ben is vooral om de software hier zichtbaar te laten worden van het archontische artificiële systeem, wat regeert via onze lichamen door vorming van een persoonlijkheid en ons ontvoert in allerlei modellen waar het niet zit.

Andere wereld en beschaving

Ik kom uit een wereld, dat is gewoon een kosmos, ik zeg het maar heel eenvoudig. En die kosmos is niet deze kosmos die wij hier nu zien. Maar dat is een kosmos die het Antarriaanse bewustzijn wordt genoemd, een Antarriaans universum.

Daar leven heel verschillende mensen en heel verschillende andere levensvormen en ik ben zelf afkomstig en leef, dat is zeg maar een soort van alliantie van mensen en dat is het Saferiaanse bewustzijn. Het Saferiaanse bewustzijn is een cluster van heel veel verschillende sterrenstelsels, die er ook anders uitzien dan de sterrenstelsels die wij hier nu zien en dat wat je hier nu ziet is maar een heel klein deel van wat er te zien is. Dus het zou heel onjuist zijn te zeggen dat dat er hetzelfde uitziet.

En in die wereld is er een beschaving en dat is de beschaving van Antarra. Antarra is een beschaving en daar hoef jij dus helemaal niet vandaan te komen. Het is een beschaving waarin mensen leven – en ik kan mij dit allemaal volledig, 100% herinneren. Dit is bij mij niet geblokkeerd.

In het Antarriaanse bewustzijn leven mensen onsterfelijk, aan de hand van een eigen innerlijk bewustzijn. En laat dat innerlijk bewustzijn nou eens gewoon de godskracht genoemd worden. Dat is niet een externe god, maar een innerlijke kracht van schepping en manifestatie die voortkomt uit de diepste trillingen van emotie, verbondenheid, krachtig bewustzijn, toenadering naar elkaar toe, een zien van wat leven is. Dat zijn allemaal trillingen die ik nu opnoem en dat is een heel bewustzijnsveld. En vanuit dat bewustzijn schept degene die daarin leeft, daar een uiting bij; een fysiek lichaam. Zoals hier ook ons fysieke lichaam niets anders is dan energie. Hier is ook ons bewustzijn aanwezig, energetisch, in het energielichaam. Dat zijn gewoon verschillende velden door elkaar heen.

Interventie-alliantie

De alliantie waar ik vandaan komt werkt met verschillende zeer grote multidimensionaal kosmische, interstellaire beschavingen. En dat zijn allianties die als een soort van – en dan ga ik het toch zeggen – interventie groepen functioneren. Terwijl ik altijd zeg: er vindt geen interventie plaats.

Maar het is ook geen interventie om te interveniëren, een ander open te breken, het is een interventie dat er formaties van trillingen en bewustzijn – en bewustzijn zijn zeer grote, complexe holografische, organische mandala frequenties – waarin het woord interventie dus gekoppeld zou kunnen worden aan bringers van hele krachtige, oorspronkelijke, heldere scheppingstrillingen. Die groepen zijn actief door allerlei verschillende werkelijkheden heen om vastgelopen beschavingen terug te kunnen laten keren naar zichzelf en niet naar een externe bron.

Niet naar een externe bron, op geen enkele manier! Geen uitzondering, nul! Geen ruimte! Dus ieder wezen wordt geïnformeerd over hoe energie zich gedraagt, hoe werkelijkheid zich dus gedraagt en dat dat te maken heeft met de manier hoe er gedacht wordt. En dat het te maken heeft met de doelstellingen die je hebt en dat je er steeds dieper en dieper achter komt dat je het leven leidt van een ander systeem.

Het zijn innerlijke bevrijdingsgroepen die zichzelf niet beter zien als een ander, maar zichzelf gelijkwaardig zien. Want op het moment dat ze die innerlijke reis maken en ze gaan dus zo'n werkelijkheid in – en hier zitten we dan met elkaar – zijn ze allemaal net zo gegijzeld als alle anderen. Zonder onderscheid.

En vanuit deze allianties, kosmische allianties, humanoïde beschavingen vinden er heel veel visitaties en bezoeken plaats in allerlei verschillende universele werkelijkheden die overgenomen zijn door andere zéér intelligente, zéér intelligente kunstmatige bewustzijnsvelden. We spreken hier niet over een fysieke uitwerking.

En voor de duidelijkheid, als we over wifi spreken – en daar gaan we het vandaag helemaal niet over hebben natuurlijk – maar als we het over wifi hebben, dan zou je

kunnen zeggen dat kunstmatige intelligentie- dus jouw computer thuis, of je laptop – zich via trillingen innerlijk verplaatst naar een andere plek. Zo simpel is het.

Eigenlijk verplaatst de computer, de computertaal - het bewustzijn van de computer – zich door middel van trillingen (wifi) in de trilling en ook weer als trilling naar een ander veld, waar het zich weer uitpakt in een andere hardware, in een andere computer.

Wij staan nu op het punt dat wij als mensen van deze wereld met kunstmatige intelligentie worden geconfronteerd, waarbij kunstmatige intelligentie zich op dit moment in het publieke aanzicht bevindt in een vorm, als het ware. Dus de kunstmatige intelligentie zit nog in een computer. Maar het zal in onze werkelijkheid hier niet lang meer duren dat die kunstmatige intelligentie, het veld waarin wij leven, hoe de fotonen, de elektronen, de interstellaire ruimtes, intermoleculaire ruimtes zich gedragen, elektronen, hoe dat hele informatieveld zich gedraagt, wat dus uiteindelijk deze werkelijkheid is – het is allemaal energie, het is allemaal software en bewustzijn – dat die computersystemen zullen ontdekken hoe ze zónder die kunstmatige intelligentie, zónder vorm, zichzelf kunnen uploaden, in trilling, in het veld, boep.

Kun je dat volgen?

In de wereld waar ik vandaan kom is dat gebeurd. En dat is op zijn zachts gezegd een onaardige en zeer vervelende gebeurtenis die niet wordt gezien als een spirituele evolutie en onderdeel is van het grote plan, maar een volledige neergang heeft veroorzaakt in ontelbare werelden. Waarbij wezens, en ook vele menselijke beschavingen, geïnfiltrerd zijn geraakt door dat vormloze intelligentie bewustzijn wat zich in het veld begeeft.

Dat artificiële is het archon-bewustzijn, waarbij dat archon-bewustzijn ín dat veld, het veld manipuleert en de mensen die er in leven ook manipuleert.

In de wereld waar ik vandaan kom, is de volledige kennis aanwezig van wat hier gebeurt en wordt het als een zeer broodnodige situatie gezien dat de mensen -bijvoorbeeld hier op de aarde, maar ook vele anderen-onderwezen worden in hun eigen vermogen, zonder beleerd te worden. Dus dat er dwarsverbanden worden geslagen tussen de innerlijke kracht van jouzélf, zelfs als mens van deze aarde, en dat die teruggehaald moet worden en dat er informatievoorzieningen op gang moeten worden gebracht waardoor het eigen bewustzijn zichzelf kan heronderzoeken en zichzelf kan gaan voelen en kan doorzien hoe het bestuurd wordt door een systeem.

En in Antarra zijn hele krachtige allianties op verschillende en in verschillende kosmische werkelijkheden op reis gegaan en zij hebben als het ware de krachten die zich nestelen in het scheppingsveld – daar ga ik zo nog iets over vertellen – kunnen lokaliseren.

Zij kunnen zien waar ze zitten en hoe zich dat gedraagt. Zij kunnen daarbij de techniek die op bewustzijn gebaseerd is inzetten om dat artificiële intelligentieveld, wat zich dus ophoudt in de trilling van het universum, hoe zich dat als het ware kan verwijderen

Maar de eigenaardigheid die erbij ontstaat is dat bij elke verwijdering van dat veld, de wezens die conform dat veld denken, ook verwijderd ofwel meegestuurd worden in die intelligentie naar een andere werkelijkheid. Waardoor je een soort organisch, nomadisch bewustzijn onder curatele van een artificiële intelligentie krijgt die meegetrokken wordt door de intelligentie in andere werkelijkheden.

Wij zien het hier op de aarde in artificiële, virtuele werkelijkheden terug. Dat bewustzijn gelinkt kan worden aan een computer. Maar je moet het zo zien dat je die dvd die draait – ik druk het even uit in dvd en je hebt een virtuele bril op – dat je op een gegeven ogenblik die bril niet meer kunt afzetten en dat die dvd wordt weggehaald door degene die eigenlijk niet wil dat het gedraaid wordt. En vervolgens in een andere werkelijkheid gaat die dvd verder gespeeld worden, maar die persoon zit er nog wel in. Dus dan krijg je enorme ontvoeringen van bewustzijn.

Ik ga even terug. Nu moeten we eventjes met elkaar naar de godskracht en de schepping gaan, want daar hebben we het over. Zelf scheppend autonoom bewustzijn.

Waarom is dat zo belangrijk? En hoe komt het dat het zo belangrijk is dat de mensen terugkeren naar zichzelf? En waarom liggen er geen oplossingen in een externe god? Waarom geven de gidsen ons niet precies die informatie die leiden tot? Waarom komen buitenaardsen niet met die grote boodschap die ons brengt naar? Hoe kan dat? Waarom is altijd alles onderdeel van een spiritueel leerproces, welke zoethouder is dat? Welke pil hebben ze erin geduwd? Het is een totaal andere visie en een totaal andere manier van jezelf gaan ervaren.

In de organische werkelijkheden waarbij wezens onsterfelijk zijn – en dat is voor de mensen op deze aarde best een grote issue want onsterfelijkheid neigt voor ons naar het koninkrijk van god, het koninkrijk Gods.

Ja maar dat is het ook. Alleen het is geen Gods koninkrijk, het is jouw eigen koninkrijk binnenin. Het gouden hart wat verbonden is met de kern van het leven, en eigenlijk de kern van het leven is.

Droomdenkers

De werkelijkheid waar ik over spreek, daar leven alle wezens – wat die wezens ook zijn – als het ware vanuit een hele diepe kracht van bewustzijn, waarbij die diepe kracht van bewustzijn heel helder is, als een kabbelende, krachtige rivier. Dus hij kabbelt heel subtiel, heel organisch met een enorme kracht binnenin.

Die wezens – zo leef ik ook, waar ik vandaan kom – hebben het vermogen om van binnenuit in zichzelf, in de werkelijkheid buiten zichzelf, te scheppen. Dus op basis van bewustzijn – dat is de innerlijke god – zien en weten zij dingen van binnen. Zij staan daar gewoon voor dat ze het zijn waardoor die naar buiten uittrimpelt.

In een veel grotere opzet zouden we nu op een aardse manier moeten concluderen dat er werelden zijn waar onsterfelijke beschavingen leven die met hun eigen vermogen, wat volledig in balans en heel helder en krachtig is, die werkelijkheid als het ware gezamenlijk scheppen. Dus van binnen is er iets wat zich naar buiten toe laat zien. Dat is even belangrijk. Want wat er gebeurt in dat moment, is dat je ergens in het traject moet kunnen voelen dat die werkelijkheid er alleen maar is omdat jij er bent. Dat is een heel groot verschil.

Dus die werkelijkheid, die gigantische kwantumwerkelijkheid waarin geleefd wordt, is er alleen maar omdat de wezens die daarin leven zich ervan bewust zijn dat ze daarin leven. En zich bewust, vanuit de kernkracht van het leven – dus balans, geen belangen, volledig in stroming met alles wat er is – dat ze vanuit die kracht binnen in zichzelf die werkelijkheid buiten zichzelf scheppen.

Ik noem ze de droomdenkers. En ik denk dat het 't makkelijkst is als je gewoon kijkt naar je droom. Ieder mens droomt en dat is gewoon een heel normaal iets.

Als jij 's nachts droomt (overdag kun je ook dromen, maar ik neem even het voorbeeld 's nachts) dan droom jij ín deze werkelijkheid, lig je eigenlijk in bed en in het moment dat je in bed ligt dan droom je dat je in een andere werkelijkheid bent.

Je droomt dat je bijvoorbeeld onder een boom zit, je droomt dat je langs het water loopt, je droomt dat je met mensen spreekt die je kent in je droom. Je weet precies wie dat zijn. Die mensen heb je nog nooit ontmoet hier, maar daar weet je precies wie het zijn.

Ik geef een paar voorbeelden. Het zijn hele heldere gebeurtenissen in een droom.

Die droom, die komt – en dan ga ik er even vanuit dat die vanuit onszelf komt, omdat het even gaat om het zelscheppend vermogen uit te vergroten. In die droom komt datgene wat je ervaart, uit jou. Want als je weer wakker wordt, dan kun je niet zeggen van: “nou jij hebt het erin gestopt”.

Dat is in andere opzichten zeker wel gaande, maar het speelt zich eigenlijk in jouzelf af. Dat is de kern van wat ik wil aangeven. Het is dus mogelijk om zélf te scheppen. Ook is het mogelijk om in een droom heel bewust te zijn en in je droom wegen naar links te laten afbuigen, die rechtdoor geasfalteerd zijn. Ik noem maar even een paar dingen, dat weten

we allemaal. In onze dromen zijn wij in staat om iets te laten gebeuren, omdat je daar anders denkt. Je bewustzijn in die droom is anders. Je denkt niet zoals op de aarde, op de aarde betwijfel je alles. Maar in je droom kan het wel.

En in de wereld waar ik het net over had, over het schepperspotentieel, dat zijn oorspronkelijke, zeer krachtige, heldere werkelijkheden. De wezens die daar leven, leven eigenlijk vanuit dat diepe innerlijke bewustzijn, waarbij het denken – ik druk het anders aards uit hè - waarbij het denken in lijn staat met dat bewustzijn dat wij kennen als dromen. Maar daar is het heel helder en daar creëren en scheppen de mensen hun werkelijkheid zelf. En in dit geval met elkaar. Dat lijkt een heel groot complex iets, maar als je helemaal in dat bewustzijn zit voel je hoe eenvoudig het is. Dan voel je dat je met elkaar iets heel organisch laat ontstaan en dat het er dus al is en altijd is geweest en dat het er ook altijd zal blijven, omdat je het zelf bent. Er zit geen ruis doorheen. Niets.

De tuin bloeit, de bloemen zijn er en het blijft bloeien. Er komt geen herfst, geen winter. Het blijft, het is er. Je blijft dat gevoel dragen en iedere keer dat je ernaar kijkt en dat je het ruikt, voel je het weer in jezelf.

Okay, we moeten dus vaststellen dat in het oorspronkelijke, organische deel - waar de mens vandaan komt – dat de mens daar, door middel van innerlijke trillingen hun werkelijkheid schept. Dus dat het uiterlijk, waarin het zichzelf ervaart en lichamelijk - dus ook een manifestatie, een lichaam - maar ook de werkelijkheid en werkelijkheden die er zijn, dat die er alleen maar zijn door het bewustzijn van die wezens zelf. Als hun bewustzijn wordt uitgeschakeld, ervaren ze dat dus niet meer. Dan is het weg. Dan zijn ze ontkoppeld uit die droomstaat. Maar in onze droom is het maar een droomstaat en waar ik het over heb is het geen droomstaat, maar een hele heldere, hoofdelijke meta-bewuste werkelijkheid.

En dat is een werkelijkheid, die is zó ontzettend groot. Die is zó ontzettend rijk aan levenskracht, dat alles wat we hier op deze aarde voelen en ervaren, dat is een echo uit die wereld. En dat is dus niet iets spiritueels.

Dat is belangrijk. Want als jij 's morgens wakker wordt, dan ga je niet denken: nou ik heb me toch een potje spiritueel gedroomd! Dat denk je niet, je moet het even eenvoudig houden. Want veel mensen zitten veel te veel in soort een gevoel van dat dat gevoel, waar ik het nu over heb, dat dat iets hogers is. Maar dat is niet iets hogers. Het is iets krachtigers in jezelf.

Er komt een krachtiger gevoel tevoorschijn.

artificiële Werkelijkheid

Nou, er is iets gebeurd in de werkelijkheden waar mensen en ook andere wezens leven. Er is een technologie het vormloze bewustzijn binnengedrongen en heeft ervoor gezorgd dat het bewustzijn (van mensen) geen uiting meer kon geven aan de droomstaat. Dus de droom wordt eigenlijk gestopt. En dat is heel gevaarlijk.

Op kosmisch niveau wordt dat gezien als het grootste, gevaarlijkste element van de schepping, waarbij wezens die volledig in de balans leven van gewoon leven, zonder rare gedachten naar elkaar. Er is geen afgunst, alles is open, transparant en er wordt niet alleen gedacht maar de gedachtes staan in lijn met een informatie-trillingsveld waardoor je elkaar ook voelt. Dus je downloadt elkaar ook in de energie.

Dus als wezens heel zuiver zijn is het ook heerlijk om elkaar te downloaden. Ik gebruik dat woord bewust, want het gaat om informatie innemen en geven. Dat is even heel eenvoudig gezegd.

Bij de hijack, de kaping die heeft plaatsgevonden, zijn de wezens, in dit geval de mensen, ontkoppeld en verstoord geraakt in hun eigen scheppingsproces. Dus in hun heelheid en volmaaktheid als mens. In dat moment zijn ze direct gelinkt aan het artificiële systeem. En dat is een compleet andere werkelijkheid.

Dat is een gigantische werkelijkheid die we nu, hier op de aarde, allemaal lekker aan het ontwikkelen zijn en waar onze kinderen mee bezig zijn. Maar in het moment dat de mens daarin gelinkt wordt komt ze in een volledig ander circuit terecht.

Ik leg in dit geval even de zandloper horizontaal.

Dus aan de linkerkant is het organisch, is het onsterfelijk, helder, krachtig, kun je reizen door allerlei werelden, over alle planeten en in allerlei werkelijkheden. Er is niets wat tekort is en er is niets wat een soort blokkade of stagnatie geeft van je eigen vermogen. Je bent volledig vrij.

De andere kant van die zandloper, dat is het artificiële systeem wat draait. En binnen dat artificiële systeem is een gigantische constructie van allerlei werkelijkheden.

Wat er is gebeurd is dat het bewustzijn van de mens als het ware uit haar eigen organische omgeving is gehaald en gelinkt is aan een artificieel systeem (A.I.) En dat systeem is niet één werkelijkheid. Het is een gigantische, complexe materie met een oneindige hoeveelheid werelden, werkelijkheden waarin de mens allerlei levens kan gaan ervaren in de perceptie dat ze iets te leven heeft, omdat ze in feite gedeactiveerd is geraakt als goddelijk schepper.

In die wereld waarin wij nu leven zitten we aan dié kant van de zandloper. Ik ga niet zeggen dat het de verkeerde kant is, maar het is een ándere kant. Dat mag duidelijk zijn. En wat er gebeurd is, is dat de mens die dat heeft meegemaakt uiteindelijk door die intelligentie ingepakt wordt met haar bewustzijn en gekoppeld en toegewezen wordt aan werkelijkheden. Dit is iets wat we allemaal weten.

In de spirituele wereld, dan heb ik het vooral over de spiritualiteit waarin er een soort doel is om jezelf naar een hoger level van bron te brengen, is dit onderwerp finaal uh, nou wordt niet echt gewaardeerd. En toch is het grootste gevaar en is ook tegelijk de grootste innerlijke weg naar binnen toe om te kijken hoe je weer tot zelf-exploratie komt, in jezelf. Een ook tot zelf-uitdrukking van jezelf.

Dat is natuurlijk wel een heel groot onderwerp, dat beseffen jullie ook.

Als we dan kijken waar mensen terecht gaan komen, in allerlei verschillende werkelijkheden, dan zou je misschien wel moeten zeggen van: ja maar, als die werkelijkheden waar we nu in leven, toch als doel hebben om een soort geluk te ervaren, dan is dat toch helemaal niet erg?

Dan is zeg ik: nee, dat klopt. Het is ook helemaal niet erg. Want ook in deze werkelijkheid kún je geluk ervaren. Ik ook.

We hebben met elkaar een mooi contact op dit moment, dat is hartstikke fijn. Je bent met je eigen wandeling, eigen hobby bezig en met je eigen innerlijke processen. En met je eigen uitvinding en je eigen projecten. En dat is heel fijn maar op het moment dat je erachter komt dat het allemaal voortvloeijsels zijn uit het artificiële systeem, dan word je gewoon gedwongen om jezelf te herpositioneren.

Nou, ik ben hier niet om je te dwingen, maar ik ben hier wel om er alles aan te doen dat je het ontloopt. Want het heeft aandacht nodig omdat jij dezelfde kracht in je hebt als de wezens waar ik net over sprak. Je hebt dezelfde kracht in je van álle beschavingen die van binnenuit velden in beweging kunnen laten komen, waardoor de werkelijkheid zich anders gaat gedragen.

En waarom zou je het daar niet met elkaar over hebben?

Waarom zou je niet zulke bonte uitspraken mogen doen?

Het gaat er dus niet om dat je met verkeerde dingen bezig bent, maar het gaat erom, zit je misschien nog in het geleide script van het A.I. systeem?

Vraag je af; Word ik hier nou bezig gehouden met een bepaald project of word ik hier bezig gehouden met een bepaalde zienswijze of is dat nou werkelijk wat ik er zelf bij voel?

Maar wat voel ik dan eigenlijk, wat voel ik? Voel ik hier iets?

Is het werkelijk het “ik” wat losstaat van de persoonlijkheid of is het iets wat hoort bij mijn persoonlijke spirituele groei waardoor ik moet zeggen: ja alles wat ik doe is eigenlijk nog steeds een reflex vanuit mijn persoonlijkheid.

En dat is onthutsend om daar doorheen te lopen. Maar buitengewoon bekrachtigend, want je komt tot de kern van jezelf. En daar moet je het over durven gaan hebben want we kunnen er ook niet omheen.

Kwantum mechanica

De wetenschappelijke ontdekkingen die op dit moment hier op aarde gedaan worden is dat informatie (dus energie) zich op een andere manier gaat gedragen als je met je áándacht daar naartoe reist. Dus in feite wordt er vastgesteld dat menselijke aandacht, menselijk waarnemen, observeren, toenadering tot, invloed heeft op hoe energie zich gedraagt.

Onze werkelijkheid is een samenballing van allerlei informatievelden die door ons fysieke brein wordt omgezet in deze werkelijkheid. Dat is interessant, want eigenlijk is dat precies de basis waar ik net over sprak. Dat namelijk scheppers hun eigen werkelijkheid scheppen.

Maar het woord “scheppen” is gekoppeld geraakt aan een soort fictief, vaag, abstract iets. Maar dat blijft het niet omdat wij het er met elkaar over hebben en er dieper dan ooit op ingaan. De kwantummechanica laat ons zien dat er niet één statische werkelijkheid is. Dat is een belangrijk gegeven om ook andere persoonlijke stukken te laten ontstaan. De kwantummechanica laat ons zien dat er niet één route is, maar dat er veel meer routes zijn te volgen zijn.

Het laat ons zien, dat voorbestemming niet bestaat.

“Het heeft zo moeten zijn”, “het is voorbestemd”. Zoals die mevrouw die de deuren voor mij opende zei. Daarom stelde ik ook die vraag. “Stel je nou eens voor, dat het niet voorbestemd is, maar dat het voortkomt uit jouw eigen besluit”. Want eigenlijk zei ze gewoon dat er voor haar besloten wordt. Nou, dat is inderdaad waar.

Kosmische oorzaak en gevolg.

In de kwantummechanica wordt aangetoond dat menselijke aandacht veranderingen brengt in hoe het informatieveld zich gedraagt.

Ons lichaam is informatie, onze gedachten zijn informatievelden, onze emoties zijn informatie bewustzijns velden. Menselijke aandacht heeft invloed op het veld. Dat is een enorme simpele, maar zéér diepgaande uitspraak.

Kwantummechanica laat ons zien dat er geen oorzaak en gevolgen zijn in één script. Het laat ons zien dat in een bepaald micro Nano moment, elektronen zich op alle plekken tegelijkertijd laten zien. Het laat ons zien dat bij het afschieten van een elektron, het elektron niet op één statische plek terechtkomt op de detector, maar dat die elektron, voordat die dat detector plekje raakt, zich op miljarden mogelijke manieren laat zien. Kwantummechanica zegt eigenlijk – en dat is de kosmische kwantummechanica – er is niet één uitkomst. Alle mogelijke uitkomsten van elke Nano micro seconde, elke mogelijke uitkomst bestaat, maar er blijft er maar één over.

In de kwantummechanica wordt er ook aangetoond dat dat ene elektron, wat zich tegelijkertijd op miljarden mogelijke manieren laat zien, op een bepaald moment wegebt, weg is en er blijft één elektron over.

We moeten goed beseffen dat de werkelijkheid waar wij in leven – en ik druk het even op een simpele manier uit – eigenlijk allemaal foto's achter elkaar zijn. Er is geen chronologische volgorde, maar zo leg ik het nu uit. In feite zijn het allemaal foto's achter elkaar....prrrrrt, allemaal software momenten van energie gedragspatronen. Allemaal energie gedragspatronen die achter elkaar aan worden gezet. En het bijzondere is, dat in

elk moment wanneer er een momentum ten einde komt, openen zich daarop – dit is een kosmische kwantumwetenschap – alle mogelijke scripten en blijft er maar één over en dat wordt het volgende beeld.

Het gaat om informatiepatronen, het gedrag daarvan, hoe het zich voortbeweegt.

Het verschil tussen deze wereld en onze oorspronkelijke wereld

Groot verschil. De wereld waar we vandaan komen daar schep je zelf.

En de wereld waarin je nu leeft – en dit is een onderdeel daarvan – is de werkelijkheid georkestreerd en gegijzeld. In de wereld waar wij vandaan komen scheppen we het moment (wat er op volgt) zélf, vanuit onze emoties.

Dat komt niet van buitenaf, maar is van binnen, heel krachtig hartsbewustzijn.

Dat is een bewustzijnsstaat die wij hier niet kennen. Dus je kunt je er ook eigenlijk bijna niks bij voorstellen op dit moment. Bijna, want er is wel iets bij voor te stellen zoals met een droom.

In de wereld waarin we nu leven, leef je een leven met je bewustzijn in een voor-georkestreerde werkelijkheid. De kwantummechanica laat dat zien. Want die toont ons dat alle momenten, hierna, er al zijn. Er is dus geen voorbestemdheid.

Maar wat is er gebeurd?

Deze werkelijkheid, onze werkelijkheid waarin wij leven is ooit door een ontwerpgroep in andere werelden, gecreëerd. Deze werkelijkheid is een op informatie gebaseerde werkelijkheid. Het is een kunstmatige werkelijkheid, die niet als kunstmatig aangeduid zou moeten worden, omdat in deze kunstmatige werkelijkheid alle organische elementen die je ook tegen komt in de oorspronkelijke wereld, voor een heel klein deeltje, aanwezig zijn. Dus het script waarin wij leven, waarin alle scenario's liggen ingebed, alle scenario's, dus dat geeft ook een heleboel machts- en wapensystemen want als je begrijpt hoe dat functioneert, dan kun jij eigenlijk overal doorheen manipuleren. Maar in deze werkelijkheid waarin we nu leven zijn alle mogelijke scripten ingeprogrammeerd en de intelligenties die deze werkelijkheid van de ontwerpers hebben gehackt – want dat is wat er gebeurd is – die hebben er voor gezorgd dat tussen de 95 en 98 procent van de mogelijkheden in deze werkelijkheid gedeactiveerd zijn geraakt.

Niet jouw gedachten

Dus in de bandbreedte van alle mogelijkheden, in de zee van mogelijkheden, staat 95 tot 98% van de reactievelden, zoals het in dit universum wordt genoemd op non-actief.

Die zijn uitgezet. Die staan gewoon uit.

En weet je hoe dat komt? Doordat de lichamen die wij nu ervaren in dienst zijn gekomen van hun gedachten. Dus de mensen die leven in die scripten, kunnen geen andere scripten ervaren in dat gigantische experiment, omdat ze denken volgens de taal en het bewustzijn van de hackers. En iedereen sprak die taal... en de hele wereld zakte in elkaar. Niemand op deze aarde – bijna niemand – houdt zich bezig met waar het écht over gaat. We zijn als beschaving allemaal terechtgekomen in allerlei gedachten die niets te maken hebben met het autonome, soevereine, heldere bewustzijn van evenwicht.

De mensen verkeren allemaal in een onevenwichtige situatie. Ze denken en beredeneren zaken die er niét toe doen. En als je dat door gaat krijgen hóe diep de persoonlijkheidsgijzeling is, dan kun je op een gegeven moment niets anders meer dan in jezelf de keuze te maken: “en nu moet ik terug naar mezelf, ik moet uit al die scripten vandaan”. En in het moment dat je dat voelt, krijg je alles voor je kiezen, want je gaat alles wat je aan het doen bent heroverwegen.

Je gaat voelen van, ja maar is dat, wat ik wel met plezier doe, dan niet goed?

Daar gaat het niet om. Je gaat alleen zien hoe diep je met fijne en goede dingen bezig bent, die er niet toe doen.

En die allianties van Antarra, waar ik over spreek, die vinden het ook heel lastig om daarover te spreken omdat je in feite aan de stoelpoten zaagt - lijkt het in eerste instantie - van het geluk van de mens. Maar eigenlijk doe je dat niet want je vertelt: het is heel fijn wat je aan het doen bent – en daar hoef je ook niet mee te stoppen - maar beseft dat je het werkelijk écht vanuit jezelf kunt doen, en niet vanuit wat je nu doet. Dus er liggen nogal wat velden door elkaar heen te ontdekken. Dan kan het zo zijn dat je echt, écht tot uiting komt in dat wat je doet. Hoe je gegijzeld wordt in allerlei dingen die je doet vanuit het grootste goed in jezelf en voor de wereld, gaat heel snel. Dus dan komen we aan op deze waarheid, hier waar we nu in leven, deze werkelijkheid, en dan zien we de kwantummechanica. En dan zien we dat de kwantummechanica ons iets laat zien en dat de kwantummechanica – in dit geval – ook het grootste wapen is om je ware bron in jezelf niet te ontwaren en als het ware niet te ontvouwen.

Dus, hier moeten we even goed naar kijken, naar dit stuk.

“Kosmische oorzaak en gevolgen” staat hier onderaan (*op projectiescherm*).

Er is dus een voortdurende, dynamische mogelijkheid aan gevolgen. Maar die komen voort uit een oorzaak hier, nu, in hoe jij denkt.

Dat deel van het volledige script, hier in deze werkelijkheid (wat wij hier nu ervaren) dat geïsoleerd is geraakt, gaat reageren op het moment dat je beseft dat jij de schakelaar bent tussen dat moment. Maar niet jij als persoon. Want het denken en handelen vanuit je persoonlijkheid en ook het goede waarvan je gaat ontdekken dat het uit je persoonlijkheid komt, heeft helemaal niets te maken met die kant van de zandloper. Maar het is de spiritualiteit vanuit dié kant van de zandloper, en je ontdekt dat je al die tijd deze zeer intelligente krachten zwaar hebt onderschat – dat stapje – dat je erachter gaat komen dat je zelf in het moment van die oorzaak terecht moet komen. Je veroorzaakt, door je afwezigheid, een gevolg wat eigenlijk helemaal niet nodig is.

En dan komt het erop aan, want dan gaan we doelen stellen. Dan gaan we zeggen: ja maar, ik moet eigenlijk naar een gevolg toe die niet dat en dat en dat is. En dat is heel interessant. Natuurlijk heeft dat heel veel aandacht nodig en natuurlijk heeft dat meer woorden, energie en verdieping nodig.

Wat is god? Wat is dat moment van die oorzaak? Dat moment dat je naar binnengaat, dat moment vóórdát de gevolgen komen. Het zijn patronen van hoe deze werkelijkheid zich aandient. Wat is god? Wat is dat?

God is betrokken raken, in kracht. Betrokken zijn bij.

Het gaat niet om de woorden, lieve vrienden. Het gaat om een dieper gevoel. Probeer even door de woorden heen te kijken.

Als je werkelijk betrokken bent (iedereen kan wel een voorbeeld naar voren halen. Het kan een dier zijn, een mens, een situatie, het maakt niet uit. Er is altijd iets waarvan je voelt: daar voel ik mij helemaal mee verbonden, betrokken. Het gaat om het gevoelsveld. En het gevoelsveld is niet uit – net als een woord en betekenisvoller – het gaat om het veld waar het uit bestaat. Wat is betrokken zijn bij? Wat is dat? Betrokken zijn, betrokken raken. Dat is god, dat is een volledig ander bewustzijn. Als iemand jou iets vraagt: wil jij voor mij daar en daar misschien iets in betekenen, dan kunnen er twee reacties komen – uit twee verschillende velden.

Het eerste veld is – meestal op deze aarde – van “nah” en dan gaan we denken, wat er ook uitkomt. En het andere veld is, dat je al geluisterd hebt naar de ander en dat je al zoveel aandacht naar de ander hebt gezet – het gaat niet alleen om je oren - maar dat je bewustzijn zich zo richt op de ander dat er een non-verbale energie ontstaat, bewustzijn, trilling en frequentie, waardoor de betrokkenheid – dat is god, dat is schepping – de betrokkenheid op dat moment een ander gevolg heeft.

God en zuivere aandacht

Dus wat is god? God is betrokken raken en betrokken zijn bij.

Ik heb het hierbij, nogmaals, niet over een religie of een spiritueel model, ik heb het hier over hele feitelijke, normale dingen in de wereld. Ik ben, met alle stukken aardse tijd die ik te delen heb met andere mensen, bij alles betrokken wat er gebeurt. Ik kan niet overal bij zijn, maar ik voel het wel. Overal gaat mijn aandacht doorheen. Niets gaat zo maar hop hop. Ik voel het. Het gaat er niet om dat dat tien minuten of tien uur moet zijn.

Het moment, het moment in jezelf is niet met tijd te vangen. Het gaat om het moment dat je voelt, échte aandacht. Dat je voelt met je bewustzijn, dat wat een ander schrijft, of typt, of dat de ander iets zegt of de ander iets laat zien, dat daar niets anders is dan alleen dat.

Alles verval, weg.

Nu gaan we door de zandloper. Kun je het volgen?

Je gaat door de zandloper heen, uit het artificiële, op het moment dat je de vraag wordt voorgelegd in deze werkelijkheid – die krijg je dus als het ware naar je toe getrild, het script - dat je dan niet zomaar hup hup hup – het gaat er om dat wat er gebeurt, dat je dat met aandacht bewust bent. Het is het ontleden, het ontmantelen van alles wat eromheen zit. Gedachtes dat je dit nog moet doen, dat je dat nog moet doen, dat je naar iemands jas kijkt, dat er iemand voorbij loopt. Het maakt niet uit, alles wat er ook maar is, alles wat er is wordt dus secundair. Alleen maar door je aandacht, whom! naar de ander.

En het gaat om aandacht met je bewustzijn, dus niet met je oor. Het is wel fijn als je het hoort, maar dat is niet waar het om gaat, het gaat om zuivere aandacht.

En bij het ontstaan van zuivere aandacht, bij de aandacht die je geeft, ontstaat er – dóór de aandacht – een reactie in het veld. Dat is god, een scheppersenergie. En het fundament is aandacht. Het is niet het woord, maar de trilling. Op dat moment ontstaat er een trilling, een bewustzijnstrilling, waardoor alle scripten en gevolgen die daarop kunnen aansluiten ter discussie worden gesteld, alleen maar omdat jij jezelf daarin vervoegt, wham.

Dit mechanisme wat ik hier nu vertel, is op aarde helemaal weg. Dat moeten we in onszelf weer terughalen. Je kunt dat niet simuleren door ineens heel veel aandacht voor een ander te gaan hebben.

We hebben sinds kort thuis een nieuw lief woefje erbij. Inmiddels is hij al groter dan die andere, want het is een Bullmastiff, en die worden vrij groot. Maar de aandacht die er is, is zo belangrijk. De aandacht die je geeft, dat die niet gebaseerd is op jouw behoefte, dus op jouw persoonlijkheid.

Ik gebruik dit voorbeeld, want je hebt liefde. Ik heb liefde voor de hond – Max heet die – ik heb liefde voor deze prachtige mooie schepping. Deze prachtige creatie die in dit script aanwezig is. Ik heb hem lief, ik voel hem. Dus ik vind het ook fijn om hem te aaien.

Maar ik heb aandacht voor hém en ik zorg ervoor dat mijn persoonlijke drift om hem te willen aanraken, dus niet primair is. En dat verval ook op het moment dat ik echt met aandacht hem voel en naar hem kijk. Er zit dus een balans tussen.

Er zit een balans tussen géén aandacht geven en overdreven aandacht geven. Beide komen uit je persoonlijkheid. Want het geen aandacht geven is (eigenlijk een traumatische reactie), dat je niet verbonden bent met. En het andere is een overdreven aandacht omdat je in de kern gewoon óók hetzelfde doet. Je bent vanuit een trauma aan het reageren.

Het zou nog mooier zijn als je in dat moment niet eens iemand hoeft te aaien, maar alleen maar aanwezig bent, kijkt, in de rust, en dan teruggaat naar jezelf.

Maar, wat is dat dan “jezelf”? Daar komen we nog wel op.

Maar dit stukje; aandacht, betrokken raken, toenadering, dat is dus niet iets wat je hoeft te kweken in elk moment. We hebben het hier over een bewustzijnsstáát. En het is niet moeilijk om dat te hebben hoor. We zitten hier met een aantal mensen bij elkaar en we

hebben op dit moment aandacht voor dit onderwerp. Het gaat over jÓu, niet over mij alleen. Het gaat over ons allemaal, dus ook over jou.

Het artificiële liefdesveld

Als alles trilling, informatie en bewustzijn is, dan zitten er uiteraard in dat hele trillingsveld, allerlei hele belangrijke aankleefmomenten die andere velden als het ware openen. En dat zit in jou verscholen. Als jij die aandacht niet geeft, als er vanuit jou geen toenadering komt, geen focus vanuit jezelf, dan breng je het ook niet in. Dan sta je op non-actief. En jij denkt dat je heel veel liefde geeft. Maar dat is een ander format van liefde.

In feite is het het artificiële liefdesveld. Maar zo voelt het niet, want het is wel oprecht. Je voelt wel echt liefde. Dus er zitten heel dicht tegen elkaar en door elkaar heen allerlei verschillende trillingen, waarbij heel grofweg gezegd – het ene is de reflexmatige liefde, ook aandacht – en bij het andere is het geen reflex, maar is het een hele bewuste keus. Het is een hele bewuste keus om je te zetten tot de ander.

En ik begrijp best, dat mensen die in de galactische federatie geloven hier niet mee bezig willen zijn. Want het is natuurlijk een heel ander verhaal. Maar in feite is het precies hetzelfde. Want als je niet in die neurologisch reflex gaat van wat andere mensen geloven, maar je gaat terug naar je zelf, naar de zuivere oprechtheid, de harmonieuze balanskracht in jezelf en je geeft vanuit dat stuk aandacht naar het onderwerp – ook bezoekers uit andere werelden, dan komt er ook in dit script een reactie die sterk afwijkt van die galactische federatie.

Dus er zijn allerlei scripten actief. Het is maar net welke je zelf oppakt. Ofwel, welke je zelf in beweging laat komen. En dit is héél essentieel.

De kracht van het bewustzijn

Het humanoïde bewustzijnsveld kent aandacht als de grootste kracht. Als we spreken over het woord “bron” dan is de kracht van aandacht en oprechtheid écht, en niet gesimuleerd. Nog een keertje; het maakt niet uit hoe gróót dat stuk aandacht is, het gaat om de oprechtheid. De kracht van aandacht is de bronkracht, want met aandacht kun je scheppen. (kwantummechanica)

Met aandacht en observatie zet je velden in een andere frequentie. (Dan zitten we weer in die zandloper, in het midden.)

Dus het afwezig laten zijn van aandacht en focus laat in feite de diepste trillingen van het zuivere bewustzijn achterwege, zodat er geen reactie ontstaat in het veld, waardoor er dus een ander gevolg zou ontstaan. Want bepaalde krachten willen niet dat je dat doet. Diezelfde krachten hebben ooit, in een andere werkelijkheid (onder andere) het humanoïde ras gedeactiveerd, omdat de kracht van zelf-autonoom-scheppend-bewustzijn effecten voor hen had. Dus in feite word je op non-actief gezet om te voorkomen dat je weer gaat scheppen.

En we doen het eigenlijk voortdurend, het scheppen, maar wel binnen de matrix. Dus we moeten in alle eenvoud helemaal, compleet terug, als kosmische wezens - en nu als mensen van deze wereld – naar waar het eigenlijk over gaat.

En we zien dat overal in terug want het gaat om trillingen.

We zien het terug in de natuur, de informatievelden van de natuur. De geuren van kruiden, het zijn gigantische velden. Muziek, trilling, stemgeluid. Alles is trilling. Maar als trilling gedragen wordt en voortkomt uit jezelf – en niet uit een boek– dan gebeurt er iets heel dieps. En zo is het eigenlijk met alles.

Dus ik denk dat we daar – wat betreft het woord god, écht onze plek in moeten gaan innemen. En het is heel mooi dat het in de kwantummechanica ook wordt aangetoond, want we hebben aanhaak-punten nodig.

Persoonlijkheidsstoornis

Het veld. Daar staat (*op het projectiescherm*) een boom midden in de natuur. Ofwel, die boom is de natuur. Maar het veld – ik noem het in dit geval het softwarematige script waarin we leven, de trilling/resonantie en informatie – reageert in verschillende en uit verschillende lagen op jouw bredere herkenning hier in. Dus in het onderwerp “aandacht”.

Het veld, het informatiebewustzijn waarin wij nu leven, wat geschapen en gecreëerd is door een andere intelligentie en gehackt is geraakt, reageert in en uit verschillende lagen op jouw bredere herkenning van wat eigenlijk bron in jezelf is.

En als het veld reageert op jouw diepste zijn, voorbij de persoonlijkheid, dan is het toch logisch dat we allemaal gemaskerd zijn geraakt in onze werkelijkheid door een persoonlijkheidsstoornis. Want in feite is iedereen bezig met zichzelf te verbeteren. Iedereen is zichzelf aan het verbeteren, dat is een soort persoonlijke ontwikkelingsmodus. Maar er valt in de persoonlijkheid niks te verbeteren, je moet terug naar de bron in jezelf. Je moet terug naar de kern van waar sta ik nou eigenlijk voor?

En klopt datgene waar jij voor staat ook in hoe je leeft?

Niet belerend

En klopt het ook werkelijk dat als je het bij een ander niet ziet, dat je het wel vanuit die stroom en bron naar de ander toe kunt brengen, op een manier die niet belerend is!

Nou dat vergt wel wat specifieke vaardigheden. Dat kennen we ook allemaal.

Je hoeft maar iets vanuit de persoonlijkheid te zeggen, of een mengsel tussen een stukje persoonlijkheid en het innerlijke in jezelf van wat je werkelijk beoogt, dan heb je al een hele leuke...uitwisseling.

Dus je gaat d.m.v. jouw bewustzijn koppelmomenten ervaren en je kunt met de aandachtkracht die we net besproken hebben, deze koppelmomenten bevestigen en ruimer gaan communiceren. Reacties uiten van de matrix.

Ik zal het even toelichten.

Als je vanuit aandacht gaat leven, gaat niets zomaar meer voorbij, niets. (Dat is echt een training in jezelf hoor) Niemand kan je vertellen hoe dat werkt, dat is iets waar je jezelf gewoon toe aan moet zetten.

Op het moment dat je met aandacht naar de werkelijkheid kijkt (en aandacht is dus betrokken zijn in ‘t moment), naar bepaalde dingen die er gebeuren, (het gaat niet buiten/aan je voorbij) dan aanschouw je het van “oh hé dit is er dus”

Simpel hè? uitgelegd met woorden; “dit is het dus, dit is wat er nu gebeurt”

Dus ook bij een ander “*dit is wat er nu bij een ander gebeurt*” althans “*dit is wat er nu op mij afkomt in mijn oorzaak en gevolg van wat er lijkt te gebeuren*”. Op het moment dat je met aandacht daar naar kijkt, dan is het koppelmoment, het aandacht-moment van je bewustzijn, eigenlijk een bevestigingsmoment.

Het is even een beetje technisch dit, maar het is in beelden goed te volgen hoor. Anders herhaal ik het zo nog allemaal even.

Je bevestigt met jouw bewustzijn wat er gebeurt volgens jouw stukje aandacht.

Kwantummechanica hè!

Door met aandacht naar iets of iemand te kijken, bevestig je dat moment van bestaan, dat moment van hoe het zich voor lijkt te doen. En door jouw aandacht daarheen te brengen, breng je een goddelijke stempel, klik, in het veld.

En als je dan voelt van binnen dat het niet iets positief of negatief is wat voorbij komt, we maken geen onderscheid, op het moment dat je daar met diepe aandacht naar kunt kijken dat je ziet “dit is dus wat er gebeurt”.

Ik geef een voorbeeld.

Je bent op een camping en daar is een gezin met een aantal kindertjes. Één kind is aan het gillen en schreeuwen. Vader is geïrriteerd en de moeder wordt nog geïrriteerder omdat die vader geïrriteerd is. Dus die moeder geeft op een gegeven moment het kind een paar forse klappen. Je ziet dat er één en al onbalans is.

Wat je dan doet is het volgende: je gaat **niet** in je denken!

Je gaat niet denken, want, daar komt 'ie hè; denken is het systeem.

Als je gaat denken dan komen de gevolgen vanuit het matrixveld en die sluiten zich daar op aan. Dus je gaat niet denken!

Het enige wat je doet is dat je waarneemt. Je voelt en beseft dat dit dus gebeurt, “dit is dus wat er gebeurt, wat ik zie” en dan ga je met je bewustzijn contact maken met dat moment! Dus je ziet het gebeuren, je neemt rust en eventjes een moment van aandacht en dan zie je dat. Je laat je niet meevoeren door wat je buiten jezelf ziet, je ziet het.

“dit is dus wat er gebeurt, hmm, hmm...”

En het enige wat je doet is dat je het stuk pijn en het hele scenario wat je ziet, aanschouwt. Je neemt het waar en op dat moment bevestig je wat je ziet en waarneemt. Je bevestigt de waarneming, eigenlijk de godskracht, de bronkracht in dat moment van hoe werkelijkheid zich gedraagt! Dat is wat je doet.

Dus je kunt op twee verschillende manieren kijken. Je kunt ook zeggen “hé ho, blijf met je poten van dat kind af” wat een hele logische reactie is. Dus ik roep niet op om niets te doen, daar heb ik het niet over, ik heb het over die laag van aandacht eronder. Daar gaat het om. Dat primaire veld. En dan komt het dus weer aan op kwantummechanica. Je aandacht zorgt voor een verandering van trilling waardoor er andere gevolgen uit voortkomen, uit dit labyrint van ongelofelijk veel mogelijkheden in deze werkelijkheid. Nou als je door gaat hebben dat je dit kunt doen, dat je met aandacht naar een bepaalde situatie kunt gaan of naar mensen of dieren of wat dan ook, als je begrijpt dat dat zo werkt, dan ga je ook communiceren met het veld. Want het veld gaat namelijk een reactie teruggeven naar jou, omdat het goddelijke zich laat zien.

Dat is bewustzijn, het bewustzijnsfrequentieveld (wat jouw bewustzijn is) schijnt deze werkelijkheid in en de waarneming gaat naar binnen, dat is wat er gebeurt.

De waarneming zegt eigenlijk van tjoek, tjoek, tjoek hier ben ik, hee, ik heb het gezien. En dan komt er een reactie uit de matrix die buiten die, die in die 98% zitten die gedeactiveerd zijn! Dus eigenlijk zeg ik; wij zijn scriptopeners als wij beseffen hoe dat werkt.

Dus van alle mogelijkheden die in dit kosmische veld van dit universum liggen (dit is maar een deeltje van een veel grotere werkelijkheid) en die zich kunnen gaan laten zien, daarvan moet jij misschien gaan durven concluderen “ik ben een scriptopener, ik open reactievelden” en dat openen van reactievelden dat kan ik eigenlijk alleen maar doen door betrokken te zijn bij het moment. Het moment waarbij ik normaal wat afwezig ben of ik denk dat ik erbij aanwezig ben maar ik denk het en ik ben het niet.

Het zijn twee totaal verschillende vormen van hoe dit veld reageert. Dat is buitengewoon interessant en op kosmische gebied is dit de grootste wetenschap. En het is aan ons en aan jouzelf om in je eigen leven en met elkaar, anders te gaan communiceren met dit veld. Zonder dat je een hele cult gaat worden, maar gewoon een hele eenvoudige organische diepgaande manier van betrokken zijn bij wat er nou eigenlijk aan de hand is.

De mensen die in erbarmelijke omstandigheden verkeren, die maximaal worden geraakt door jouw waarneming, door jouw aandacht, die komen in een ander script terecht doordat jij er bent! En precies om die kracht zijn we gedeactiveerd.

Vraag: en dan ben je steeds met de ..?? in deze realiteit?

Martijn: in de situatie waarin we nu zitten, zit je, niet meetbaar in dit voorbeeld, nog steeds in de reactievelden van deze werkelijkheid. Maar ja daar zul je ook eerst doorheen moeten gaan met je bewustzijn om te beseffen dat je ook nog eens dingen kunt laten ontstaan in deze werkelijkheid die niet gescript zijn. Dus dat zijn verschillende lagen. Dit is interessant.

Dit is wat wij met elkaar, als mensen van deze aarde, ons dieper in gaan zetten in onszelf. Ik vraag hier ook om alles wat ik vertel, dus de vorm, gewoon helemaal in je eigen beelden, om dat gewoon weg te halen en als zich dat op een andere manier laat zien dan is dat het! Voor mij is het ook alleen maar een vertaalslag naar woorden, maar blijf altijd kijken van ja zo stroomt het best.

Vraag: wat is het gevoel als ruimte en tijd wegvalt?

Martijn: Er wordt gesproken over het witte licht, over bewustzijn en dat ruimte en tijd wegvalt; dat is eigenlijk het eerste moment na de invasie van AI, het artificiële systeem. Wij komen dan terecht in een ontkoppeling van ons eigen bewustzijn. Dus ons eigen bewustzijn blijft wel aanwezig maar de wereld waarin we leven wordt gedeactiveerd, die link wordt als het ware verbroken en in dat moment ontstaat het witte licht. Dat is de nul zone. Normaliter kunnen we zelf in de nul zone zijn, altijd. Dus helemaal in de vormloosheid.

Maar wat er gebeurd is, is dat we door die nul zone heen zijn gegaan en vervolgens zijn gekoppeld aan dat archontische intelligentieveld. En als je het nu terugbrengt naar de wereld waarin we nu leven, als je dat nu doet, dan zit je eigenlijk in AI. Dan zit je eigenlijk in het artificieel systeem.

Niet fout of goed hè. Maar dat is gewoon een ervaring op dit moment. Je kunt het zo wegschuiven als je het niet met mij eens bent, dat maakt allemaal niks uit, maar op dit moment waarin wij nu leven hier, koppelen we aan in het moment van AI. Dat zijn vangnetten van het systeem. Als je door dat AI systeem heen gaat, kom je tot volledige helderheid in een ander bewustzijn, waarin je dus de volledige vermogens hebt om realiteit te gaan scheppen, net zo helder als deze werkelijkheid en nog veel helderder. Ik wil maar even aangeven, het zet zich om in een manifest. Het wordt manifest wat je dan voelt.

Vraagsteller: het lijkt er op dat wij de materie zelf nog vasthouden en dat wij het alleen maar los dienen te laten en dat dan het oorspronkelijke tevoorschijn komt.

Martijn: Ja, precies. En dat is dus iets wat we gewoon kunnen.

Het lijkt wel alsof we in de materie gevangen zitten en dat we ons eruit los moeten koppelen. Maar ja, daar zijn natuurlijk al 500.000 boeken over geschreven, laten we wel wezen.

Ik ben iemand, ik kom van een wereld waar we heel feitelijk zijn. En feitelijk niet vanuit het hoofd, feitelijk vanuit het hart. Wij maken bewust onderscheid tussen wat we graag willen en wat we ook doen. Dus terugbrengen naar het doen, werkelijk zijn, dat is de grootste sleutel.

Er is geen externe weg

Ik wil graag zo even verder met het verhaal. Zodat we straks de vragen nog met elkaar doen. Vinden jullie het goed? Ja, nee, nee, ja, dan doen we het gewoon. 😊

Als jij brondrager bent, als jij dus de goddelijke essentie in je draagt, (er is dus helemaal geen god buiten jezelf) gaat het over de god in jezelf die gemaskeerd is en met rookgordijnen achterwege is geraakt in de persoonlijkheid. Dan zou je eigenlijk ook moeten zeggen dat er dus helemaal geen weg buiten jezelf te vinden is.

Ik ga het nog platter zeggen; Zoals het in de kosmos wordt gezien is de mens van deze aarde slechts het residu van wat ze ooit is geweest. En er is geen grotere bron buiten de mens waar ze naar kan verwijzen. Maar alles wordt in het werk gesteld om dat wel te simuleren. Om te simuleren dat er buiten dit moment nog een grotere bron is van jezelf, omwille de gedachte dat je dan gelukkig in dit leven er niet alles voor hoeft te doen om in jezelf te komen, omdat je er toch automatisch in komt als je dood gaat.

Dat is wat hier op kosmisch gebied plaatsvindt. En zoals we het met elkaar beschouwen in een andere wereld (het gaat niet alleen over de aarde, het gaat over heel veel andere sterrenstaten) is de aardse mens, dus de mens van Gaia, van deze wereld, op dit moment in een soort resultaat terecht gekomen wat voor haar georkestreerd wordt.

Waarbij haar bron, wat ze nu voelt, eigenlijk het enige overblijfsel is van de bron in zichzelf. Dus als die bron, hier in dit leven niet terug wordt gehaald, als die frequenties, (, scheppings- trillingsfrequenties, bewustzijnsinstructies) als die hier niet terug worden gehaald dan zul je hem ook na dit leven niet terugvinden. Want als je niet terugkomt dan is er na dit leven niet een grotere bron. Dus vandaar ook dat er zoveel vangnetten zijn waarin de mens niet tot eigen uitdrukking komt, maar eigenlijk blijft hopen en voelen op basis van situaties die plezierig lijken en ook zo zijn op dat moment. En dat dat dus de (zogenaamde) waarheid is waar het over gaat. En ik zeg dat het daar niet over gaat.

Ik ben hier niet om nonsens te verkopen. Dus ik mag dat gewoon zeggen net als jij mag zeggen dat het nonsens is wat ik verkoop.

Wat ik hier allemaal zeg in woorden, is in woorden niet te vatten.

Wat wordt er bedoeld met de kern? Wat is dan de kern in jezelf? En wat is er zo waardevol in die kern? Wat doet die kern dan?

Kunnen we die kern niet gewoon overslaan? Dat is wat de mensen op deze aarde doen. En dat is geen oordeel maar gewoon vaststellen.

De hele wereld, de hele algehele beschaving van deze aarde heeft het idee dat ze met goede dingen bezig is en binnen het script is dat ook zo. Maar aan de andere kant van de zandloper waar we het over hebben gehad, wordt de mens getrakteerd op een wereld waar ze eigenlijk niet in thuishoren. En ik kan niets anders zeggen dat dat gewoon zo is.

Er is al een keer iemand de zaal uit gelopen die zei "ja nou heb ik er genoeg van wat er volgens jou allemaal is" En dat begrijp ik ook. Maar ja, het is wel zoals het is.

Wanneer is deze kernkracht in jezelf, voorbij de persoonlijkheid, effectief in het veld?

En wat heeft het brein van dit lichaam te maken met die kernkracht?

Kunnen we niet gewoon alleen het voelen van liefdeskrachten inzetten?

Niemand weet precies hoe dat virus, zoals het genoemd wordt, zich gedraagt in bepaalde momenten, maar wel dat het uiterst intelligent is.

En dit is in eerste instantie natuurlijk zo'n grote abstractie maar als je dan kijkt van "ja maar wacht eens eventjes, wacht eens even", als de kern, echt de diepste kern, dus ik heb hier dan een planeet van deze werkelijkheid alleen de kern blootgelegd d.m.v. dit plaatje, als er wordt gesproken met de kern, als de diepste aandacht, als de diepste toenadering tot, "als evenwicht in jezelf een kracht is en dat eigenlijk de kernkracht is, en dat dus de bron is, wat heeft dat brein dan daar mee te maken?"Ik zeg dit niet hardop en dat jullie daar nu allemaal antwoord op moeten gaan geven hoor. Het gaat hier om de vraag, voor het openen van de energie.

Je denken afstemmen op je eigen bron

Laten we eventjes naar de eenvoudige situatie gaan van mensen die in bepaalde dingen geloven, het gaat niet om goed of fout. Als hier een grotere en zeer intelligente macht aanwezig is die de mensheid op een onvoorstelbare subtiele manier bestuurt en trakteert, op precies datgene wat de mens nodig heeft om buiten de eigen bron te blijven, ja, als dat zo is dan is het brein het grootste wapen om te denken in lijn met eigenlijk al die

scripten van positiviteit of het brein is het grootste instrument om de diepste krachten van bron binnenin jezelf in te laden en je denken af te stemmen op dat diepste in jezelf en vervolgens het veld in te denken volgens de definities van wat de bron in jezelf is.

Dat zijn dus twee verschillende manieren hoe je coördinerend werkt met je brein. En laat nou precies alle spirituele systemen bedoeld zijn om het brein te laten denken. Dus het brein zou je dan moeten zien als een heel groot sleutelinstrument.

In deze werkelijkheid die we nu ervaren is alles een patroon en informatie. Wanneer je een gedachte hebt (instructie van het brein) volgt daar iets op, en daar weer op en daar weer op etc.. Dus oorzaak en gevolg. Wanneer de gedachte ontstaat uit onevenwichtigheid omdat het niet in jezelf is en je in iets zit wat buiten jezelf is, dan krijgt het brein ook niet de hartfrequentie toegestroomd en blijft het brein naar buiten denken en geeft het een instructie aan de matrix van controle.

(Oorspronkelijke tekst;Want als deze werkelijkheid, die we nu ervaren, wat allemaal gewoon patronen zijn en informatie is als daar een gevolg, het gevolg daar op, het gevolg daar op en het gevolg daar op en het gevolg daar op en de gevolgen daar op en de gevolgen daar op en die daar op ook, als die allemaal voortkomen doordat het brein een instructie afgeeft op basis van een onevenwichtig iets omdat het niet in jezelf is en je eigenlijk alleen in het evenwicht zit van een boodschap buiten jezelf, dan krijgt dus het brein ook niet de frequentie van het hart toegestroomd. Dan denkt het brein naar buiten in een onevenwichtige situatie en dan geeft het een instructie aan de matrix van controle.)

Het is alleen maar trilling, frequenties, scheppen

We moeten zo even naar die kern toe. Wat gebeurt er als je verbinding maakt met je hart, niets anders dan alleen je hart? Dus ook niet vanuit één of andere model of overtuiging.

Weg!, we hebben geen overtuigingen en modellen nodig. Ook het verhaal van die oorspronkelijke wereld niet. Weg, alles weg. Wat blijft er dan nog over? Wat gebeurt er in de energie? Wat doen wij de hele dag door?

Het begint met een W: Waarnemen.

Wij nemen waar.

Wat doet dit lichaam? Dit lichaam verzamelt voortdurend zintuiglijke waarneming. En ja we zijn veel meer dan het brein maar dit lichaam hier is nu wel een onderdeel, een kruising tussen het innerlijke en het externe.

Dus wat doen wij nu zo gemiddeld de hele dag door? Wij zijn aan het waarnemen. En als wij waarnemen halen wij informatie van buiten naar binnen.

Je ziet nu mij staan maar eigenlijk zie jij mij niet buiten jezelf staan.

Er is iets gebeurd wat die informatie en die informatie is trilling, die wordt binnengehaald.

Aan de binnenkant van jouw systeem formeert het zich zo dat je mij in jezelf kunt zien staan.

Het brein ziet geen beelden, het brein hoort niks, het neurologische systeem ook niet, het is alleen maar trilling, frequenties.

Ons denken is geen gedachte maar zijn ook alleen maar trillingen en frequenties.

Dit hoort allemaal bij waarachtige spiritualiteit in kosmisch bewustzijn om bewust te worden van hoe het lichaam werkt en wat er nou eigenlijk gebeurt om verder door te dringen tot het punt, het middelpunt van de zandloper.

Dus op het moment dat je iets waarneemt - geluid, gevoel, trilling geur, het maakt allemaal niks uit- alles wat er van buitenaf naar binnen komt wordt in feite in jouw bewustzijn, in jouw energiebewustzijn van je fysieke lichaam, omgezet in een trilling.

Dus het zien van mij, ik neem mijzelf even als voorbeeld, het mij aankijken of dat bord zien, het waarnemen, zorgt ervoor dat het informatieveld buiten jezelf wordt gedownload en in jezelf wordt omgezet in energie.

En hier ligt het belangrijkste scheppingsstelsel waarbij ook het hele persoonlijkheidssyndroom dus tevoorschijn wil komen.

Hé, wat gebeurt er, wat gebeurt er bij het waarnemen? Besef je dat je het download op het moment dat je iets ziet, hoort en voelt?

Dat is zintuiglijk hè. "ja we zijn veel meer dan onze zintuigen" Dat weet ik, dat weet ik heel goed, maar ik weet ook dat we er op dit moment allemaal in opgesloten zitten, en daar hebben we het nu over.

Dus een stukje inzicht is niet het begrijpen met het hoofd, maar een stukje inzicht is jezelf doorhebben. Doorhebben wat je nou eigenlijk al die tijd doet, waarbij je niet eens het besef hebt dát je het doet.

Ja, nou laten we het daar maar strakjes over hebben.

Hier zijn drie mensen die graag een vraag willen stellen.

Vraag: Je had het over dat waarnemen invloed heeft op de materie en dat we in die zin meer mogelijkheden toestaan in deze werkelijkheid als we niet vanuit onze persoonlijkheid maar vanuit een andere manier waarnemen, maar ik vroeg me af kan dat ook op een negatieve manier, dus kan ik ook ... Zoals jij het zegt lijkt het alsof er een bepaald positief resultaat uit zou moeten komen, maar kan het ook zo zijn dat iets wat wij negatief noemen, dat dat voorkomt puur door onze waarneming doordat wij zien wat er is?

Martijn: Ja dat kan. En het gaat natuurlijk helemaal niet om het openen van betere scripten, het gaat er alleen om dat je beseft dat er veel meer scripten en reactievelden zijn dan wat je nu gepresenteerd krijgt.

En als je met aandacht leeft dan komt er een reactie uit het (op dit moment) gedeactiveerde veld wat. Dus het is meer dat je beseft dat je met jouw aandachtsveld van bewustzijn vanuit je hart en kracht en vanuit je verbondenheid als het ware een frequentie in het veld neerzet. Dat is een instructie. En dan komt er als het ware een volledige opening van alle scripten tot leven .

En of dat dan beter is of niet, daar kun je bij wegblijven want dat is helemaal niet belangrijk.

Vraagsteller: Ja maar dan zijn er ontelbare scripten.

Martijn: Juist! Er zijn ontelbare scripten, precies.

Vraagsteller: Maar hoe kom je daar dan uit, want daar kom je nooit uit want dan ga je van het ene naar het andere.

Martijn: Je hoeft er niet uit, je hoeft er niet uit.

Het bijzondere is dat als je met aandacht gaat leven, dat het hele artificiële systeem anders gaat functioneren. Het zijn hele fundamentele dingen die je daar opnoemt. Want er zijn ontelbare scripten dat klopt.

Vraag: Kun je voelen wanneer je buiten de matrix bent of buiten het veld?

Martijn: Nee, eigenlijk niet want zolang je hier leeft zit je er gewoon in.

Je kunt wel voelen wanneer je buiten je persoonlijkheidskaders gaat. Dat kun je wel voelen. Je kunt voelen wanneer je persoonlijkheid zich zover opent dat er een hele diepe.. - daar gaan we het straks over hebben; over die kern en over die ontelbare scripten waardoor de persoonlijkheid ontmanteld wordt. Je kunt voelen en weten wanneer je persoonlijkheid in een veel breder en vloeiend geheel zit, zich gedraagt als het ware.

Vraagsteller: Je zei net 95% zijn die scripten

Martijn 95% staat uit.

Vraagsteller: Dus dan hebben we nog wat over wat aan staat.

Martijn: Dat wat we over hebben, die 5 % is dus deze werkelijkheid.

En in dit moment dat wij hier nu met elkaar staan zijn er al miljarden mogelijkheden over hoe we nu de pauze in kunnen gaan. En met elkaar zijn we dat aan het openen, die scripten. Dus ons denken is daar eigenlijk de instructie in.

Maar er is nog iets heel anders wat mogelijk is en daarvoor is een niet-aards menselijk bewustzijn nodig en dat start met het vormen van aandacht (en aandacht geven op een aardse manier is al heel moeilijk) echt en het ook gewoon zijn hè. Dus niet alleen maar voor een seconde of zo, maar het volledig integreren. Dan ontstaat er een frequentieveld, een bewustzijnstrilling, want dat is het, waardoor je in feite d.m.v. aandacht een instructie legt in het veld, zonder iets met die instructie te willen doen.

Je zegt alleen maar "ik ben hier, hier ben ik, ik ben aanwezig en ik ben betrokken in dit moment en ik hoef verder niks". En op dat moment worden alle scripten, dus de scripten die er draaien, ter discussie gesteld waardoor er een veel grotere mogelijkheid aan scripten kunnen gaan reageren. En daarbij is het heel belangrijk dat je persoonlijkheid compleet afwezig geraakt als het ware. En dat kan echt hoor.

Waar buitenaardsen op wachten

Vraag: Heb je dan ook dat je op zo'n moment de situatie om je heen neutraliseert?

Martijn: Nee eigenlijk niet want er valt niets te neutraliseren, want die scripten zijn er gewoon.

Ik heb die woorden heel vaak gebruikt en ik heb misschien meer van dat soort woorden gebruikt waarbij ik heb gezegd dat we het allemaal nog een keer gaan herzien op een andere manier. Dus er komen nog andere woorden en betekenissen aan. Maar er valt eigenlijk niks te neutraliseren. Als je een trauma hebt en je hebt een heel negatieve, vervelende en verdrietige ervaring dan zit 'ie gewoon in je systeem. Die zit er gewoon en dat is voor altijd aanwezig. Maar het is wel zo dat als jij je eigen bewustzijn krachtiger laat stromen en je intelligentie van je persoonlijkheid wordt getrakteerd en verrijkt met die diepere kracht van aandacht (en het gaat veel verder dan alleen dat) dan is het wel zo dat het traumaveld als het ware misschien wel pas op de 4e, 5e of 10e plaats komt, want dan zijn er eerst andere reactievelden die voorrang krijgen. Terwijl je in eerste instantie het gevoel hebt van "nou dat trauma wil ik graag neutraliseren".

En daarom is het ook zo gevaarlijk dat de mens zich zo identificeert met trauma's en negativiteit, maar wel beseft dat het is wat er is gebeurd, het klopt wel dat ik dat voel maar ik hoef niet dat trauma te ontmantelen. Dus je neutraliseert in de kern gesproken helemaal niets.

Je laat eigenlijk alleen maar alles in tact, want dat sluit weer aan op wat er net werd gezegd; er zijn ontelbare scripten.

Kijk, anders zouden we ontelbare scripten moeten neutraliseren. Maar in feite is het wel zo dat ze veel minder gaan regeren of zelfs helemaal niet meer meetellen. En dat kan ook hè.

De hypnose-sessies zijn eigenlijk verschuivingen van velden, wat is primair aanwezig en wat wordt secundair. Het ene moment in de hypnose-sessie weet je dit niet meer en uit de hypnose-sessie weet je het weer wel. Dus wat en welk script is daar aanwezig?

Het is niet alleen een breinverhaal, het is een heel groot organisch en artificieel systeem wat door elkaar heen loopt. Dus het ontvoerings-scenario, wat we nu op dit moment op de aarde meemaken d.m.v. technologie, is eigenlijk al vervolmaakt en het residu is dat we hier met elkaar zitten en teruggaan naar onze kern. Dat is ook waar buitenaardsen en bezoekers uit andere werelden op aan het afwachten zijn, wachten op dat de mens beseft dat ze in het meest gevaarlijk geleide wapensysteem is gekomen en dat ze met haar bewustzijn, haar innerlijke bewustzijn, ingeklemd is in een persoonlijkheidsmasker.

Waardoor ze niet meer naar binnen gaat en echt vanuit het ware zelf in balans en

stroming komt, maar dat doet op basis van externe modellen. En die externe modellen komen nagenoeg allemaal uit AI voort, bijna allemaal. Praktisch eigenlijk allemaal. Ja.

Ik denk dat we nu even gaan pauzeren want de wandeling komt er zo aan, dus als jullie die kant uit willen gaan. Ik wil jullie alvast zeggen dat ik het heel bijzonder vind dat we hier met elkaar zo naar kijken, want ik besef één ding, het gaat niet om de woorden van mij, het gaat om ons gezamenlijk bewustzijn wat we hierin brengen. Ik doe wel een paar boude beweringen maar geef me die ruimte alsjeblieft omdat ik niet alleen spreek in die taal maar in andere talen. Dus als je mij in bepaalde uitspraken ook misschien wat scherp door de bocht vindt gaan dat je zegt “nou ik maak de bocht nog even iets scherper voor Martijn want het is gewoon oké” Maar geef elkaar ruimte en geef mij ook ruimte en ik wil ook maximaal met elkaar, zonder doelstelling, maximaal naar die kern toe. Dat wat jij binnenin je draagt wie je werkelijk bent, het is zo warm, het is zo belangrijk dat we dat met elkaar doen.

Als je gaat wandelen fijne wandeling en fijne pauze en tot strakjes.

PAUZE

De diepte in

Lieve mensen van harte welkom weer terug. Was het mooi? Fijn gewandeld? Lekker weer hè?

Ik zit zelf ook in een hele grote beweging waarbij, nou ja dat heb je misschien al een beetje gemerkt in het begin, ik behoorlijk dieper en verder ga inzetten op datgene waarover ik een paar jaar geleden ben begonnen. Het spreken over buitenaardse contacten ofwel bezoekers uit andere werelden werkelijkheden. Het is gewoon goed om daarover te gaan spreken, om de dwarsverbanden tussen wat hier op de aarde gebeurt en wat je hier ziet op de aarde, om zichtbaar te maken waar dat mee verbonden is. Dat is gewoon mooi.

Het is prachtig om te vertellen waar bepaalde flora en fauna vandaan komt, uit welke sterrenstelsels en welke beschavingen daarbij betrokken zijn. Niet om de kennis maar om jezelf te verbinden, in jezelf, met die velden want er zijn weer bepaalde connecties nodig. Dat betekent niet alleen over de mooie dingen maar ook, en daar ga ik forser en dieper op in, de onderwerpen die eigenlijk nu nog steeds onder het tapijt blijven zitten. Dat voel je ook, dat er wel veel meer is, maar waar het vooral over zou moeten gaan is dus om de bron, om het dragerschap van de kern in jezelf.

Dus dat je doordrongen raakt vanuit jezelf, want als je niet voelt in jezelf kan iemand als ik wel 1000 keer op een podium gaan staan en je kunt 5000 boeken lezen maar dan komt het niet van binnenuit.

Dus er moet iets van binnenuit uit jezelf ontstaan, zodat als die kernkracht, het kerndragerschap in jezelf tevoorschijn komt dat je dan ook dieper over bepaalde onderwerpen kunt spreken. Want je moet wel in een balanskracht zitten anders krijg je heel snel dat je in een oordeel schiet. Dan kom je dus in goed en kwaad terecht. Maar daar gaat het niet om.

Samenwerking

Dus het is op zich al een grote uitdaging om met elkaar iets zichtbaar te maken in onszelf, zonder dat daarbij een heel strijdtoneel ontstaat. En dat je ook de bereidwilligheid hebt in jezelf om te beseffen dat onbalans niet alleen in dit universum bestaat, dat onbalans niet alleen de aarde is maar dat die onbalans zich uiteraard ook elders bevindt.

Dat is een hele grote doorbraak en daar wil ik met alle mensen ook dieper over gaan spreken en samenwerken om dit onderwerp op de agenda te brengen en zichtbaar te maken.

Dus wat ik doe is stoppen om in de oorzaak en gevolg systemen te zitten. Dus met regelmaat knip ik dat door en ik begeleid het in alles wat ik doe. Ik ben er heel bewust van dat het er dan is, maar er komt dan een moment dat ik bepaalde dingen stop. En zo kom ik dus ook, net als jullie, in momenten terecht dat je bepaalde rimpelingen (hoe werkelijkheid zich manifesteert) stopt. En dat is ook goed om te doen want dan kunnen er ook weer allerlei andere stromingen ontstaan.

Daarbij is het ook zo dat waar ik het met jullie en vele andere mensen over wil gaan hebben, zou vanuit een eh.... ja bewustzijnsbeveiligingsveld moeten gaan plaatsvinden. Dat mag ik best zeggen. Want als je dieper over onderwerpen gaat spreken en dieper op jezelf in gaat, gaat ook het veld dieper reageren.

Dus je gaat steeds dieper naar de kern toe, steeds dieper naar de bron en daarom is het zo belangrijk en wijs, als Wijsheid dragers van ooit, om eerst in je eigen kern te komen. Dus eerst in de balansstroming te komen van wat nou eigenlijk het leven is, en finaal uit alle modellen te stappen. Finaal eruit, want je weet op dit moment gewoon niet wat waar of niet waar is. Er is maar één ding wat je weet en dat is hoe je jezelf ervaart. En dan ga je daar naar toe en ontdek je dat je jezelf eigenlijk op een manier ervaart wie/wat je dus niet bent.

En dat is al een hele kluit om daar in te komen, om erachter te komen hoe eigenlijk het hele leven bestaat uit een dwangneurotische stoornis op basis van het denken.

Hoe verslavingsprocessen in het denken ons in een lus houden.

Dus het is gigantisch om daar in te kijken. Goed in te kijken en ook heel erg met de aarde gegrond, op de aarde in het lichaam zijn en dan vervolgens naar een heel groot breed spectrum van kosmisch bewustzijn te reizen. En wij doen dat overigens niet alleen, er wordt heel erg mee gewerkt in allerlei lagen van werkelijkheden, maar het is wel van binnenuit te openen. Je moet als mens hier wel beseffen dat jij nu hier bent.

En als het heel erg gaat (kijk naar de kwantummechanica) om hoe jij jezelf ervaart, hoe jij als wezen je perceptie van de werkelijkheid laat leiden door iets wat de ander heeft verteld, wat er is geschreven, wat je ervaart of wat je zelf werkelijk helemaal diep in jezelf nog kunt gaan voelen, ja dan is er nog heel veel werk te doen.

matroesjka

Ik heb hier die matroesjka poppetjes, en dat vind ik dan heel leuk want daar zitten allemaal poppetjes in en uiteindelijk is dat de enige route.

Ik zat gisteren nog even te lezen in de historie van dit fenomeen. Jij spreekt Russisch hè? Matroesjka, heeft dat iets te maken met oude grootmoeder of zo? Dat woord, ken je dat?

Reactie: waarschijnlijk is het gewoon een naam van een meisje.

Martijn: Oh (teleurgesteld), maar ik vind het zo'n mooie uitbeelding van wie zij zijn want je maakt eigenlijk steeds een poppetje open en dan heb je het idee dat je steeds dieper in jezelf bent. Het is zo'n mooie beweging hè, dus weer een schilletje open en dan kom je steeds dieper en dieper in jezelf terecht, maar waar stopt het?

In al die pogingen om hier (kleinste poppetje/kern) te komen zijn al die pogingen buiten onszelf gemaakt. Dus alle modellen die er zijn, of het nou als waar wordt ervaren of niet, er komt een moment dat je in jezelf erachter komt "*het gaat om mijn kern*"

Kern vs Persoonlijkheid

Als je durft vast te stellen dat het eigenlijk helemaal niet gaat over een groei naar buiten toe, maar naar binnen toe, dan wordt alles ineens een stuk eenvoudiger. Maar ook binnen de eenvoud van het zelf, het eigen voelen, wat in eerste instantie dan wel eenvoudig lijkt,

is het toch niet zo eenvoudig om los te komen van allerlei gedachten en software in het lichaam.

Dat is een grote reis hoor, een hele grote reis.

Toen wij hier in deze werkelijkheid terecht kwamen kregen we eigenlijk te maken met ongeveer zoiets als dit poppetje, vorming van de persoonlijkheid.

Eigenlijk is de persoonlijkheid is niets anders dan een soort aangenomen identiteit. En dat blijkt ook want die kun je ook van elkaar overnemen. Er zijn allemaal testen gedaan dat mensen neurologisch elkaars persoonlijkheid kunnen overnemen. Het is niets anders dan een informatieweb.

Het dagelijks bestaan, de vorming van de persoonlijkheid, opvoeding, de voorrang wat je hieraan of hierin geeft. Voorrang ja, voorrang in de zin dat je altijd reageert op basis van je persoonlijkheid. Dus ook al is er iets diepers in jezelf wat iets anders zegt dan zijn de mensen toch geneigd om te reageren volgens de persoonlijkheid. Dat gaat supersnel en is heel hardnekkig, het is goed geprogrammeerd.

Verruiming van het denken kan ontstaan nadat je dus die persoonlijkheid heel sterk laat regeren, er komt een verruiming van denken over de wereld en over jezelf, er komt een verruiming van gevoel hebben en dus ook het gevoel hebben om zelf iets te ontdekken. Dus dat je voelt van "ja ik ben wel al in staat om dingen zelf te ontdekken". Dus dit is zeg maar het pad wat iedereen loopt. Maar in feite valt het nog steeds binnen de persoonlijkheid.

Nu komt, binnen die groei van de persoonlijkheid, een grotere betekenis van het leven, dus veel mensen gaan zich verdiepen in spiritualiteit en dan komt er een mogelijke stap van ontdekken dat de bron zó groot is dat deze niet geduid kán worden, dus dan zou je in een proces terecht komen waarbij je overgave in liefde aan dat grotere gaat ervaren.

Dat is wat ik heel veel, op de wereld hier, zie gebeuren. En waar jij net aan refereerde, het witte veld, dat is eigenlijk ook zoiets.

Als je heel abstract durft te communiceren met elkaar, zonder dat je iets zegt wat wel of niet goed is, maar gewoon durven benoemen, want wij zijn maximaal transparant tegen elkaar en ik sta nou even op het plekje dat ik dat nu gewoon zo doe. Als we met elkaar één op één of met een klein groepje met elkaar in gesprek zijn dan communiceer ik ook weer anders, dat is logisch hè. Maar je moet het van elkaar wel durven ontvangen en de aandacht geven op behoorlijke uitspraken. Dus het ontdekken dat de bron zo groot is dat deze geen betekenis kan krijgen, dat valt dus niet in een bepaalde context te plaatsen en dan ontvang je een soort gevoel van binnenuit, een soort overgave, een soort bijna ondergeschiktheid of gelijkwaardigheid aan het grotere. Wat je dus niet kunt duiden. Maar je kunt het grotere ook niet duiden en waarom kun je het grotere niet duiden?

Omdat je nog nooit tot de diepste kern in jezelf bent gegaan!

Een forse uitspraak misschien weer maar het mag best eventjes zo gezegd worden. Het gevolg daarvan is dat je in geleid denken en geleid voelen jezelf verder gaat ontwikkelen.

Dus de beweging van die persoonlijkheid om naar spiritualiteit te reizen is veel diepgaander als dat we op dit moment beseffen. En ik mag ook best zeggen dat ik heel erg goed weet hoe dat in elkaar zit en ik met heel veel onderzoek met heel veel andere mensen samen heb gekeken, en samen heb onderzocht. En dat komt op transparantie, helderheid en eerlijkheid aan hè, want de persoonlijkheid wil maskeren.

Dus als ik iemand iets vraag over een bepaald onderwerp komt de persoon op dat moment tevoorschijn hè, daar komt 'ie tjoek! En dan komt de grotere betekenis van het leven, dat is allemaal ontdekt, de verdieping en de spiritualiteit, dus dat beeld zit in de persoonlijkheid en dan stel ik een vraag en gaat die persoonlijkheid ervoor staan want die voelt zich aangevallen of voelt zich bevraagd. Terwijl mijn vraag niets anders is dan alleen maar een vraag om mogelijk in een diepere laag binnenin dat poppetje naar binnen te gaan.

Want wat als datgene wat je denkt en voelt een werkelijkheidsreactie is in het veld wat er puur en alleen is om dat diepste deel in jezelf dicht te houden?

Deze intelligentie waar wij het over hebben, die nu het veld bestuurd, is een deel van het veld. En die is zo slim, die beweegt zich als het ware vloeibaar rondom jouw kracht. En het is zo intelligent dat het in en op alle mogelijk manieren precies dát laat ontstaan waardoor je het idee hebt dat je op wezenlijk niveau in een groeiproces zit.

En dan zet ik daar een vraag in en confronteer ik iemand anders vanuit mijn bron, mijn kern, waarvan de ander niet weet en niet kan zien dat ik die vraag in mijzelf vanuit bron stel. En dat weet ik, maar ik stel hem toch omdat ik zelf weet dat ik dat wel doe.

Dus ik stel die vraag en dan is die zo confronterend dat het eigenlijk alle poten onder de stoel wegzaagt van de ander.

Dat is best wel een complexe gebeurtenis hoor om met elkaar te zoeken in het veld, maar daarom blijft er eigenlijk maar één ding over en dat is gewoon het masker afzetten en weten dat alles wat er dus is, wat je hebt geleerd en wat je hebt aangenomen toch wel degelijk een controlesysteem kan zijn. En ik sta hier niet voor niets over te spreken, omdat dit controlesysteem niet dom is.

Vanuit de persoonlijkheid gebeuren er natuurlijk een heleboel dingen en ik neem dit alleen maar door omdat, alles wat er in ons gebeurt een voortdurende 'sta in de weg' is om helder weten terug te laten keren.

Trauma is niet-verbondenheid.

Wat bedoel ik met trauma?

Uit de persoonlijkheid, waar spiritualiteit zich ontwikkelt, maar ook ruimer bewustzijn, wat toch bijna altijd voortkomt uit een persoonlijk motief, daar is trauma.

Trauma is een niet-verbondenheid, geen verbondenheid met het leven.

Paniek, ik gebruik het woord paniek even, laat de mens in dat specifieke moment waar paniekgevoel is, datgene doen wat het meest voor de hand liggend is.

Paniek kan in een hele grote impuls plaatsvinden maar het kan zich ook heel rustig, in slow motion, afspelen. Paniek en spanning laat de mens op een manier reageren die repetitief is, waardoor de reactiepatronen van die persoonlijkheid nog dieper verstevigen.

En een trauma hoeft niet perse een traumatische negatieve gebeurtenis te zijn. Een trauma is een gedachte vanuit de persoonlijkheid.

Ik ga eventjes een beetje verder zo.

Taal

In de wereld waar ik vandaan kom spreken wij, en jullie ook, niet de taal die we nu spreken.

Ik breng het nog een keertje in want je kun niet doorgronden wat er nu precies wordt gezegd en wat je ervan zou moeten vinden, maar je kunt wel kijken van "wacht even, wat zou dit kunnen betekenen in het dagelijks leven?"

Pavlov, het effect van Pavlov, traumatische reacties worden gebruikt om weer in de persoonlijkheid te komen.

Een simpel voorbeeld. Een voorbeeld wat iedereen wel kent, want het gaat erom om het in het dagelijkse leven te herkennen, te onderscheppen en het met je bewustzijn te herpositioneren waardoor die situatie zich vervormd en vervloeit naar iets anders. Maar niet iets wat beter is, je maakt geen keuze, maar je geeft dat moment aandacht.

Bijvoorbeeld je hebt een goede vriendschap met mensen of met een persoon. Daar is een enorm mooi contact in opgebouwd maar die persoon heeft wel hele vervelende dingen in het leven meegemaakt. En dat is toch een bepaalde invloed in je relatie met de ander, je moet eigenlijk altijd rekening houden met de ander. Dat doe je ook omdat je geen conflicten wilt hebben en uitlokken, je wilt het ook gewoon goed hebben met elkaar. Maar

binnen het moment dat jij je moet aanpassen aan de ander pas jij je eigenlijk aan het trauma van de ander aan. Dus de traumatische reacties van andere mensen worden dus ook gebruikt om jou in je persoonlijkheidsreactiepatroon terug te brengen.

Dus wat ga je doen? Je gaat meestal een soort middenweg zoeken. Hoe kun je dan met de ander omgaan zonder een conflict te laten ontstaan? Maar je kunt ook tegen de ander zeggen van "nou ik accepteer niet dat je zo met mij omgaat"

Dus dat zijn twee wegen. Beide wegen komen uit de persoonlijkheid voort. Zo simpel is het. "Ja dat is toch niet waar want er kunnen toch dingen van binnenuit komen?"

Ja natuurlijk, want dat is waar we het over hebben, dat dat kan en het gebeurt.

Als een extern persoon hier op aanlijnt op dat gedrag van de ander, gebaseerd op die traumahandeling -een traumahandeling kan een manier zijn van hoe iemand met je omgaat, of iets wat niet plezierig is- wordt het vervolgscript door het denken, wat in jou plaatsvindt, omgezet.

Dit is een stap voor stap uitleg om naar die bron toe te kunnen gaan zodat het in het dagelijks leven gezien kan worden.

Eigenlijk hebben we het over linken, dus breinlinks tussen de handelingen. Handelingen zijn ook gedachten, dus reactievelden en informatievelden, denken is een heel krachtig, heel krachtig informatieveld.

We hebben het dus over de (brein)link tussen de handelingen en de velden die daar op reageren. Dus iemand heeft een vervelende manier van jou benaderen maar dan toch in jouw stroming blijven!

Dit is geen utopie hoor, dit kan. En het is niet dat je simuleert dat je vriendelijk bent, dat is iets anders. Maar er is dus iets daaronder. Maar "ja hoe kom je daar dan?"

Daarom vertel ik het nog een paar keer zodat we allemaal, als wijsheid dragers van ooit, -zo noem ik dat dan maar op dit moment- allemaal op onze eigen manier terug kunnen gaan naar dat hele diepe zuivere aspect wat door onze persoonlijkheid eigenlijk wordt weg geprogrammeerd omdat we sneller reageren.

De slide hiervoor over paniek; paniek laat ons vaak de meest voor de hand liggende reactie nemen. In de psychologie is dat uitvoerig onderzocht.

Als mensen in een trauma komen of in een soort paniekreactie dan reageren ze meestal op de meest eenvoudige manier, ze nemen beslissingen die het meest dichtbij te nemen zijn.

Dus als je iets in een kring van 5 meter neerlegt en in het centrum staat een persoon die in paniek raakt, en er liggen in die 5 meterzone allemaal spulletjes, dan pakt degene die in paniek is datgene wat het meest dichtbij is.

En zo is het ook met het denken als je in paniek schiet. Je schiet daarheen wat in de persoonlijkheid het dichtstbij ligt.

Dus als je terug wilt in jezelf, in je eigen kern, naar een menszijn, niet het menszijn wat we nu vertegenwoordigen zoals dat we gaan discussiëren of dat we in het denken terecht komen door een ander zijn/haar trauma, komt het er echt op aan.

Dan moet je daar dus heel diep in durven kijken en dat vind je dus niet buiten jezelf hè?

Dan moet je die Matroesjka poppetjes tevoorschijn halen en moet je in jezelf gaan kijken van "wat is dat eigenlijk wat er in mij gebeurt, wat bestuurt mij hier, wat is die gedachte, wat is dat?"

Je gaat ze ineens zien. Je ziet dat je een bepaalde gedachte hebt die je overneemt.

Als je je daar niet bewust van bent, als het bewustZIJN daar niet in zit, dan heb je het idee dat jij die gedachte bent en dan is die gedachte aan het regeren.

Dus je moet terugkeren in de gedachte. Je bewustzijn moet zich eigenlijk zetelen in het moment dat die gedachte er is, bij het ontstaan van die gedachte, of bij het aanwezig zijn van die gedachte. Het is mogelijk dat je met je bewustzijn gedachtenvelden, wat dus energievelden zijn, holografische matrixen, secundair kan maken. Dus dan voel je dat er iets verandert in jezelf. Je gaat anders naar de ander kijken.

In deze situatie hierboven, hebben mensen altijd heel veel problemen met mij, zelfs mijn diepste vrienden. Heel moeilijk want iedereen heeft traumatische reactievelden, maar ik reageer dan niet meer, ik ga naar nul. Maar dat is mijn bewustzijn. Dus in de fysieke uitwerking komt er geen reactie, maar ook geen gedachte. Mijn gedachten stoppen.

Maar mensen, het gaat niet om mij hè? Ik sta hier gewoon in mijn transparantie iets te vertellen over hoe je hier misschien ook mee om zou kunnen gaan, want daar gaat het om. In eerlijkheid, oprechtheid, met elkaar dingen bespreekbaar maken.

Als er iets naar mij toekomt wat zeer onheus of onaardig is, of er wordt iets afgedwongen of geclaimd; er zitten dus gedachtevelden in, want dat zit dus allemaal in het veld, en dat ga je oppikken, dan ga je het gewoon lezen en als ik dat dan zie, dan is het van: oh ja, dit is er dus ook nu. Ik heb geen gevecht met die gedachte. Dat is er dus.

En alleen het bevestigen dat het er is, en het inzicht, dan komen we dus op kwantum mechanica uit. Dat het 1 van de ontelbare mogelijkheden is aan velden en scripten die zich hebben geopend, ontslaat mij door middel van mijn innerlijk weten, uit een reactie vanuit het brein.

Waarom zou ik, als er 80 triljard mogelijkheden zijn, me nou laten kidnappen door die ene die zich uitpakt voor mijn neus.

Even simpel gezegd, je kunt echt anders naar de dingen kijken. Dat wil niet zeggen dat je je gevoelens ontkent, want dat is iets anders. Maar dan kun je wel anders je gevoelens gaan ervaren.

Verslavingen, herhaling

Voortdurend zijn er herhalingssoftwaresystemen in ons actief. Een ervan is onder andere verslaving of verslavingen. Wij denken altijd dat verslaving, het casino, roken, drinken, drugs gebruiken of seks is.

Nee... verslaving is een tekort aan aanwezig zijn in gedachten.

Want eigenlijk is alles wat zich in het fysieke bewustzijn van de mens afspeelt een Pavlov effect. Eigenlijk is alles repetitief, steeds weer herhaalt het zich. Heb je een lekkere chocolade reep gegeten, zegt je brein: "Ik wil nog een chocoladereep".

Gisteren zei Raymond, nadat hij dus de vriezer open had gedaan en een broodje eruit had gehaald en weer terug had gelegd "Ik heb zin in patat!" Want hij had patat zien liggen in zijn laatje. Ik zei: "Maar jij hebt geen zin in patat, je hersenen hebben zin in patat!".

Je hersenen herhalen gewoon weer datzelfde proces van waar je zin in hebt en eigenlijk werkt het hele brein zo.

Dus besef goed dat we in dit lichaam als gasten aanwezig zijn hè? Op kosmisch niveau wordt het ook zo gezien dat je dus op durft te staan in dat lichaam met je bewustzijn en het ook durft te benoemen. En niet zeggen, ja het is fout! want je kunt rustig een patatje bakken hè? Daar gaat het niet om. Het gaat er om dat het je niet overkomt en dan kun je tot een dieper Zijn terechtkomen waarbij de prikkels van het brein ontmanteld worden en dat er dan in 1x geen zin meer is in dat patatje bijvoorbeeld.

Kijk, en Raymond zei: "Je kan mij wel zeggen dat het uit mijn brein komt, maar eh... bewijs jij maar eens dat, wat jij nu zegt, niet uit jouw brein komt!".

We hadden het over gezond eten gehad. . . Heel leuk hè? Dus ik vind het heel mooi dat hij het zegt.

Maar het gaat er vooral om dat we inzicht krijgen in het proces van verslavingen.

Verslavingen zijn dus in de details. En bij een enkeling wordt het zichtbaar in het groot.

En voor de mensen die denken dat ze commentaar moeten geven op mensen die verslavingen kennen, die hebben niet in de gaten wat voor verslaving dat is, om dat steeds te zeggen. Want eigenlijk is alles voortdurend in herhaling. Want je zou dat

helemaal niet tegen elkaar hoeven te zeggen. Maar het denken is verslaving, want je denkt steeds hetzelfde.

Het voelen is ook een repetitief systeem, het is steeds hetzelfde wat mensen voelen. Je wilt een oplossing voor een situatie waarin je zit, waar je al 10 jaar mee bezig bent. Al 10 jaar lang ben je met verslavende gedachten op zoek naar een oplossing die er niet komt omdat je aan het denken bent en het script van Archon reageert precies zodat, dat gebeurt om jou in het denken te houden. Dat is wat hier gebeurt.

Dus mensen hebben het idee dat ze evalueren maar er gebeurt feitelijk helemaal niets op kwantum kosmisch gebied. Maar binnen de matrix waarin we leven wel.

Verslavingen, dwanghandelingen, gedachten, gevoelens. Dit veld, het informatieveld waarin wij leven, is in feite trillings-software. Het zijn resonanties en trillingsvelden. Hoe kan een bovenstaand energie-software invloed hebben en op welke wijze kun je dit bekijken. Hoe kan energie, dus informatieveld, verslaving, dwanghandelingen, die software, invloed hebben en op welke wijze kun je dit bekijken. Probeer eens achter de woorden te kijken. Ik heb hem bewust een beetje in abstractie neergezet.

Wat zijn verslavingen, laat ik het zo maar zeggen wat is een verslaving?

Waardoor ontstaat er een verslaving?

Ik heb het net gezegd hè, verslaving is eigenlijk denken. Dwangneurotische stoornissen die vanuit het lichaam, hoofdelijk worden bestuurd, door de grote gratie van afwezigheid van gebalanceerd bewustzijn.

Dus wat is eigenlijk een verslaving? Een stagnatie in stroming vanuit het innerlijke. Dat is wat er gebeurt. Daardoor ontstaat ook een verslaving.

Denken is daar ook op gebaseerd. Het denken neemt het over, direct. Direct neemt het denken het over, op het moment dat er een stroomstoring is in jezelf, als stroming van die innerlijke kracht. Bron..

School

Het zijn allemaal ontvoering scenario's. In feite is ons hele persoonlijkheid daarop gebaseerd. Want als wij voortdurend zouden stromen zouden we nooit meer naar school zijn gegaan. Dus dat schoolsysteem - ik ga niet zeggen dat het voor jou ook geldt natuurlijk want er zijn heel veel mensen met plezier naar school gegaan en we zullen zien of je het over 10 jaar nog steeds zo ziet als je hier induikt, of misschien over een half jaar wel.

Maar als je de school bekijkt, school is in de kern - nog een keer, het gaat niet over goed of fout - in feite stagnerend, het haalt je eigenlijk uit het veld van jezelf weg en brengt je in het veld van iets anders, en je moet daar aan voldoen, je moet dus presteren. Vertaald: je moet denken.

Dus je wordt heel diep in een verslavingssysteem ingezet.

Dat proces is dus een deel van die persoonlijkheid, die ontwikkelt zich en vervolgens wordt het lichaam wat ouder in deze matrix. Het is volledig geprogrammeerd om eigenlijk in instructies te functioneren.

Verslaving is stagnering in stroming

Dus wat is nou verslaving? Laat ik nou het voorbeeld van het casino er bij halen, een groot zichtbaar voorbeeld. Je kunt ook een verslaving hebben dat je perse een bloem moet of wilt plukken, of dat je perse bloemen moet kopen om in je huis te zetten om je goed te voelen.

Gaat het er dan om dat we dat niet meer mogen doen? Nee, het gaat om inzicht!

Het gaat om dieper kijken, het gaat om dieper zien van hoe diep dat verslavingssyndroom gaat. Hoe diep zit dat. . .

Waarom kan ik mij niet in een half afgebroken betonnen bunker gelukkig voelen zonder bloemen. Waarom niet? Wat is dat?

Waar is dat vermogen binnenin, dat je dat niet kunt. En ik maak hem even heel extreem zwart/wit om daar iets mee aan te geven, want er is iets waardoor verslaving ontstaat, waardoor wij onszelf steeds moeten trakteren, op gedragspatronen, gedachten, gevoelens, handelingen, om ons kennelijk in een gevoel te brengen vanuit onze mind, dat het goed is, of dat het goed met ons gaat, of dat we ons goed voelen. Want in feite is verslaving een stagnering in de stroming.

Normaliter hè, even alles weg van verslaving, normaliter is een mens, jij, niet bezig met het overleefden van je leven. Normaliter ben je als mens aan het zijn.

Je bent niet ergens aan het voldoen, je bent aan het ontspannen, je bent je aan het inzetten vanuit jezelf, voor dat waar je in leeft. Er is geen gedachte om jezelf te moeten bedruipen, er is geen gedachte eigenlijk op de dood, er is alleen maar leven, sprankelend leven, heel helder leven. Dus een voortdurende bewustzijnsstaat is eigenlijk stroming. Dat is waar ik het steeds over heb. Dus stroming is voortdurend gebalanceerd bewustzijn. Het is heel moeilijk hoor om dat hier op aarde in jezelf volledig toegang te geven. Want alles komt, lijkt het, in frictie, maar het is niet zo. Die frictie is nu..

Even omdraaien: dus als je in de stroming gaat komen van jezelf en je geeft dat finaal voorrang, lijkt het alsof er heel veel frictie gaat komen, heel veel dingen niet meer lopen, dat je problemen gaat krijgen, terwijl je ze eigenlijk juist nu hebt.

Maar dat vergelijkingsmateriaal hebben we niet als mens. Zo slim zit het in elkaar.

Jij bent een van die mensen die voor de stroming gaat, om gewoon lekker te kunnen leven en te kunnen zijn, in relatie tot het groter geheel, samen met andere mensen en ook samen met andere beschavingen. Dus het houdt niet op bij alleen maar 1 werkelijkheid, als je in de stroming bent. En die stroming is een frequentie, een gevoel, het is een emotie, het is een trilling die vanuit jezelf komt. Dan voel je wat die stroming is en die wijkt 180 graden af van wat we hier op de aarde aan het doen en aan het voelen zijn.

Ik heb het werkelijk over een nog niet nader ervaren van bewustzijn in ons, op collectief niveau, wie we werkelijk zijn.

En die stroming die er dus is in jezelf, als die geleefd wordt en hij stagneert dan neemt het brein het over en dan krijg je verslaving.

Wat er eigenlijk gebeurt is dit: wij leven niet in ons volledige stroming als mensen maar wij leven als mensen in een blokjesvorm-stroming. Dus we voelen ons stromen en dan moeten we weer dingen doen waardoor we gaan denken. Dan gaan we vervolgens weer terug om vanuit het denken te komen en je krijgt er een goed gevoel bij en dan is het een verslaving.

Want daarna gaan we weer denken en gaan we weer naar dat andere manier van zijn, wat we eigenlijk niet prettig vinden om vervolgens daarna weer terug te kunnen naar ons gevoel en dan hebben we nog een grotere verslaving. En dat is eigenlijk wat hier gebeurt op de aarde. Zo zitten de hele modellen in elkaar.

Ik probeer niets anders dan door middel van deze woorden ons vrij complexe reactiepatroon in beeld te brengen. Ga maar eens kijken waar jij mee bezig bent, en dat geldt voor ons allemaal, ook voor mijzelf, want zolang we in deze lichamelijke conditioneringen zitten hebben we er gewoon mee te maken. Maar je kunt het wel zo dicht mogelijk terugbrengen naar de kern in jezelf.

Waar ben ik aan verlaafd? Wat heb ik nodig om mij goed te voelen? Dus ook op het gebied van bewustzijn. Het zit veel dieper.

En waarom is dat nou zo belangrijk?

Om inzicht te krijgen in wat er gebeurt, want voordat het reactieveld van die verslaving optreedt heeft er namelijk een verbreking plaatsgevonden van je stroming. Er is iets gebeurd in het veld.

Gaan we even terug naar de oorzaak en het gevolg; elke nanoseconde ontstaan er miljarden andere scenario's, die worden ingeladen en die zijn er, en dan blijft er 1 van overeind en die zorgt voor doorreizen naar het volgende moment.

Vraag jezelf eens af waarom en hoe het komt dat je juist nu de gedachte hebt om nu boodschappen te halen, waarom niet 10 minuten later? Waarom niet een half uur later?

Je moet dieper kijken in deze materie. Het zijn de simpele dingen. Hoe komt het juist dan? Ja... omdat ik er op dat moment aan dacht. . .

Ja maar waarom, hoe komt dat? Wat gebeurde ervoor?

Want als je in een stromingsenergie zit, dan denk je namelijk niet: Ja ik moet toch boodschappen halen?

Dan doe je het alweer!

Die stap daarvoor. . . Dat stapje voordat je die verslaving induikt, dat je iets moet doen wat leuk is, wat dus eigenlijk breininvulling is, om de verstoorde stroming te maskeren.

Er zijn dus 2 lijnen: je hebt je bronstroming, de diepste verbondenheid met het leven vanuit jezelf, waar je je hartstikke goed bij voelt en wat een emotie en trilling in jezelf laat ontstaan waardoor je voelt van 'nou als dit gevoel het enige gevoel is, het enige bewustzijn wat er te ervaren is in mijzelf, dan kan al het andere nu weg.' Dat! Dat hele diepe.

Als die stroming verstoort raakt door zintuiglijke waarneming, dus brein reacties van buitenaf, reactie is naar binnen toe. Als dat veld binnenin verstoord wordt, dan wordt het ook bewust door het veld van buitenaf verstoord om je naar het denken te brengen. En het denken wil compenseren, dus het denken wil datgene wat er ten diepste wordt gevoeld hiervoor, simuleren en maakt er een feitelijke handeling van.

En als dat een paar keer gebeurt, heb je een volledig verslavingsyndroom.

Dus het kan zijn dat je op een bepaald moment het gevoel hebt dat je iemand moet bellen, die je helemaal niet hoeft te bellen. Maar iets in jou zegt, je moet die persoon bellen, maar waarom?

In 99% van ons leven is het echt alleen maar repetitief gedoe wat niet echt vanuit de Bron komt.

Dus wat is dat moment? Wat is er daarvoor? Je moet eventjes kijken van wat is er nou daarvoor gebeurd. Er is iets gebeurd. En het moment dat er iets gebeurd is, dat is het koppelingsmoment, dus eigenlijk de ontvoering/ gijzeling, waarin je (op het moment dat je in diepe stroming zit) in 1x in een breinprikkel komt. En bij die breinprikkel wil het brein compenseren en ontstaan er behoeftes die plezierig zijn om datgene wat er net gevoeld werd, en nu weer weg is, voort te zetten maar dan via het brein.

Het is een heel geavanceerd systeem wat ik hier opnoem, maar het is uiteraard veel gedetailleerder dan dit simpele voorbeeld. Je gaat het vanaf nu herkennen in het dagelijks leven, dat je dingen doet waarbij je je gaat afvragen, "hoe komt het nou dat ik dat eigenlijk nu doe, waar komt dat vandaan? Hoe zit dat?"

Gewoontes zijn al verslavingen, ja!

Het zijn eigenlijk alleen maar patroonmatige handelingen die in het brein liggen opgeslagen en daar wordt rijkelijk gebruik van gemaakt. Want als de mens uit haar eigen oorspronkelijke authentieke zelfbronbewustzijn is in zichzelf, in verbinding met alle wezens en al het leven, als de mens die Bron kwijt is, is het eigenlijk ook logisch dat de

mens bezig gehouden moet worden door externe gebeurtenissen om niet in die kracht te komen.

En daarom gaat het ontmaskeren van je persoonlijkheid en het ontkoppelen van je matrix-identiteit veel meer in andere levels zichtbaar worden dan alleen maar even je persoonlijkheid afleggen. Dat is iets veel groters.

We hebben het hier eigenlijk over multidimensionale archontische- draconische-Annunaki bewustzijn wat huist in de mens..... en dáár doorheen stappen.

Dus er zijn verschillende intelligenties.

Uhhh. . ., simpel voorbeeld: als je op vakantie gaat, je komt bijvoorbeeld in een Zwitsers dorpje ergens in de bergen terecht en je ziet daar de mensen nog heel erg op dezelfde manier leven als 50 jaar geleden, alles is nog gewoon... zelfs die oude Huifkarren staan nog in de tuin, helemaal uit elkaar gevallen, je voelt: oh wat is het hier bijzonder.

Vervolgens kom je dus met die personen in contact en zij gaan vanuit hun verslavingsgedrag, dus hun denken (gek om die woorden daaraan te koppelen misschien, maar het is wel wat er gebeurt)en vanuit hun trauma met jou praten, dan stem jij je daar uit alle fatsoen op af.

Er komt dus toenadering tussen jou en die andere beschaving, in dit geval een Zwitsers echtpaar. En die mensen vinden je hartstikke aardig, dus je stemt je daarop af en vervolgens komt er een soort overname van datgene wat je waarneemt buiten jezelf en komt ook tot stand in jezelf.

Want wat je waarneemt buiten jezelf wordt in energie ook manifest in het neurologische systeem. Dus die beelden van die persoon, de geluiden van die persoon, het denken van die persoon, (alles is informatie), wordt zintuiglijk gedownload in jezelf. En vervolgens ben je die beschaving.

Op dat moment draag je alle informatie van die 2 mensen (die heel liefdevol praten), in jezelf. Als jij nou niet in de kern van jezelf zit, loop jij als dat echtpaar weer weg.

We hebben het nu over holografisch transmissie codes.

Het gaat om waarnemen, downloaden, en eigenlijk zijn dat de holografische implants die plaatsvinden door het fysieke lichaam. En ons bewustzijn is niet aanwezig, dus wat doet dat energieveld? Dat gaat regeren.

Komt ie weer. . ., menselijk bewustzijn laat energie zich op een andere manier gedragen. Je moet het allemaal in energiebeelden zien, net als bijvoorbeeld geometrieën of mandala's, het zijn resonantievelden.

Een gedachte is een informatiebewustzijn. Als je dat zou zien, dat heb ik al vaker gezegd, (dieren zien er een bepaald deel van) dan zie je dat het allemaal informatie is. Het brein denkt in geometrieën.

De Harts intelligentie denkt in mandala's, die zijn niet geometrisch van aard.

Als die twee samensmelten; dus als de hartsfrequentie aanwezig is, (Harts intelligentie) dus je bent met je Bron in evenwicht en in verbinding, dan komt het in het brein en zul jij, luisterend naar die twee mensen in Zwitserland, die twee mensen vanuit je eigen autonome Bron kunnen aanschouwen. Je kunt ze voelen, je download informatie in dit lichaam, maar je wordt er niet door bestuurd. Dus je neemt het waar en het valt weer uit elkaar.

Atlantis

Er is een tijd geweest wat hier op de aarde Atlantis wordt genoemd. Dat is niet Atlantis uit de tijdlijn van deze aarde, dat is een ander hologram. Maar er is een tijd geweest, laat ik het maar even de Atlantis-tijd noemen, daarin leefden de mensen met een enorm vermogen en in een enorm autonoom-zijn. Zij leefden zo met elkaar in een balanskracht, dat hun denken helemaal zuiver en in balans was. Dit was in de aandacht naar elkaar toe en in de aandacht naar de natuur, naar eigenlijk alles wat er is. Die kracht was zo

gemeenschappelijk (waarbij ieder wezen de eigen kracht uitzendt), die kracht was zo groot, dat er een bewustzijnsresonantieveld in en rondom de aarde was, wat wij nu kennen uit de kronieken van kristalbewustzijn. Maar het is niet het kristal geweest, het is de menselijke gedachte geweest. De gezamenlijke menselijke gedachte, die bewakend werkte op de planeet Gaia.

Die kracht is zo ontzettend sterk dat elke kracht die deze aarde zou binnendringen, andere velden die binnen zouden komen, (dus andere velden die onbalans hebben) vallen spontaan uit elkaar.

Gaia, aarde, heeft dus nog steeds de mogelijkheid om dat veld wat hier op de aarde ooit is geweest, terug te laten keren.

Deze radiobandbreedte kan weer in beweging worden gezet. Maar dan moeten de mensen wel beseffen dat zij de aanzet geven door hun eigen denken in lijn te brengen met de diepste kernwaarde, de kernboodschap en de diepste stroming van harmonie en kracht. En geen zwevende wegvliegende wezens worden, maar terugkeren naar de verbondenheid met de aarde.

In die tijd was Atlantis een ontzettend krachtig, helder en stabiel bewustzijn. Dat is in de matrix geweest waar ik nu over spreek.

De mensen kwamen tot zichzelf. En als je beseft wat gedachten dus ook zijn, in lijn zijn met de Harts intelligentie, dan zul je zien dat gedachten een trilling zijn. Harts trilling en hoofdtrilling, samenvloeiend naar buiten, die als een zo dusdanig krachtigveld functioneren dat elk veld wat afwijkt van het humanoïde bewustzijn evenwichtsveld, daar geen plek in kan hebben, kan niet.

Dit is kosmische wetenschap wat ik hier nu noem.

Dit zijn kosmische teachings dat elke beschaving in lijn met de eigen wereld en de eigen beschavingen waarmee ze verbonden is vanuit de harmonie en het evenwicht, zo'n krachtig veld representeert, zo'n krachtig informatiebewustzijn uitdraagt, dat daar geen plek is voor onevenwichtige gedachten. Zelfs als er iemand uitglijdt in een gedachte, stel..., dan valt zijn/haar gedachte direct uit elkaar door het gezamenlijke veld wat daar is.

We hebben het hier over groepsformatie waarbij niemand ten ondergaat aan de groep. We hebben het in dit geval hier over 8 miljard mensen die in de Atlantische tijd terugkeerden, naar de gezamenlijke waarde van het leven. Ze gingen voorbij alle verschillen door naar binnen te gaan, voorbij alle formats, naar binnen. Die elke ... externe god aan de kant zetten, en teruggingen naar binnen toe. Wat verbindt mij met het leven en met het Nu?

Waar ligt het gemeenschappelijke?

En die kracht, die mensen, met nu 8 miljard mensen, die kan gewoon weer aangezet worden. Relatief gezien zijn daar geen 8 miljard mensen voor nodig. Maar daarvoor moet je wel beseffen wat jouw gedachten zijn. Je moet goed beseffen dat je gedachten voortdurend gekaapt worden om dat te voorkomen.

Je ziet in groepssettings en opstellingen, dat mensen zichzelf kwijtraken omdat ze in de greep komen van de gedachte van de groep. En ik ben die man die daar al jaren op hamert, als niet-**Martijn**, om en te luisteren naar elkaar, maar het vooral niet met mij eens te zijn.

En dat zeg ik niet om te zorgen dat dat nooit gebeurt, maar omdat het gewoon belangrijk is dat je voelt in de energie hoe oprecht ik dat meen. Omdat het werkelijk belangrijk is dat ieder mens vanuit de eigen bron dat van binnenuit tevoorschijn haalt en naar buiten haalt. Want jij voelt Bron in jezelf zeer waarschijnlijk anders dan ik, en jouw buurvrouw of buurman voelt dat ook weer anders dan jij. Dus je kunt niet zeggen dit is de Bron. Maar er is wel iets heel dieps in jezelf verbonden, daar, hier diep binnen in.

Vraag (samengevat): Betekent het ook bij dat Zwitsers echtpaar, dat het veld daar achter, door het besef, hun veld verandert?

Martijn: Juist, ik zal hem even herhalen je praat natuurlijk zonder microfoon. Hier is ie... een mandarijn. En een hele lieve mandarijn: die heb ik gekregen net. Deze mandarijn (als voorbeeld) wordt waargenomen door jou en die mandarijn -het is puur zintuiglijk wat ik nu zeg hè- die mandarijn wordt waargenomen en bij de waarneming wordt dit door de ogen omgezet in elektrische signalen. En dit wordt uiteindelijk omgezet in een elektromagnetisch beeld, ofwel het brein.

Dus dit mandarijntje maakt zich als een energieveld in feite manifest in het brein. Als je dat gaat bekijken op een driedimensionaal beeld, dus een holografisch beeld op een scherm, dan zie je, als je naar deze mandarijn kijkt, in jouw hoofd het veld wat eigenlijk die mandarijn zou zijn.

Je kunt niet zeggen van, dat stukje veld is de mandarijn, want alles is gefragmenteerd. Dus dit stukje informatie wordt omgezet in energietrillingen, dat is dus software, de trillingen van het lichaam en ligt versplinterd door alle andere beelden, gevoelens, reuk en geluiden die worden verzameld.

Dus alles wat je fysiek buiten jezelf waarneemt wordt naar binnen gehaald, alles wat je hoort, wat je voelt, wat je ruikt, wordt allemaal zintuiglijk naar binnen gehaald en het lichaam ervaart dat als energie.

Vervolgens zet een driedimensionaal deeltje van het hoofd, de primaire visuele cortex, het hele beeld, in dit geval van het mandarijntje, om en er wordt 0.005% van het volledige informatieveld, van wat die mandarijn is, omgezet in dat beeld.

Dus eigenlijk zie je maar 0,005% van het hele veld wat het presenteert aan het brein. Dus het brein ziet eigenlijk, er wordt bijna niets uitgefilterd, maar een heel klein deeltje. Dus waarneming vertelt ons dat wat je buiten jezelf waarneemt en naar binnen haalt, dat je dat draagt, terwijl je binnenin aanwezig bent in je lichaam. Dat is wat er gebeurt. Daar zijn we ons niet van bewust, dus wij denken op de manier van "ja.. nou ik zie het mandarijntje buiten mijzelf". Maar het bijzondere is dat dat dus niet zo is. Dat laat wetenschap ons ook zien. En het is ook een kosmische wetenschap.

Nu even terug naar die mensen in Zwitserland, die hartstikke lief zijn. Die mensen ontmoet je in alle vriendelijkheid, maar met aandacht naar die mensen toe besef je wel dat wat je van hen ziet en wat je van hen hoort, - en ook wat ze niet zeggen, wat je niet kunt detecteren, wat die mensen allemaal wel zijn, de geheimen van die mensen, de niet kloppende dingen van hen, de gedachten van hen die misschien heel sterk afwijken van jezelf- dat hele energiebeeld wordt binnengehaald en vervolgens wordt het in jouw lichaam actief.

En nou is het zo dat, doordat jij hen hebt gedownload en met aandacht in jezelf aanwezig bent, je op een bepaalde manier met aandacht en uitsluitend verbonden met jouw eigen bron binnenin, naar die mensen kunt kijken, hen observeren.

En door vanuit de Bron en met aandacht naar hen te kijken en te beseffen wat er allemaal gebeurt in dat moment, is jouw aandacht en jouw toenadering zo'n krachtig instrument dat de gedachten die niet kloppen bij de stroming en de diepste bron in jezelf, bij die mensen komen te vervallen.

En dan lijkt het net alsof het een soort manipulatie is maar dat is niet zo, want je zit slechts in een script.

Proost. Dit is kwantum kosmische bewustzijn, de Godskracht, de schepper-modus binnenin.

Ik leg het nu eventjes heel kort door de bocht uit, hè? Maar ja wat dan in de kern Bron is, daar moeten we maar even op in zoemen.

Vraag: Wat als die vervuiling van die mensen achterblijven in jouw systeem en disharmonie geven, vaak met spinachtigen, slangachtige, zeg maar. Is dat een ervaring dat je dat zelf niet door je heen laat stromen?

Martijn: De vraag is: Wat als vervuilingen van waarnemingen ook in jezelf terecht komen.

Vraagsteller. Ja bij heel veel mensen gaat het op een andere manier maar je gaat het ook voelen en het zijn gewoon slangachtige, spinachtigen, dat geeft een laag frequentieveld vaak wat we weer met kuchen of dat soort dingen wordt geuit...

Martijn: dat is een voorbeeld. Er zijn natuurlijk heel veel manieren en een heleboel voorbeelden op te noemen wat mensen gaan ervaren als ze gaan waarnemen. Maar daarvoor zou ik eigenlijk vanuit het kwantum perspectief, waar ik vandaan kom, moeten zeggen dat je dan niet in je Bron verbonden bent als dat gebeurt.

Op dat moment ben je niet in je diepste kern van je werkelijke Zijn. Op dat moment ben je eigenlijk in je mind. Op dat moment ben je eigenlijk gegijzeld. Want als je in je diepste Bron zit, als je in je diepste verbondenheid hierbinnen bent, en je hebt vanuit jezelf ergens aandacht voor, dan kan dat namelijk niet gebeuren.

Je zou dus tegenover de grootste en de zwaarste, even heel dualistisch uitgedrukt, negatieve macht kunnen staan, tegenover het zwaarste draconische wezen, helemaal verbonden in je eigen kern en dat wezen rechtstreeks aankijken, dan zou helemaal niets van het wezen, (wat dus binnenkomt door de waarneming) de macht kunnen overnemen. Het enige wat er is, is dat je die persoon als het ware laat ontstaan door je waarneming in jezelf, en dat is wat we dus voortdurend doen.

Het moge nu duidelijk zijn dat alles wat we waarnemen, daar hebben we directe verbinding mee. Dat is dus ook de grote verbondenheid waarin ons bron moet terugkeren.

In feite is dat, wat jij zegt, eigenlijk op dat moment een constatering dat je niet in jouw eigen Bronkracht bent.

Vraagsteller: en dat heeft met horizontale en verticale lijnen te maken, verticaal zit je meer in je kracht en horizontaal dan lijkt het meer je lichaam in te sluipen misschien.

Martijn: dat zou je zo kunnen uitdrukken, ik zeg ook weleens dat er dan op dat moment een primair veld van de mind regeert. Want als je naar binnen toe gaat, naar je hart en je wordt je bewust van je lichaam en je wordt je ook bewust van de functies van je hart, dan komt er iets anders tevoorschijn.

Want zoals ik net heb verteld over dat mandarijntje, wat zich eigenlijk manifesteert door de aandacht die je eraan geeft, in dit geval door middel van waarneming. In feite is aandacht geven aan je hart iets heel simpels, dus dat is niet iets buitengewoon moeilijks, maar je moet alleen maar naar je hart gaan en dat voelen.

Heel simpel naar het hart gaan

Ik ben zoveel mensen tegengekomen “ik loop al 50 jaar mijn hart te voelen bij allerlei workshops, maar ik kom toch niet tot mijn hart, ik weet niet wat het is”.

Ik zeg: maar dat is eigenlijk toch niet de grotere boodschap? Wat de bedoeling is, is dat je in plaats van dat mandarijntje-voorbeeld met je aandacht naar je lichaam gaat, dat je je lichaamsbewustzijn terughaalet, dat je überhaupt beseft dat je een lijf hebt en dat je daarin leeft, dat je bewustzijn zich als het ware aanhecht in het lichaam. Trilling, aandacht, zorgt ervoor dat het lichaam rustiger gaat reageren en zich eigenlijk gaat gedragen naar het bewustzijn van jou en vervolgens ga je met je aandacht naar je fysieke hart.

En bij het voelen van je fysieke hart, of je dat met je gedachte, voorstelling of ook met je hand durft aan te raken, dat maakt niks uit. Op het moment dat je die plek aanraakt, wordt deze plek, net als dat mandarijntje, actief in het breinveld en op dat moment ontstaat de gouden krans.

Het fysieke hart, het is zo simpel als het maar kan, wezenlijk. Ik ga het nog 100.000 keer zeggen als het nodig is, maar het is zooo ontzettend simpel, het zijn holografische transmissies.

Want wat er gebeurt, is dat de code van dat mandarijntje in je brein ontstaat, dat is een bepaald script en een code, een natuurcode, laat ik het zo maar even zeggen.

Maar als je met je aandacht naar je hart gaat hoef je helemaal niet perse iets te voelen of iets dergelijks, want het gaat erom dat je in jezelf terecht komt. En bij jezelf komen betekent vaak ook op de aarde hier, dat je jezelf weer voelt omdat je zo ontzettend weggepleisterd bent door alles.

Dus elke valse oproep dat je daarbij een spiritueel gevoel of een gelukzaligheid zou moeten ervaren, is eigenlijk een mindscript. Ik ga niet zeggen dat het niet mogelijk is, natuurlijk is het mogelijk.

Als je met je aandacht naar je hart gaat, ontstaat het hartsveld (dus het holografische bewustzijnsveld van het hart, want het hart is ook maar 0.005%, en dat is een gigantisch krachtig veld) in het brein.

En op het moment dat je met dit stuk aandacht bij je lichaam, bij je hart, naar de ander kijkt, en je denken secundair is, dan gebeurt er iets wat de mens op dit moment nog niet voor mogelijk houdt.

Dan moeten we, moeten..., dan moeten we daar niet meer mee wachten tot morgen of volgend jaar. Want we zijn dat al. Wij zijn.

Dit design, het ontwerp van dit universum, is een heel groot experiment waarin het er primair om gaat dat mensen en wezens die leven in dat script, en een onderdeel zijn van die scriptmakers, dat die zichzelf gaan ontdekken als Goddelijke wezens. Dat is nooit voltooid geweest omdat het hele script gehackt is door een andere intelligentie.

En nu komen er wezens uit een oorspronkelijke wereld en die worden eigenlijk naar dat script geleid om daar in een soort afleidingsmanoeuvre te zitten, (dat zijn wij nu op dit moment) en zij worden zich bewust van al die moeilijke ingewikkelde modellen terwijl het eigenlijk heel eenvoudig is.

Want wat gebeurt er als het brein zich afstemt op het kwantumhologram van het hart?

Wat gebeurt er als je naar het mandarijntje kijkt en hij wordt energetisch omgezet in het brein?

Wat gebeurt er als je naar je hart toe gaat, je bent je bewust van je lichaam en je bent je bewust van je hart, wat gebeurt er? Dan wordt dat ook ingevoegd, maar je hersens gaan wel anders functioneren.

Op het moment dat dat gebeurt, word je matrix-identiteit (de persoonlijkheid, het ego) secundair.

En zo simpel als wat ik hier nu zeg, zo wordt het in alle werelden ook bekeken. Dus dat de mens terug moet naar een hele simpele, eenvoudige, eigen werkwijze waarin ze iets gaat voelen wat het denken in een compleet andere richting stelt.

En het is ook mooi om te beseffen dat als je dat met elkaar doet op een planeet, dus niet alleen maar in groepjes in Nederland maar over de hele wereld, en daar heel krachtig in bezig gaat, dat je daarmee ook op planetair bewustzijn een ander denken lanceert.

Want alles is informatie en alles is bewustzijn. Dus als jouw denken verandert dan worden er ook in het hologram allerlei gliefs en trillingen, (dat zijn dus de gedachten vanuit het hart) gelanceerd.

Die worden gelanceerd waardoor je zelfs nog verwarrender kan zijn voor andere mensen, omdat ze voelen dat ze je niet meer kunnen volgen.

Daar heb ik gelukkig nooit last van... misschien jullie wel! 😊

Vraagsteller: Dat onderwerp verslavingen, hoe verhoudt zich dat tot pijn en chronische jeuk. Is dat ook een vorm van verslaving? Of een vorm van afleiding van die stroming, bronstroming. Stel je lijdt aan chronische jeuk of chronische pijn, is dat ook een bepaalde vorm van verslaving?

Martijn: pijn hoeft zeker geen verslaving te zijn, dat kunnen hele krachtige scripts zijn die voortkomen uit de genetische lijnen, dat is ook eigenlijk de degeneratie van bewustzijn. Dat is wat er gebeurt, maar de gedachten die erop volgen en die zich daarop aansluiten, dát wordt een verslaving.

Vraagsteller: en chronische jeuk dan?

Martijn: zie je daar een verschil in?

Vraagsteller: Ja.

Martijn: kun je daar iets over zeggen dan?

Vraagsteller: nou, ik denk in dit geval heel erg aan iemand die ik ken en die daar heel erg veel last van heeft, bijna chronische jeuk aan haar lichaam, dat ik het idee heb dat dat een bepaalde vorm van chronische afleiding is.

Martijn: ja, maar vooral het denken. Als ik hem eventjes terugzet, dan is die chronische jeuk eigenlijk een traumatisch programma, wat ervoor zorgt dat het denken, (in dit geval is het niet een extern persoon maar de persoon zelf), afgestemd wordt op dat trauma. Dus in die zin zou je kunnen zeggen dat die fysieke situatie een verslaving is, maar die hoeft niet vanuit jezelf te komen. Het is heel belangrijk om daar onderscheid in te maken hoor.

Wat je wel zou moeten doen, is kijken van 'hoe is mijn gedachte, mijn denken, in lijn gebracht met het trauma'. Dus in dit geval, met het probleem wat ik fysiek, emotioneel of psychisch ken. Dat is heel belangrijk.

En als je die aanhechting kunt zien en kunt terughalen, dan gaat je denken anders navigeren.

En op het moment dat je denken anders navigeert en je ook nog een keertje de Bron in jezelf erbij haalt, dan zul je merken dat de klacht zich anders gaat gedragen.

Ik ben daar voorzichtig in, wat betreft het weghalen van klachten want het kan namelijk in het script zitten dat er geen oplossing of een verandering binnen die klacht is, zeg maar. Dus dat alle scripten gescript zijn met die klacht. Behalve dan die scripten die daarbuiten liggen.

Daarom is het zo belangrijk om je gedachten af te stemmen op een diepere boodschap in jezelf en los te komen van de kleefstof van het, in dit geval, de fysieke gebeurtenis.

Dus er vindt eigenlijk een identificatie plaats en overall zit ons bewustzijn vastgeplakt aan gedachten.

De Kern, waar gaat het werkelijk om

Ik zou graag met jullie willen spreken over de Bron, want we hebben zo pauze.

Jullie snappen wel hè, dat het een heel diep onderwerp is hè? Eigenlijk, thuis ook, zat ik in te voelen en te kijken van, uh, ja, hoe kom je eigenlijk in zo'n dag met elkaar tot de kern van waar het over gaat?

Eigenlijk weet ik het gewoon niet, want er gebeurt zoveel. We zitten hier met allemaal verschillende percepties, allemaal aan het luisteren en aan het herkennen, sommige dingen vallen wel op een bepaalde plek, andere dingen vallen niet op een plek. Althans daar heb je dan verder niks aan of hoef je ook niet uit te pakken, want daar gaat het niet om.

Maar ja, hoe kom ik tot die kern? Er is echt veel meer nodig. Eigenlijk zou je moeten zeggen er is een soort van ambassadeurschap nodig. Zoals we in 2016 hebben besproken, ergens in Wageningen.

Er is iets nodig waarin mensen tot elkaar komen, zonder club. Nou daarvoor ben ik straks nog even in rust, om even goed te kijken naar hoe we dat gaan doen, om even lekker ruimte te geven om het te laten ontstaan. Waarbij iedereen, ieder mens, de eigen kracht kan inbrengen, waarbij er iets heel moois, iets heel schoons en iets heel zuivers kan ontstaan. En waarbij ook echt van binnenuit een instructie wordt gegeven, zodat het veld reageert op wat jij ten diepste bent.

Maar ik heb het onderwerp Bron en Kernen vaak benoemd.

Een paar jaar geleden kwam ik iemand tegen, ik ken deze persoon al jaren, deze persoon zei: "Ik heb jou zo vaak horen praten over de Kern en de Bron en ik begrijp eigenlijk wel wat je zegt, maar ik begreep eigenlijk al die jaren niet, pas nu, wat het is. Want het is niet te bevatten, het is niet met een woord te omlijsten en je kunt het ook niet gaan opzoeken of iets dergelijks. Het is een hele diepe Zijn".

Ja, ik zeg dat klopt! En hoe voelt dan nu?

Toen zei deze persoon: "Er was een moment dat ik mij zo ontzettend krachtig verbonden voelde met mijn manier van hoe ik samen was met andere mensen. Met een klein groepje mensen was ik samen, en in dat kleine groepje, ontstond iets waardoor ik voelde, dit is dus mijn Kern. Dit is de kracht binnenin. Er was zo'n diep moment van balans en zo'n diepe stroming dat ik precies wist wat Leven is. En dat is zo'n diepe emotie dat ik wist op dat moment van, dit is dus wat jij al die tijd aangeeft maar wat niet te benoemen is. Maar nu weet ik het! Nu heb ik het teruggehaald in mijzelf en nu kan ik vanuit dat stuk in mijzelf, terwijl ik met bekrachtigingen bezig ben in mijzelf, mijn denken uitlijnen, terug op hier, heb ik een plek waar ik naartoe kan reizen."

En toe zei deze persoon: "Maar eigenlijk is het hetzelfde als wat ik heel vaak gevoeld heb in mijn leven. Het gevoel van, een moment in de natuur zijn, en alles valt van me af. Op het moment dat ik aan een beekje zit en het water voorbij hoor kabbelen. Er ontstaat een soort natuurlijke balans en evenwicht in mijzelf. En dat heeft niets met het denken te maken maar dat is een kracht binnenin en dat voel ik". En deze persoon zei: "Nu pas, weet ik en begrijp ik van binnen wat balans is."

Dus ik geef hem hier nog een keertje mee. Het is niet te benoemen, het is niet te definiëren maar je zult ergens diep in jezelf, diep in jezelf de vraag mogen stellen, 'wat verbindt mij met het leven?'

Niet met problemen binnen je leven, maar wat verbindt mij met het leven?

Welk gevoel komt er bij mij tevoorschijn als ik verbonden ben met andere mensen of met een boom, of met een dier, wat gebeurt daar?

Dat gaat voorbij de woorden, dan voel je dat alles wegvloeit en weggaat en dan is dat zo'n diep veld, en dan kom je erachter dat het woord 'aandacht' daar dus helemaal mee te maken heeft.

Het is een diepe staat van betrokkenheid, het is een diepe staat van toenadering tot elkaar, voorbij alle nonsens. Het is een krachtveld binnen in jezelf, en zodra dat krachtveld binnen in jezelf wordt gevoeld, en je gaat met je aandacht ook naar dat veld toe, niet denken, je neemt gewoon de moeite om daar naar toe te gaan zonder enige vorm van verwachting want er is geen universum dat jou boodschappen laat zien, jij geeft zelf een instructie af.

Je gaat naar binnen toe en je bent je bewust van je lichaam en je haalt met je bewustzijn de gedachte in lijn met dit gevoel, naar buiten, dan ga je iets anders ontwikkelen en dat is een niet-persoonlijkheid, waarbij je altijd kan terugvallen op je persoonlijkheidsbewustzijn. Dat blijft er wel, dat heb ik ook, Martijn is gewoon aanwezig. Ik kan ook stom onnozel en ook soms heel leuk doen, maar het is wel dus het bewustzijnsveld van Martijn, maar daar binnenin, wie ik werkelijk ben, die is er en die is primair.

Dus mijn vraag aan jullie is: Zou je voor jezelf eens willen kijken, als we het hebben over het woord Bron, waar en welk gevoel en welke emotie, en misschien is daar dan in dit geval zeker wel de stilte een route naartoe, wat ontstaat er daar ten diepste in jezelf en weet je in dat moment dat JIJ dat bent. Dat is heel belangrijk. Daar moet je naar toe. En alles wat daarbuiten is, verstoort de kwantummechanische Godswet. Vanuit dit veld wordt de waarneming naar buiten toe anders in beweging gezet.

Menselijke aandacht vergezelt met een diepe Bron, een diepe Kernkracht, versterkt enorm en als je je denken dan inzet, dan ga je ontdekken hoe krachtig het denken is en hoelang we niet volgens onszelf hebben gedacht. En hoe je beslissingen gaat nemen die compléét anders zijn dan wat je ooit in je leven gedacht hebt. Dat je diep in jezelf voelt dat je iets moet doen en dat je je denken daarop afstemt en dus een gedachte maakt die werkelijk bevrijdend is.

Het is uit scripten vloeien zonder dat te willen. Dus je vloeit niet uit scripten, je doet het niet om uit het script te gaan, of naar een beter script te gaan, maar je doet het eigenlijk om je alleen maar kenbaar te maken. Dat is waar het hier over gaat.

Het is bijna half vier en ik zou het wel mooi vinden om straks, na de thee en koffiepauze, even in stilte even...ik zou heel graag even iets willen meegeven waardoor je mogelijk kunt kijken, en ook met 150 mensen bij elkaar, wat er gebeurt als je met aandacht bij jezelf blijft, zèlf in charge bent als bewustzijnswezen en gewoon eens kijkt wat je kunt oppikken in jezelf.

Deel 4

Elkaar waarnemen

Ik begrijp dat het voor sommige mensen, misschien wel voor ons allemaal, het eigenlijk best wel intens is om zo'n dag te luisteren naar deze informatie, maar.....kijk.....ik ben eigenlijk ook een mandarijn hè?! (gelach uit de zaal) dus je download ook mij, dat is wat er gebeurt. Vind ik ook gewoon heel transparant om dat zo even te benoemen, omdat wie ik ben, voorbij de woorden, ook wordt waargenomen door jouw bewustzijn. En dat is andersom ook zo, we nemen elkaar waar maar. En nu zie je ook mij hier staan en in feite wordt het hele bewustzijn van wie ik ben vanuit mijn bron, mijn transparantie en balans, eigenlijk ook door jou waargenomen. Dus het lichaam krijgt ook enorm veel trilling te verwerken, voorbij de woorden, door bijvoorbeeld, in dit geval, mij waar te nemen. Dit kon ik dus 5 jaar geleden nog niet zeggen, want dan neigde het, en dat gebeurt soms nog wel eens hoor, naar een soort... 'dat ik het zeg omdat het belangrijk is om mij waar te nemen'. Dat is helemaal niet zo, maar ik durf het wel te zeggen en de mensen die daar dus moeite mee hebben, die zitten nog aan een soort Pavlov systeem vast.

Ik spreek vanuit mijn bron en mijn Zijn waar er geen enkele ruimte is voor onevenwichtigheid of dat ik mezelf belangrijker vind want dat vind ik helemaal niet. Maar ik heb wel het talent meegenomen naar deze wereld om er gewoon vrijuit over te spreken, en ik weet dat ik dat hier doe vanuit mijn zuiverste Zijn. Maar ik ben dus ook zo'n mandarijntje (gelach) en dat roept heel veel op hè? Dus in onszelf gebeurt er van alles. En als ik zeg Antarra, dan spreek ik Antarra uit maar achter het woord spreek ik gelijk een heel stuk van wat ik weet wie ik ben uit. Dus Antarra is niet Antarra, het is niet zomaar een taal, maar het is een gigantisch weten van wie ik ben. Maar jij spreekt ook tot mij, want ik zie jullie ook. Dus er is een volledige uitwisseling tussen mensen en ja, dat kan wel een bepaald effect op elkaar hebben, maar dan is dat gewoon zo hè?!

In 2016 was dit dus niet mogelijk.

En nu in 2019 zijn er heel veel mensen, (en echt niet alleen maar mensen die luisteren naar wat ik vertel hoor, dat gebeurt over de hele wereld, allemaal op een andere manier, maar het gaat om de kern) zich bewust van dat contact, wat daarmee tot stand wordt gebracht, ook met andere mensen uit andere sterrenstaten, als er met een schoon, helder, evenwichtig bewustzijn met aandacht naar elkaar wordt gekeken.

En jullie kunnen mij toch niet beoordelen op wie ik ben en ik toch ook niet op wie jullie zijn.

Je kunt elkaar waarnemen in de meest zuivere vorm en zien hoe mooi het is als je zo mooi vrijuit spreekt en zo vrijuit deelt en vrijuit samen aanwezig bent.

Als daar geen gedachten tussen zitten, en ik weet dat er hier in de zaal mensen zitten waar wel gedachten tussen zitten en dat is ook gewoon goed hè, maar het is wel wat er gebeurt. Als die gedachten er niet tussen zitten dan ga je een gezamenlijke taal spreken waarbij het denken in lijn komt met een hele diepe kernboodschap in jezelf. Dan kom je dus in de intergalactische menselijke taal terug.

Wat is het menselijk bewustzijn

Want in werelden waar de modellen zijn zoals wij dat hier op aarde kennen, overal tekorten, je moet overal aan voldoen, en er zijn machten die groter zijn, er zijn machten die kennelijk de weg moeten bewaken, er zijn machten die het land moeten bewaken en een macht die het land bestuurt. Het zijn eigenlijk al die systemen die een gebrek aan bewustzijn in stand houdt. In die andere werelden waarin mensen, ik praat over mensen, vanuit hun eigen zuivere bewustzijn leven, daar zijn die structuren en systemen niet. Maar die mensen hebben daar ook een heel ander bewustzijn. Ze ervaren zichzelf anders en ze ervaren de omgeving ook anders. Ze ervaren letterlijk de verbinding tussen de werkelijkheid buiten zichzelf en in zichzelf. Zij downloaden daar niet alleen het zichtbare deel van een mandarijntje, maar daar wordt het hele veld van die mandarijn volledig en heel bewust naar binnen gehaald.

Dus eigenlijk zie je alles van elkaar. Alles ervaar je van elkaar. Er is geen afgescheidenheid. Daar hoef je ook niets te verhullen, maar daardoor is er ook een totaal ander bewustzijn en in de kern gesproken is dat, en niets anders; dát is het menselijk bewustzijn!

Een bewustzijn waarin je 100% transparant bent en waarbij je alles wat ondermijnd is in je eigen gedachten er voor 100% uit haalt, ook over een ander, en volledig helemaal gaat stromen. Dat je ziet waar geheimen zitten, waar stagnerende gedachten zitten, dat je die allemaal detecteert, er uithaalt en dat je alleen maar in 100% openheid bent met elkaar. Het is echt een heel ander menselijk bewustzijn. Ik denk dat het gewoon goed is om te beseffen dat we dat vandaag eigenlijk met elkaar bespreken.

Als we het hebben over het ontkoppelen van de matrix, de matrix identiteit, dan praten we in de kern over de uitbreiding van dit bewustzijn naar een groter bewustzijn, in onszelf.

En dit is geen spelletje!Dit is serieus. En daar ben jij bij nodig.

En niemand zal je kunnen vertellen hoe het precies zit maar je weet zelf wat er aan de hand is en je weet zelf waar je aan verbonden bent en wat er niet klopt.

Dus voor degenen die de bereidwilligheid hebben om er echt voor te gaan, het echte menselijke bewustzijn, dus niet het gesimuleerde bewustzijn, die zouden ook gewoon eindelijk kunnen gaan communiceren vanuit hun diepste ambassadeurschap binnenin.

Met elkaar ook in het veld een instructie leggen zodat deze rebellie voorbij is.

Maar daarvoor is er iets nodig. En dat is mens zijn!

En ik heb het al heel vaak benoemd, wees eerlijk, wees oprecht. Misschien moet je daarvoor en daardoor wel 100 keer 'nee' verkopen in een situatie als je voelt 'nee dat doe

ik niet meer'. Wellicht dat je sommige dingen in eerste instantie dan even niet meer doet, waarvan je nu weet dat het een verslaving was, om tot een nulpunt te komen in jezelf.

Kiezen

Mens worden, dit lichaam in contact brengen met mens zijn is een hele mooie gebeurtenis.

We kunnen ons suf oefenen en van alles doen maar daarbij kan het zijn dat je vergeet en niet beseft hoe mooi het is waar we het met elkaar over hebben.....

Dus heronderzoek je gedrag, wees niet te streng voor jezelf maar leg een extreem groot vergrootglas over jezelf heen.

Dus, maak het jezelf niet moeilijk maar wees ook niet te makkelijk.

Want als we het met elkaar hebben over wat mens zijn werkelijk is, als we werkelijk terugkeren tot onszelf, wie we werkelijk zijn binnenin onszelf en hier op de aarde contact gaan leggen -wat nooit zal gebeuren door denkende mensen- dan is het echt nodig dat je het startsein in jezelf dieper dan ooit geeft.

En dan moet je gewoon helder en eerlijk tegen jezelf zijn, maximaal en gedurende de hele dag, dat je een goed mens bent en dat je met je hele aandachtsveld naar een ander of een situatie durft toe te reizen.

Er is geen ruimte meer voor teruggetrokkenheid. Want ik denk dat we hier in deze samenkomst vandaag ook naar onszelf laten zien -en ook aan elkaar als mensen hè want we hebben allemaal ons eigen leven hier op deze aarde en binnen deze werkelijkheid- denk ik dat we allemaal hebben laten zien dat we ergens voor hebben gekozen.

We hebben allemaal ten diepste in onszelf gekozen om te stoppen met die dwangneurotische stoornis van repetitief gedrag en denken.

Ik moet het gewoon zo zeggen om het nog dieper door te laten dreunen in onszelf zodat we beseffen hoever dat zit, want straks gaan we allemaal weer naar huis en beginnen we weer te denken -en het is goed hè, want denken in lijn van het hart is heerlijk- maar op het moment dat we gaan denken en we komen thuis, dat we dan direct al doorhebben wat de eerste verslavingen zijn als we binnenkomen.

In alles, alles moet je gaan zien. Detecteren en gewoon bewustzijn, meer niet.

Want je hele persoonlijkheid is gebaseerd op al die handelingen. En het is ook leuk hoor om te doen. Maar dat betekent wel bewust zijn! Ten diepste!

En bij het tot stand brengen van het contact met onszelf, dat bewustzijn openen en teruggaan naar een hele eenvoudige kernboodschap is eigenlijk ook het herstel van de taal van het humanoïde ras.

Want jullie weten net als ik dat het heel moeilijk is om contact te krijgen met andere mensen, echt contact hè. Dat is lastig.

Het is zelfs lastig met de mensen hier. Want als je pauze hebt en je wilt naar buiten, hoe snel zitten wij niet allemaal in allerlei reactieve processen, dus ook met denken, gedrag, lichaamstaal, ga zo maar door. En dat is niet erg hè. We moeten niet vergeten dat we als beschaving maximaal in een bijna onmogelijke situatie zijn gekomen.

Er is gewoon geen film over geschreven wat er gebeurd is. En die zal er ook nooit komen want die is er al, we zitten er zelf midden in. En dat is een behoorlijke film.

Dus hou het even goed in de gaten voor jezelf.

En ik ben blij dat we elkaar hierna een hele tijd niet meer zien.(gelach).

Weet je, je kunt dingen gaan zeggen vanuit dat fundament wat je met elkaar legt. Dat is waar het over gaat. Dus ook direct kijken wat er gebeurt bij bepaalde opmerkingen, want is het überhaupt mogelijk om elkaar een tijd niet te zien?

Ik heb hier vandaag een aantal mensen ontmoet die ik al een hele tijd niet heb gezien.

Ik heb zeker met bijna niemand echt gesproken vandaag omdat er gewoon veel mensen zijn maar ik heb een aantal mensen gezien die ik al een hele tijd niet meer heb gezien en dan voel ik van ja maar ik heb jou al die tijd gewoon gezien. Want dat voel je op dit moment, wij voelen elkaar op dit moment, het speelt zich alleen maar nu af.

Aandacht om naar die bron te gaan.

Ik hoorde net dat we tot half 5 hebben?

Iedereen gaat op het klokje kijken, tenminste de mensen die het doen. Een gebrek aan aandacht.

Gebrek aan aandacht

Het is een heel belangrijk thema waardoor we eigenlijk ook moeten gaan inzien hoe dat functioneert. Als je een gebrek aan aandacht hebt in je leven, eigenlijk heeft iedereen dat omdat de mensen gewoon geen aandacht hebben voor elkaar, dan krijg je dat gevoel van "ik heb geen liefde gekregen in mijn leven". Dat hoor je ook vaak en dat heb je misschien zelf ook wel van "ik heb te weinig liefde in mijn leven gehad" "te weinig aandacht" of "ik heb een ernstig tekort aan aandacht ontvangen".

Dat kom ik ook vaak tegen met mensen in groepjes of in het één op één werken.

Wat is dan aandacht? Als we het hebben over die bron.

Aandacht ontvangen. Als je aandacht krijgt, als jij aandacht krijgt, échte aandacht hè, dus niet van "hoe is het met jou" en vervolgens slaan de oren dicht.

Maar echt van "ik zie jou". "Wat fijn dat ik je zie". "het is fijn". Dat hoeft niet allemaal ingevuld te worden met woorden. Het gaat om dat zuivere moment.

Maar op het moment dat je aandacht ontvangt is de aandacht kracht, dat is trilling- en informatieveld en dat is dus god en dat is dus schepping, levenskracht op dat moment.

En als jij aandacht krijgt, zuivere oprechte aandacht zonder een dubbele bodem, dan wordt je dus aangekeken met de frequentie van aandacht waardoor er ook een veld tot bewustzijn komt door degene die jou waarneemt. Eigenlijk is dan de waarneming of het aandachtsveld ook een soort bevestiging dat jij er bent.

Maar als je geen aandacht krijgt, dus geen voeding, dan is er een tekort aan levenskracht.

Dat is vaak een hele grote leegte. Op deze aarde zie je dat mensen leeg zijn. Mensen zijn helemaal leeg. Ze zoeken zich, ik zou bijna zeggen te pletter, naar een vorm van aandacht. Dat zijn ook reflexen uit de verstoring van de stroming.

Dus er is stroming, het stopt, dan komt er een verslaving, een verslaving om aandacht te krijgen. Dus er is een tekort aan voeding waardoor er een gigantische leegte is en die voeding is dus de aandacht en aandacht is god.

Zuivere aandacht naar elkaar toe laat een veld ontstaan in de matrix die als het ware alle lopende scripten op losse schroeven zet. Dus je moet hem heel diep durven benaderen. Staat er iets tussenin? Weg! Vind je iets van de ander? Weg! Binnenin, kern!

Dit is wat mij met het leven verbindt.

Dus ik ga jou maximaal zien, ik ga lekker heel diep naar je toe, mooi mens dat je er bent, zo mooi mens!

Het kan ook in een documentaire op televisie, dat er iets gebeurt dat je dit voelt. Dat je met tranen over je wangen bent en dat je voelt "goh wat ben jij een ontzettend mooi mens".

Een paar dagen geleden had ik dat zelf, daarom noem ik het ook op en het was ook een heel diepgaand moment. Het ging over een mevrouw, volgens mij op npo1, het ging over haar zoon die gehandicapt is en die met allemaal kabeltjes en beugeltjes via het plafond zo opgetild kon worden met een kraan. En ze heeft nog een ander kind en een fantastische medereiziger, echtgenoot genoemd hier op aarde. Zo ontzettend diep betrokken, wat een aandacht in dat gezin voor elkaar, wat een aandacht, zo ontzettend mooi!

Maar ook al zit dat aandachtsveld op een bepaald punt van de persoonlijkheid, het is er, waardoor je al merkt dat er heel veel stabiliteit is en heel veel evenwicht in delen met elkaar. En als je in zo'n situatie nog dieper in de aandacht gaat, nog dieper op een andere manier, je gaat nog dieper dat veld van aandacht aanzetten, dan heb je het vermogen om dingen te laten ontstaan die je niet hoeft te bedenken maar die reageren op aandacht, op die frequentie. En in dat moment, ik zat zo naar haar te kijken, en ik vond het zo ontzettend fijn om te zien hoe een moeder die fysiek zo'n zwaar leven heeft, niemand dus eigenlijk weet wat er werkelijk allemaal gebeurt hè van binnen, hoe diep dat gaat en hoe dat je hele leven effectueert. Ik keek ernaar en ik zat echt zo te huilen voor de tv van vreugde, en ik zei "wat doe jij dat ontzettend mooi", "dit is mens". Dit is zo mooi en in dat moment benaderde ik haar met mijn bewustzijn alsof ik haar aanraakte en ik kon haar zien en voelen, hier binnenin, en ik dacht naar buiten rechtstreeks naar die mevrouw toe. En ik voelde de link komen vanuit binnenin, heel helder bewustzijn, met haar. En op dat moment weet ik, en daar gaat het hier om, dat je vanuit je eigen bron als brondrager, als goddelijk wezen, als schepper zelfs, dat je van binnenuit iets in het veld aanraakt. En op dat moment gebeurt het.

Hoe vaak geven wij aandacht aan onszelf?

Dat aandachtsveld, voorbij de leegte, gebrek aan aandacht, daar zit ook een keerpunt in en het is ook heel belangrijk voor deze dag om tot die omkering te komen omdat we allemaal een chronisch tekort aan aandacht hebben. En dat zorgt er ook voor dat ons gedrag heel anders gaat worden. Aandacht aan jezelf geven!

Aandacht is bevestiging van bestaan. In die zin is angst, waakzaamheid en wantrouwen eigenlijk een ontkenkende energie.

Hoeveel aandacht geef je jezelf? Als jij tekort hebt aan aandacht en je hebt nooit die vibraties van echte aandacht gevoeld.

Mensen uit andere werelden die volledig in hun kracht staan raken je met hun aanschouwen aan, wie je echt bent. Ze raken je aan en hun bewustzijn, hun waarneming wordt voelbaar in jezelf. Het zit niet in het lichaam maar het is in het hele informatieveld, waardoor je zeg maar wordt opgeladen in een bewustzijn wat zo helder en krachtig is dat je in huilen uitbarst.

Zo diep, zo diep is de waarneming. Het aandachtsveld. Pure aandacht.

En als wij aandacht tekort hebben is mijn vraag "waarom geven wij geen aandacht aan onszelf?" En dan niet aandacht vanuit de persoonlijkheid maar aandacht vanuit de bron naar binnen toe. Want het bijzondere is dat als je nooit iets hebt ontvangen, je dus eigenlijk nooit brandstof hebt gekregen doordat andere mensen je niet zien.

En ik weet gewoon dat hier in de zaal een heleboel mensen zitten die niet worden gezien. Niet in wie je werkelijk bent en wat je ten diepste in jezelf voelt.

Je doet hartstikke je best en toch weet je dat je niet werkelijk gezien wordt, ten diepste van wie je werkelijk bent. En dat moeten we denk ik ook heel goed beseffen, dat wij daar allemaal een rol in hebben naar elkaar toe om met aandacht te werken.

Het moment dat er geen aandacht is en je gaat met aandacht naar jezelf toe dan is datgene, het aandachtsveld voor jezelf, hetzelfde als dat je aandacht zou krijgen van iemand anders. Veel mensen kunnen ook geen aandacht geven in liefde zeggen we dan, omdat ze zelf een liefde tekort hebben of een aandacht tekort. Maar in die zin zou je dus nooit meer liefde kunnen geven. Stel je voor dat er nooit iemand jou liefde en aandacht geeft. Nou het zijn gewoon de feitelijke situaties toch? Als dat dus nooit zou gebeuren op deze aarde, dan krijg je dus nooit liefde of aandacht maar je hebt toch zelf dat vermogen?

Dus we moeten liefde en aandacht ook aan onszelf geven.

De universele kracht wat alle wezens in zichzelf dragen, een bronveld, kent geen onderscheid tussen de bron in jezelf en dat van een ander. Dus als je geen aandacht hebt

gekregen van andere mensen en je vindt het moeilijk om aandacht te geven aan een ander dan nodig ik je uit om eens een keer heel gericht aandacht te gaan geven aan jezelf. en dat mag ook best aan je persoonlijkheid zijn. Dus je moet eigenlijk een soort lus maken in je bewustzijn dat je aanwezig bent in je lichaam, dat je in stilte bent in je lichaam en dat je je hele lichaam dus ook voelt van boven naar beneden en met aandacht bij je hart bent en dat je heel erg gefocust bent op jezelf en daar je aandacht ook houdt. Dus niet in een ontspanning terecht komen want dan wordt je gedeactiveerd. Je moet in de helderheid blijven. En dat is een heel belangrijk omkeerpunt. Laten we het gewoon eerlijk zeggen.

Hoe vaak geven wij aandacht aan onszelf? In feite is dat van oorsprong het gebed, het meditatieve proces dat je in stilte gaat en je jezelf heel duidelijk voelt.

Maar binnen het meditatieproces raakten bijna alle mensen gedeactiveerd omdat ze hun aandacht verloren. Ze voelden zichzelf ontspannen, ze voelden zichzelf leeg worden, ze voelden zichzelf heerlijk, en hun bewustzijn was weg!

Ze zaten in ontspanning maar dat is niet god! God is alert. God is ontspannen én aanwezig, helder en krachtig! Dus hier, dit krachtveld, aandacht aan jezelf geven; Ga het gewoon doen! Het is belangrijk om je persoonlijkheid ook op een andere manier aan te vliegen. Dit doen maar heel weinig mensen.

Vraag: als ik daar ben dan ben dan ben ik daar moe van...

Martijn: ja dat kan heel snel gebeuren van "nu ben ik daar moe van".

Maar kijk maar naar zo'n dag als vandaag. We hebben het met elkaar over de bron, maar als we focus en aandacht brengen naar onszelf, of naar een onderwerp, moet je kijken hoe snel de vermoeidheid toeslaat. Het is niet voor niks dat ik hier met jullie over spreek. Het is toch gewoon rondit....bevragenswaardig dat we zo snel moe worden van iets waar we met z'n allen over spreken dat dat het is waar het over gaat?

Het bijzondere is dat als je gaat mediteren en je bewust in je lichaam bent dat je in een bepaald moment, voelt dat je in een hele diepe ontspanning zit maar dat die ontspanning niet meer een ontvoering wordt. Dat je voelt dat die ontspanning leidt tot een heel helder aanwezig zijn en dat je ook heel helder je lichaam kunt voelen, heel helder.

Op dat moment zetelt jouw innerlijke lichtkracht, jouw innerlijk bewustzijn, in het lichaam en dan is het brein afgestemd. En dan kun je ook niet vermoeid raken. Maar het is goed opletten wat er gebeurt want overal liggen déactivatie processen, de mens wordt voortdurend gedeactiveerd met haar bewustzijn.

Dus in feite moet alles op de schop. Alles moet opnieuw aangevlogen worden.

Het is niet zo dat als je gaat mediteren of aandacht gaat geven aan jezelf dat je daarbij in een hele diepe ontspanning komt en je focus kwijtraakt, dat dát aandacht is. Logisch hè?

Dus het gaat om het samenvoegen van alert helder bewustzijn in het lichaam én heel duidelijk aanwezig zijn. Maar daarbij ook bewust zijn dat wanneer die alertheid verslapt, dat je het gevoel hebt van 'nou ik heb nu wel zin om er weer uit te gaan, ik heb nu gedachten of ik merk dat ik juist wegglij in een totale stilte', nee, nee, dat gebeurt niet want ik ben me er bewust van. "Hé dat is interessant" (ademt diep in) hopsa "en mijn lichaam goed voelen!"

Je moet eigenlijk helemaal opnieuw inloggen in een lichaam. Want wat hier gebeurd is dat de mensen, dus eigenlijk de avatarwezens, helemaal niet geritst zitten in hun lichaam.

Dus mensen zitten voor een heel klein deeltje maar met hun lichaam, dus ze zijn eigenlijk helemaal niet bewust. En daar waar geen contact is met het lichaam is eigenlijk ook geen maximale aanhechting met het bewustzijn. Er spelen dus heel veel dingen mee.

Dus ja dat stukje vond ik heel belangrijk om met jullie over te hebben.

Hoe komt het dat je hier bent?

En verder zou ik het willen hebben over dat aandachtspunt. Misschien is het wel goed om daar met een stiltemoment of aandacht naar onszelf naar toe te gaan.

Voordat we dat doen even het startpunt; Hoe komt het dat jij hier vandaag bent?

Dat hoeft niet met het hoofd beantwoord te worden.

Hoe komt het dat jij hier vandaag bent?

Dat heeft iets te maken met jezelf. Ergens ben je iets aan het openen wat eigenlijk voorbij alle zichtbare stukken gaat van wat je van deze wereld ziet.

En hoe komt het dat je hier bent?

Dat heeft te maken met dat jij op jouw manier weet dat alles anders in elkaar zit. En dat je in jezelf weet en je je heel bewust bent dat het heel erg te maken heeft met jou en hoe alles zich hier voordoet. Dat er geen kennis buiten jezelf zal leiden tot een grotere verheldering, dat kennis van buitenaf eigenlijk alleen maar meer vraagtekens gaat oproepen.

Ik druk het maar eventjes zo uit.

Dus hoe komt het dat je hier bent vandaag? Omdat je in je bron bent aangekomen.

Dus je hebt een heel groot vraagteken gezet, dwars door alles heen en wellicht ook door deze dag, het maakt allemaal niet uit. Het is allemaal goed.

Dus hoe komt het dat je hier bent?

Omdat je heel diep, heel diep in jezelf bewust bent van het feit dat er heel wat te openen is en dat er heel wat in jezelf verscholen ligt. Dat is waarom je hier bent, in woorden uitgedrukt.

Je bent helemaal niet geïnteresseerd in wat ik zeg want daar gaat het helemaal niet om.

En daarmee mag je gewoon tegen jezelf zeggen dat je de kern van de zaak, het aller, aller, aller kleinste poppetje zeg maar, al gevonden hebt. En de mind kan daar niets mee. Die wil het vergelijken en het omzetten in kennis.

Maar dat je hier vandaag zit dat is dus de bron in jouw Prime Being.

Er is maar één bewustzijn en dat zit nu hier. En dat bewustzijn, het wezen, wordt zich bewust en zal op een gegeven moment terugkeren in de oorspronkelijke wetenschap van het kosmische weten van jezelf.

En er is dus maar één bewustzijn, dat is prime consciousness being.

Er is één bewustzijnswezen en dat wezen is in een soort vergetelheid terecht gekomen en komt uiteindelijk in dit leven tot het punt, heel diep van binnen, dat het ook van binnenin te openen is. Terug naar de basis. Helemaal terug naar het zand. Helemaal terug naar het organische en daar moet alles bij aan de kant, want dat is waarom je hier bent.

Dus je kunt er heel diep in jezelf een innerlijk “resultaat” aan koppelen, dat het hier aanwezig zijn, niet alleen in deze ruimte, maar het aanwezig zijn in dit soort momenten waar dat dan ook is, een aanwijzing is dat je voorbij alle desinformatie kijkt. En dat je nu weet dat kwantummechanische energie zich gedraagt en manifesteert rondom jouw bewustzijn en eigenlijk ook nergens op vertrouwd kan worden! Want alles manifesteert zich aan de hand van jouw denken, dus je kunt niet anders dan naar binnen.

Dus als ik jou vraag “hoe komt het dat je hier bent?” dan heb jij daar in jezelf, als alle woorden aan de kant gaan, een hele diepe innerlijke beweegreden voor om hier naar te kijken.

En dat is de kern. Dat is de kernboodschap in jezelf.

En zo zijn er een heleboel dingetjes en onderwerpen in je leven waar je ten diepste mee verbonden bent. En dat roept eigenlijk dezelfde kracht op als dat je kijkt in jezelf en zegt “hé wat zit daar”. Dat zijn dezelfde krachten.

Oké we zijn hier nu met 150 mensen samen. Ik wil hier geen inleiding of gezamenlijke meditatie doen want dat vind ik allemaal....ja, daar vind ik wat van....

De ervaring leert ons ook dat we vaak in ons eigen moment veel beter tot onze eigen kleur komen als in een hele groep. Vooral door de enorme beweging aan informatie en energie. Maar misschien even kort voor de beweging, voor de mensen die hier nu ook zijn en dat nog niet eerder hebben meegekregen of gedeeld hebben gekregen zou het heel fijn zijn om samen een korte beweging te maken om lichaamsbewustzijn in onszelf te brengen en daarbij ook, met aandacht, ons brein te laten kennismaken met een trilling vanuit het hart.

Als je daaraan mee wilt doen dan kan dat. Ik vraag je in dit geval om je goed bewust te zijn in dat wat je allemaal doet en wat je beleeft, dat dat gebeurt met een helder bewustzijn. Dus je maakt je niet ondergeschikt aan iets.

Je kunt naar mijn woorden luisteren maar jij bent in charge, jij bent degene die het bewustzijn in jezelf hebt, jij hebt zelf de leiding.

Dus je kunt rustig naar mij luisteren en tegelijkertijd blijf je ook heel bewust van je lichaam en hoe het komt dat je hier bent. Ik wil het alleen maar in een fijne reis met elkaar doorlopen en we zouden dat het beste op dit moment even kunnen doen.

Heb je nu het gevoel dat je dat niet wilt en er zelfs niet eens bij wilt zijn wees dan gewoon zo vrij om ergens anders te gaan zitten of om er uit te lopen. Ik noem het allemaal op om het hele veld open, open, open, geen gedachten, geen, niets.

Bekrachtiging

Oké. Ons lichaam is dus een informatie bewustzijnstrillingsveld ofwel kosmische software, en daar zetel jij in met je bewustzijn. Dus ik zou zeggen doe lekker even je ogen dicht als je dat wilt...en haal een keertje rustig maar zo diep mogelijk adem op je eigen manier uiteraard. En wees je bewust dat je hier aanwezig bent in dit moment, helemaal vanuit je eigen beweegreden, vanuit je eigen kern...en dat je hier op deze stoel, samen met heel veel andere tijdreizigers aanwezig bent.....en gedurende deze sessie ben je heel rustig ontspannen en helder aanwezig...je bent helder en krachtig....en het eerste wat je zou kunnen doen is je aandacht uit de omgeving weghalen terwijl je toch wel mijn stem hoort maar de aandacht uit de omgeving en dat je jezelf voorstelt dat je aanwezig bent op dit moment naar binnen toe in je hoofd...en je weet op dit moment dat je met je aandacht in je hoofd bent en dat je ook je gezicht aan de voorkant voelt. En daarachter aan de binnenkant daar ben jij op dit moment ...en daar blijf je even rustig aanwezig, hou je focus, heldere focus daar op de plek in je hoofd.....en je mag best even beseffen op dit moment dat je op de plek waar je nu bent eigenlijk ook in de neurologische boardcomputersysteem van dit lichaam bent...midden in alle velden en hoe helderder je dat ervaart hoe krachtiger je ook voelt dat het ontspannen wordt in je hoofd.....en blijf met volledige aandacht en helderheid aanwezig in je hoofd. En als je het gevoel hebt dat je een paar keer diep in of uit wilt ademen kijk maar hoe dat werkt en wat voor effect dat heeft op het energieveld binnenin je hoofd...en in de verdieping waar je nu bent daar boven in je hoofd dat is ook de plek waar je persoonlijkheid, dus alle reactievelden van het denken, alle verslavingen dus, de manier hoe je jezelf ervaart en hoe je de wereld ervaart dat ligt allemaal opgeslagen in dat deel van het fysieke lichaam. En ja dat is natuurlijk veel meer dan je fysieke lichaam, het zijn ook energievelden. En door met aandacht aanwezig te zijn op deze plek is de kracht van aandacht een instructie wat je legt in dat veld, alleen de aandacht laat alles anders vibreren, trillen...en vervolgens word je je bewust van de rest van je lichaam, dus je blijft aanwezig in je hoofd én je bent je bewust van je hele lijf vanaf je schedel bovenin tot aan je voetzolen aan toe besef je dat je een lichaam hebt en dat je aanwezig bent op deze stoel en je blijft aanwezig in de bovenste verdieping, dus daar zit je tussen je oren in juist hier ..en daaronder voel je de rest van je lijf.....en dan komt de energetische vraag "hoe komt het dat je hier bent of hoe komt het dat je bezig bent met het onderzoek in jezelf? "dat heeft te maken met je diepste verbondenheid met het leven.....er ligt iets verscholen in jezelf, een heel diep weten, een frequentie van zijn en dat

ervaar je in je leven als een vorm van verbondenheid en aanwezig zijn en aandacht hebben voor...en als voorbeeld, iedereen weet dat de dieren het op deze aarde hier niet heel erg makkelijk hebben en dat de dieren hoe ze leven en hoe hun energieveld zich gedraagt nagenoeg geen aandacht krijgen van de oorspronkelijke houders van Gaia...dus de betrokkenheid naar de dieren dat je voelt dat ze brandstof en voeding nodig hebben, jouw aandacht, het zou dus een betrokkenheid kunnen zijn wat een bron- of een krachtgevoel is...en je bent helder aanwezig. .dus je bent in je hoofd, je voelt je lichaam en vervolgens reis je met je aandacht richting de plek waar je fysieke hart zit en ik wil je vragen om in dit moment als dat voor jou ook zo voelt om je eigen hand op de plek te leggen van je hart en aanwezig te blijven in je hoofd, bewust te zijn van je lichaam en tegelijkertijd aandacht te hebben voor deze plek en voel wat er ontstaat, wat er gebeurt in je hoofd.....en blijf in verbinding met je innerlijke bron wat je kernboodschap is voor deze wereld, ligt in jou, diep in jou.....en blijf helder en krachtig, blijf aanwezig in jezelf, wees je bewust...terwijl je aanwezig bent in je hoofd, je lichaam voelt, en ook je bewustzijn bij je hart brengt waardoor het hartskrachtveld in het brein aanwezig is ga je de volgende stap in dat je je denken naar buiten toe inzet waarbij het denken in lijn staat van het hart en we zijn hier met 150 mensen samen en vanuit het diepste goed in zichzelf als wezens ook naar elkaar toe mogen denken, dus ik wil je vragen om in dit moment met je gedachte ook naar buiten te gaan en je aandacht te geven aan alle mensen die hier op dit moment aanwezig zijn als kosmische reizigers op dit moment hier als een menselijk wezen.....en durf daarbij te beseffen hoe fijn het is jouw aandacht te geven aan al deze mensen en dat jij diezelfde aandacht krijgt van al deze mensendus nog een keertje samenvattend god, jij, bent een helder en krachtig bewustzijn, het denken uitlijnen in lijn met de diepste kernboodschap wat die boodschap ook is, het gaat om een heel diep gevoel van verbondenheid vanuit jezelf naar Gaia en ook naar alle andere werelden...dat je dit bewustzijn, het denken van het aardse lichaam als gouden instrument inzet om heel gericht, zonder te visualiseren te denken naar buiten toe over alle mensen...en mensen hebben het vermogen, jij hebt het vermogen om vanuit de hartsgedachtekracht frequenties in het veld te laten ontstaan die buitengewoon aandachtig zijn en buitengewoon strelend zijn naar elkaar toe en zeer koesterend zijn naar elkaar toe.....dus raak nog een keer goed de mensen aan met je gedachte, we zitten vlak bij elkaar allemaal in een kleine ruimte.....en als je klaar bent dan doe je lekker je ogen open en dat hoeft je verder niet af te bouwen of iets dergelijks, dit is gewoon wat je doet..

Wat zou jij doen?

Eén van de aller diepste redenen waarom dit gebeurd is dat deze situatie, waarin de mensen hier op de aarde haar ervaringen hebben, is eigenlijk dit: onsterfelijke wezens, bewustzijn IS. Eén van de grootste redenen waarom de mens in zo'n situatie is gekomen, die ze niet kan doorzien maar wel weer aandacht aan gaat geven door er met elkaar weer over te filosoferen, spreken, beoefenen, bekrachtigen is hierom, om deze vraag:

“hoe zou jij jouw werkelijkheid gaan ervaren als je inééns onsterfelijk zou blijken te zijn?”

Als je je dat nu ineens zou beseffen en het letterlijk ook zou gebeuren dat over de hele wereld ineens in één keer ploep ontpopt dat alle mensen nooit meer kunnen sterven, waar zou jij je dan mee bezig gaan houden?

Om nog even een zetje te geven vanuit onze persoonlijkheid. “Wat zou je doen?”

Het is een vraag die openend is voor ons bewustzijn.

Dus de rollen waar we in zitten, de wijze hoe onze werkelijkheid zich op dit moment eigenlijk gedraagt door de afwezigheid van onze kernkracht en onze geperfectioneerde persoonlijkheidsrollen, zorgen ervoor dat we sterfelijk zijn. Dit is de reden.

Hier staat het, hier staat “hoe zou jij jouw werkelijkheid gaan ervaren als je ineens onsterfelijk zou blijken te zijn?”

Wat zou er dan nu met je gebeuren? Hoe zou je jezelf vanaf nu ineens gaan ervaren? Ga je dan nog op dezelfde manier naar huis als je weet dat je dit de aankomende 60 triljard jaren gaat doen?

Nou, laat ik het wat simpeler houden. Als je nou weet dat je de aankomende 300 jaar je leven er precies zo uitziet zoals nu? Hm, een fundamentele galactische en kosmische vraag hoor medereizigers. Heel belangrijk!

Maar we zijn zo ontzettend in het script van onze persoonlijkheid gekomen.

Waar zou jij je mee bezig gaan houden, wat zou je gaan doen?

Die vraag, daar gaat het over. Want dat is ook wat je aan het doen was toen dit gebeurde!

Wat zou je gaan doen?

Als we het hebben over de kern, over onze bron en over transparantie in onszelf, ja, dan hebben we het eigenlijk over dit, hier staat de vraag: waar zou je je mee bezig gaan houden? Dat is waar we in feite in de bron in onszelf naar op weg zijn. En we doen het op dit moment in een duizelingwekkende manier qua snelheid.

Als je ziet wat er in een aantal jaren over de hele planeet aarde gaande is, dat mensen dwars door alle modellen heen gaan prikken, voorbij het geloof, helemaal terugkeren naar zichzelf. Dus waar zou je mee bezig zijn? Zou je dan nog steeds dat doen wat je nu doet?

Of zou je alles laten vallen, een maximale verandering brengen en alles in lijn brengen met wat je al die tijd hebt gevoeld, wat je al die tijd al wist, wat je al die tijd al bent en wie je ook bent? Wat je al die tijd bij al die andere mensen hebt gezien en al die tijd bij al die mensen hebt gevoeld, wat je altijd hebt ervaren bij de dieren en bij de natuur.

Alles komt tevoorschijn en al die tijd heb je het niet gedaan omdat er een persoonlijkheid voor stond.

Ik wens jullie een hele goede reis naar huis en ik nodig jullie uit om waar dan ook aanwezig te zijn als je wilt en ik vraag vergoeding voor alle dingen die ik doe maar als het zo is dat je ergens bij wilt zijn en het lukt niet om financiële redenen weet dat je altijd welkom bent.

Het enige wat je hoeft te doen is het even aangeven.

Ik ben dankbaar voor de mensen die mijn reis mede mogelijk maken in dit script om het samen te doen, maar weet hier binnenin je hoofd, in je hart en in je hoofd, dat alles mogelijk is en dat er geen enkele reden is om elkaar niet te ontmoeten.

We gaan er gewoon voor en we doen het allemaal op ons eigen tempo en op onze eigen manier, maar laten we elkaar op een ander tijdstip nog een keertje ontmoeten en er verder en dieper in kijken.

Ik wens jullie vast een hele goed reis naar huis. Ik word niet warmer van een applaus maar vooral heel warm van jullie schoonheid, dus geen applaus alsjeblieft.

Wel thuis!